

รายงานการวิจัย

การสร้างเครื่องกลั่นน้ำส้มสายชูหมักจากน้ำตาลโตนด
Construction of The Sugar Palm Vinegar Distilled Machine

รายงานวิจัยฉบับนี้ได้รับเงินอุดหนุนการวิจัยจากบประมาณกองทุนวิจัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
พ.ศ. 2559

ชื่องานวิจัย การสร้างเครื่องกลั่นน้ำส้มสายชูหมักจากน้ำตาลโตนด
 ผู้วิจัย ลัญฉกร นิลทรัตน์
 กุลยุทธ บุญเช่ง
 คณะ เทคโนโลยีอุตสาหกรรม
 ปี 2560

บทคัดย่อ

การออกแบบและสร้างเครื่องตันแบบกลั่นน้ำส้มสายชูตาลโตนดเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิต โดยใช้พลังงานไฟฟ้าให้ความร้อนด้วยอีตเตอร์น้ำส้มตาลโตนดในถังต้ม ระยะกล้ายเป็นไอควบแน่นเป็นหยดน้ำส้มสายชูตาลโตนด มีโครงสร้างเครื่องแบ่งเป็น 4 ส่วน คือ 1. ชุดหม้อต้มมีอีตเตอร์เป็นตัวให้ความร้อน 2. ท่อทางเดินไอน้ำระเหย 3. ชุดควบแน่น 4. ชุดระบายน้ำความร้อนที่ด่อง นำน้ำส้มสายชูตาลโตนดจากการหมักเป็นน้ำส้มตาลโตนดที่ได้จากน้ำล้างกระหงที่เหลือจากการเคี้ยวเป็นน้ำผึ้งตาลโตนด ผลการทดลองกลั่นน้ำ ปริมาตร 3 ลิตร 5 ลิตร และ 10 ลิตร เวลากลั่น 70 นาที 110 นาที และ 230 นาที ตามลำดับ พบร่วงการกลั่น 3 ลิตร ได้ประสิทธิภาพมากที่สุด มีอัตราการกลั่นเฉลี่ย 42 มิลลิลิตรต่อนาที มีอุณหภูมิในการกลั่นเฉลี่ย 104.15 องศาเซลเซียส อุณหภูมิของถังควบแน่นมีค่าเฉลี่ย 33.85 องศาเซลเซียส มีอุณหภูมิของน้ำในถังควบแน่นอยู่ในช่วง 30-36 องศาเซลเซียส ค่าความดันต่ำกว่า 1 บาร์ การทดลองการกลั่นปริมาตร 10 ลิตร ผลการทดลองพบว่า ปริมาตรจากการควบแน่นที่ดีที่สุดอยู่ที่ 32 องศาเซลเซียส ปริมาตรน้ำส้มสายชูตาลโตนดที่กลั่นได้ 600 มิลลิลิตร ผลการตรวจสอบปริมาณค่ากรดอะซิติกในน้ำส้มสายชูตาลโตนดกลั่นแล้วมีค่า 4.6 กรัม/100 มิลลิกรัม ผ่านเกณฑ์ค่ามาตรฐานของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มพช.) ระยะเวลาคืนทุนของเครื่องกลั่นน้ำส้มสายชูตาลโตนด ใช้เวลาก่อตั้ง 906 ลิตร และราคาน้ำส้มสายชูหมักตาลโตนดที่ใช้ในการกลั่น 70 บาท/ลิตร ระยะเวลาที่สามารถคืนทุนได้ คือ 332 ชั่วโมง โดยการกลั่น 8 ชั่วโมงต่อวันซึ่งจะทำงาน 41.5 วัน จะถึงจุดคุ้มทุน

เลข Bib#.....	1142198
วันที่.....	พ.ย. 2561
เลขเรียกหนังสือ	621.18
คร 113 ๗	

Research Title	Construction of The Sugar Palm Vinegar Distilled Machine.
Researcher	Lanchagron Ninharat Kulyuth Boonseng
Faculty	Faculty of Industrial Technology
Year	2017

Abstract

The design and development prototype machine of the distilled vinegar sugar palm to productivity production process. Using electricity to heat the heater in the tank until the vinegar evaporates condenses into droplets sugar palm. The structure of the machine is divided into four parts, the 1 series boiler has a heater to heat. 2 pipe water vapor condenses 3 series 4 series thermal experiments by the fermentation of vinegar sugar palm from the pan contribute wash water from chewing a honey sugar palm Experimental results desalination capacity of 3 liters, 5 liters and 10 liters distilled at 70 minutes, 110 minutes and 230 minutes respectively 3L refined the most effective. The rate of refining an average of 42 ml per minute. Average temperatures in the distillation tank condensation temperature of 104.15°C , with an average temperature of 33.85°C with condensation in a bucket of water in the range $30-36^{\circ}\text{C}$ under a pressure of 1 bar and 10-liter refined experimental results. it was found that the volume of the condensate best at 32°C . the volume of vinegar sugar palm distillation of 600 ml of assay the acetic acid in vinegar sugar palm then refined with 4.6 g / 100 mg over the threshold. Standards of the community standard (the Believers). Payback of distilled vinegar sugar palm ingredients used 906 liters and vinegar sugar palm used in distillation 70 baht / liter at the payback is 332 hours. by distillation of 8 hours per day, which will run 41.5 days to reach the breakeven point.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีจากความอนุเคราะห์ของบุคคลหลายฝ่าย ตลอดจนนักศึกษา และคณาจารย์ทุกท่านในโปรแกรมวิชาวิศวกรรมศาสตร์ โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ในการจัดทำงานวิจัยนี้ให้มีความสำเร็จและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่พิจารณาให้ทุนอุดหนุนการวิจัยจากบประมาณกองทุนวิจัยประจำปี 2559

ขอขอบคุณขอขอบคุณกลุ่มเกษตรกรใน อำเภอสะทิงพระ ออำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา ใน การให้ข้อมูลตลอดจนความช่วยเหลือให้งานวิจัยเสร็จสมบูรณ์

คณบุคคลที่ทำงานวิจัยขอขอบคุณทุกท่าน ทุกฝ่าย ที่สนับสนุนในการทำวิจัยด้วยความประทับใจ และรู้สึกทราบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง

ลักษณ์ นิลทรัตน์

กุลยุทธ บุญเชง

เทคโนโลยีอุตสาหกรรม

พฤษจิกายน 2560

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	จ
1. บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 ขอบเขตของการทำโครงการ	3
1.4 คำจำกัดความ	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
2. ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 ลักษณะที่นำไปของตลาดโتنด	4
2.2 น้ำตาลสด	4
2.3 น้ำส้มสายชูหมักจากตลาดโتنด	6
2.4 น้ำส้มสายชู	7
2.5 มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนน้ำส้มสายชูหมัก	10
2.6 ชนิดของน้ำส้มสายชู	11
2.7 คุณภาพหรือมาตรฐาน ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขของน้ำส้มสายชู	11
2.8 เชื้อแบคทีเรียที่ใช้ในการหมักน้ำส้มสายชู	13
2.9 สภาวะที่เหมาะสมในการผลิตน้ำส้มสายชู	15
2.10 หมักกลิ้น	15
2.11 ประโยชน์ของน้ำส้มสายชู	16
2.12 องค์ประกอบของน้ำตาลโتنดโดยทั่วไป	16
2.13 การกลิ้น	17
2.14 ระบบโอน้ำ	20
2.15 ฮีตเตอร์	23
2.16 เหล็กกล้าไร้สนิม	23
2.17 คุณสมบัติของสแตนเลส	24
2.18 การหาค่าพลังงานความร้อนที่ให้กับน้ำส้มสายชู	24

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.19 การคำนวณหาเวลาที่ใช้ในการต้ม	25
2.20 การคำนวณหาพื้นที่การรับความร้อนของอุปกรณ์แลกเปลี่ยนความร้อน	26
2.21 การคำนวณหาอัตราการถ่ายเทความร้อนจากไออกอิโอลไปให้น้ำหล่อเย็น	26
2.22 การคำนวณอัตราการให้จ้าการเปลี่ยนแปลงพลังงาน	27
2.23 การสูญเสียกำลังงานในห้อง	27
2.24 การคำนวณหาขนาดของปั๊มน้ำหล่อเย็น	28
2.25 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29
3. วิธีการดำเนินการวิจัย	31
3.1 ระยะเวลาแผนการดำเนินงาน	31
3.2 ขั้นตอนการวางแผนดำเนินการสร้างเครื่องกลั่นน้ำสัมภាយชูตาลโนนด	31
3.3 การวางแผนออกแบบสร้างเครื่องกลั่นน้ำสัมภាយชูตาลโนนด	32
3.4 หลักการที่ใช้พิจารณาออกแบบเครื่องกลั่นน้ำสัมภាយชูตาลโนนด	32
3.5 ส่วนประกอบของเครื่องตันแบบกลั่นน้ำสัมภាយชูตาลโนนด	33
3.6 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องกลั่นน้ำสัมภាយชูตาลโนนด	42
3.7 อุปกรณ์เครื่องมือประกอบการทดลองกลั่นน้ำสัมภាយชูตาลโนนด	45
3.8 เครื่องตันแบบสำหรับกลั่นน้ำสัมภាយชูตาลโนนดหมัก	47
4. ผลการทดลองและการวิเคราะห์ผล	49
4.1 การทดลองเครื่องกลั่นน้ำสัมภាយชูตาลโนนดที่ปริมาตร 3 ลิตร	49
4.2 การทดลองเครื่องกลั่นน้ำสัมภាយชูตาลโนนดที่ปริมาตร 5 ลิตร	52
4.3 การทดลองเครื่องกลั่นน้ำสัมภាយชูตาลโนนดที่ปริมาตร 10 ลิตร	56
4.4 คำนวณตันทุนแปรผันต่อหน่วย	61
4.5 คำนวณจุดคุ้มทุน	62
4.6 ผลการตรวจน้ำสัมภាយชูตาลโนนด	63
5. บทสรุปและขอเสนอแนะ	66
5.1 สรุปผล	66
5.2 ขอเสนอแนะ	66
บรรณานุกรม	67
ภาคผนวก	

สารบัญ (ต่อ)

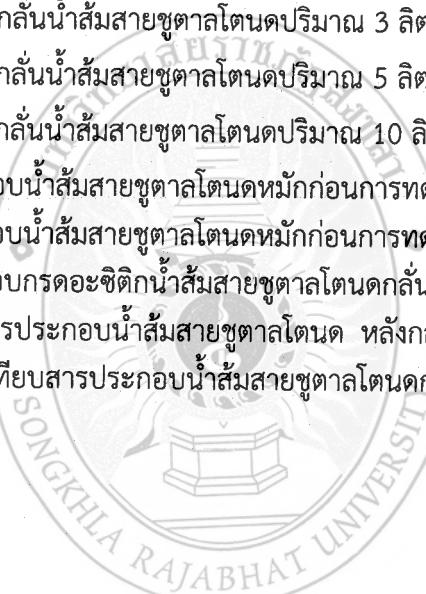
	หน้า
ก แบบเครื่องกลั่นน้ำส้มสายชูตลาดโนนด	71
ข มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มพช.)	89
ค เอกสารงานวิจัยที่เผยแพร่	93
ประวัติผู้วิจัย	101

สารบัญตาราง

ตารางที่

	หน้า
2.1 คุณสมบัติและองค์ประกอบของน้ำตาลสด	5
2.2 แสดงลักษณะกรดแอซิติก	7
2.3 มาตรฐานน้ำส้มสายชูตามข้อกำหนดกระทรวงอุตสาหกรรม	10
2.4 แบคทีเรียที่ใช้ในการผลิตกรดแอซิติก	14
2.5 องค์ประกอบของน้ำตาลโคนด	16
4.1 ผลการทดลองกลั่นน้ำส้มสายชูตาลโคนดปริมาณ 3 ลิตร	49
4.2 ผลการทดลองกลั่นน้ำส้มสายชูตาลโคนดปริมาณ 5 ลิตร	53
4.3 ผลการทดลองกลั่นน้ำส้มสายชูตาลโคนดปริมาณ 10 ลิตร	56
4.4 ผลการตรวจสอบน้ำส้มสายชูตาลโคนดหมักก่อนการทดลอง	63
4.5 ผลการตรวจสอบน้ำส้มสายชูตาลโคนดหมักก่อนการทดลองเปรียบเทียบกับ มพช.	63
4.6 ผลการตรวจสอบกรดอะซิติกน้ำส้มสายชูตาลโคนดกลั่นจากการทดลอง	64
4.7 ผลการตรวจสอบปริมาณน้ำส้มสายชูตาลโคนด หลังกลั่นเปรียบเทียบกับ มพช.	64
4.8 ผลการเปรียบเทียบสารประกอบน้ำส้มสายชูตาลโคนดก่อนกลั่นกับหลังกลั่น	65

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 จำลองวิธีการกลั่นแบบธรรมชาติ	37
2.2 จำลองการกลั่นลำดับส่วน	18
2.3 จำลองการกลั่นน้ำมันดิบ	19
2.4 การกลั่นน้ำมันหอมระ夷	20
2.5 ความร้อนสัมผัส	20
2.6 ความจุความร้อนของไอน้ำ	21
2.7 ความร้อนแห่งของการกลাযเป็นไอ	21
2.8 ไอน้ำอิมิตัว	22
2.9 ไอน้ำยิ่งยะด	23
3.1 แผนการดำเนินการวิจัย	32
3.2 ชุดโครงสร้างวางเครื่องกลั่นน้ำสัมสายชูต่ำตอนด	33
3.3 ชุดถังต้ม	34
3.4 ถังควบแน่น	35
3.5 ท่อเดินไอ	36
3.6 สายเทอร์โมคัปเปิล	36
3.7 ชุดระบบความร้อน	37
3.8 ถังเก็บน้ำสัมจากกระบวนการกลั่น	38
3.9 ตู้ชุดควบคุมระบบ	39
3.10 ปั๊มน้ำ (Pump)	39
3.11 จอดิจิตอลใช้ควบคุมอุณหภูมิ	40
3.12 ซีทเตอร์	41
3.13 เกจวัดความดันไอน้ำ	41
3.14 สร้างโครงเครื่องกลั่นน้ำสัมสายชูต่ำตอนด	42
3.15 ถังต้ม	42
3.16 ฝาครอบถังต้ม	43
3.17 ท่อไอน้ำ	43
3.18 ถังเก็บน้ำสัมสายชูต่ำตอนดจากกลั่นแล้ว	44
3.19 ถังควบแน่น	44
3.20 ชุดระบบความร้อน	45
3.21 เครื่องวัดอุณหภูมิ	46
3.22 เหยือกน้ำวัดปริมาตร	46
3.23 ทึกร่องชาแบบผ้า	46

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.24 น้ำส้มสายชูต่ำตนด	47
3.25 ขวดบรรจุน้ำส้มสายชูกลั้น	47
3.26 เครื่องตันแบบกลั้นน้ำส้มสายชูต่ำตนด	48
4.1 กราฟแสดงปริมาตรสะสมของผลการทดลอง 3 ลิตร	50
4.2 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาตรกับเวลาของการกลั้น 3 ลิตร	51
4.3 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิการกลั้นกับเวลาของการกลั้น 3 ลิตร	52
4.4 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิน้ำของถังควบแน่นกับเวลาการกลั้น 3 ลิตร	52
4.5 กราฟแสดงปริมาตรสะสมของผลการทดลองกลั้นน้ำส้มสายชูต่ำตนด 5 ลิตร	54
4.6 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาตรการกลั้นกับเวลาของการกลั้น 5 ลิตร	54
4.7 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิกับเวลาของการกลั้น 5 ลิตร	55
4.8 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิน้ำของถังควบแน่นกับเวลาการกลั้น 5 ลิตร	56
4.9 กราฟแสดงปริมาตรสะสมของผลการทดลองกลั้นน้ำส้มสายชูต่ำตนด 10 ลิตร	58
4.10 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาตรกับเวลาของการกลั้น 10 ลิตร	59
4.11 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิกับเวลาของการกลั้น 10 ลิตร	60
4.12 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมน้ำของถังควบแน่นกับเวลาการกลั้น 10 ลิตร	60

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของหัวข้อวิจัย

ประเทศไทยพับตันตาลโตนดมากในพื้นที่ภาคกลางตอนล่างและพื้นที่ภาคใต้ โดยเฉพาะทางภาคใต้พับมากที่อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา [1] โดยชื่นอยู่ทั่วไปตามทุ่งนาเป็นพืชที่มีอยู่ประจำในพื้นที่มากราม สามารถเจริญเติบโตงอกงามดีและมีอยู่มากมาย [2] มีพื้นที่ปลูกต้นตาลประมาณ 7,000 ไร่ [2,3] และมีต้นตาลประมาณ 1,700,000 ต้น [4] ต้นตาลโตนดเป็นพืชเนกประสงค์ เอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้คนและท้องถิ่นอย่างมากมายหาศาลา ตั้งแต่รากจذرใบของต้นสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ทุกส่วน [1] ลำต้นนำมาใช้ในการก่อสร้าง เช่น ทำรอดและฟาก เฟอร์นิเจอร์ รังอาหาร สัตว์ และใช้เป็นเชือกและที่เกาะห้อยน้ำร่ม ใบตาลใช้มุงหลังคา ทำพัดจักสาหรือเพาเป็นเก้าใช้ในแปลงนา เนื่องจากมีธาตุโพแทสเซียม [6,7] อิกทั้งน้ำหวานหรือที่เรียกว่าน้ำตาลโตนด ที่ได้จากการเฉือนวงตาล สามารถนำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ได้หลายชนิด [8] เช่น น้ำหวานนำไปบริโภคเป็นเครื่องดื่มน้ำมีปรุงเปลี่ยนสภาพเป็นแอลกอฮอล์ เรียกว่า หวาน นำมาเคี่ยวก็จะได้เป็นน้ำผึ้งจากตาลโตนด สามารถแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ได้หลายชนิด โดยเฉพาะนำไปประกอบการทำอาหาร [3] ผลผลิตหนึ่งที่ได้จากการนำน้ำตาลโตนดมาหมักไว้ คือ น้ำส้มสายชูหมักจากน้ำตาลโตนด โดยการแปรสภาพน้ำตาลหวานให้เป็นน้ำตาลเบรี้ยว ที่ชาวบ้านเรียกว่า “น้ำส้มโหนด” ใช้วิธีการหมักแข็ง ต่อจากการหมักน้ำตาลสดแข็งทำหวาน อันเป็นภูมิปัญญาในการแปรรูปอาหารของชาวบ้านบริเวณภาคสมุทรสิงหนครที่สืบทอดกันมาอย่างนานให้แก่ลูก ๆ หลาน ๆ ทำติดต่อกันมาหลายชั่วคันจนถึงปัจจุบัน ซึ่งนิยมน้ำมาใช้ในการปรุงแต่งรสอาหารพื้นบ้านแทนน้ำส้มสายชู เช่น แกงส้ม ต้มส้ม น้ำจิ้ม และอะจาด เป็นต้น

กรรมวิธีการผลิตน้ำส้มสายชูหมักจากตาลโตนดของชาวบ้านในท้องถิ่นที่ทำอยู่ จะทำตามวิธีการดังเดิมที่ถ่ายทอดกันมาตั้งแต่ในอดีต โดยอาศัยวิธีธรรมชาติซึ่งต้องใช้ระยะเวลาในการหมักนาน ประมาณครึ่งที่ได้ไม่น่นอน [9] โดยวิธีทำการหมักแข็งทึ่งไว้อาศัยประสบการณ์ ขาดขาดความรู้ การดูแลเอาใจใส่เรื่องความสะอาด การผ่าเชือกจุลินทรีย์ที่ไม่ต้องการ จึงทำให้ได้น้ำส้มสายชูหมักจากตาลโตนดไม่เป็นไปตามมาตรฐานรับรอง อิกทั้งยังขาดคุณภาพและการควบคุมปริมาณกรดน้ำส้ม [10] และไม่ได้มีการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐานที่กำหนด เช่น มาตรฐานประกาศกระทรวงสาธารณสุข หรือมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มพช.) เป็นต้น จึงไม่เป็นไปตามสุขลักษณะอนามัย หากมีเชื้อโรคปนเปื้อนอยู่อาจจะเกิดอันตรายเมื่อนำไปรับประทาน ประกอบกับน้ำส้มสายชูหมักจากน้ำตาลโตนดมีอายุการจัดเก็บได้ไม่นาน จะเกิดตะกอนภายในตัวน้ำส้มมีสีเขียว [11] ส่งผลให้ราคาต่ำเนื่องจากต้องคุณภาพ และผู้บริโภคโดยทั่วไปจึงไม่นิยมน้ำมารับประทาน [12] เป็นเหตุผลที่ไม่สามารถยกระดับคุณภาพน้ำส้มไปขายในกลุ่มลูกค้าที่อยู่นอกพื้นที่หรือส่งไปสู่ตลาดระดับสูงขึ้นได้ จึงขอยกเว้น

กลุ่มหรือชาวบ้านที่นำมาใช้กันตามครัวเรือนหรือชุมชนที่นำไปประกอบอาหารที่นิยมกันในพื้นที่เท่านั้น

ปัจจุบันน้ำส้มสายชูเป็นสารอินทรีย์ที่มีความสำคัญในอุตสาหกรรม โดยมีการผลิตเพื่อบริโภคในระดับครัวเรือน มีการใช้น้ำส้มสายชูในการเตรียมอาหาร การปรุงสังเคราะห์ และอื่น ๆ สำหรับในระดับอุตสาหกรรมอาหารมีการนำน้ำส้มสายชูมาใช้ในการหมัก ดองอาหารพอกผัก ปลา นำมาใช้เป็นส่วนผสมทำน้ำสัด น้ำซอส หรือมัลตาร์ด เป็นต้น [9] น้ำส้มสายชูนอกจากจะใช้เป็นสารปรุงแต่งทำให้อาหารมีกลิ่นรสเฉพาะแล้ว ยังมีคุณสมบัติในการถนอมอาหาร ป้องกันการเจริญเติบโตของจุลทรรศ์ที่สร้างสปอร์ตด้วย [10] และการบริโภคน้ำส้มสายชูยังมีประโยชน์ต่อร่างกาย [9] แต่สำหรับผู้บริโภคโดยส่วนใหญ่ไม่นิยมใช้น้ำส้มสายชูมาก เพราะไม่พอใจในเรื่องความสะอาด กลิ่น รส และสี [12] ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่น่าสนใจในระดับครัวเรือนและระดับอุตสาหกรรม เนื่องจากเป็นน้ำส้มสายชูมากที่ทำจากวัตถุดิบจากธรรมชาติจำพวกผลไม้ ที่ให้สชาติดีและมีกลิ่นหอมของผลไม้ [13] ดังนั้นหากได้มีการศึกษาทดลองเริ่มนั้นจากการต้นน้ำโดยควบคุมให้ได้วัตถุดิบที่มีคุณภาพ นำมาตรวจสอบตามมาตรฐานที่กำหนดจากผลผลิตปัจจุบันที่ดำเนินการอยู่ และทดลองหาแนวทางทำการตรวจสอบให้เป็นไปตามมาตรฐาน ซึ่งน้ำส้มสายชูกลั่นเป็นผลิตภัณฑ์หนึ่งที่ระบุอยู่ในมาตรฐานตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข หรือ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม โดยกำหนดให้นำน้ำส้มสายชูหมักตามธรรมชาติมากลั่น แล้วตรวจสอบคุณภาพหรือมาตรฐานตามข้อกำหนด [14,15]

จากปัญหาข้างต้นที่กล่าวมาผู้วิจัยได้เลือกเห็นว่ากรรมวิธีการกลั่นน้ำส้มสายชูหมักจากตานโคนดเป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถแปรรูปน้ำส้มสายชูหมักจากตานโคนด โดยการออกแบบสร้างเครื่องกลั่นให้เหมาะสมกับการใช้งานในกลุ่มชุมชน สะดวกปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ เพื่อแก้ปัญหารื่องความสะอาด กลิ่น รส และสี นำไปสู่ระบบการผลิตที่มีคุณภาพและสร้างแนวทางในการดำเนินการผลิตให้เป็นข้อกำหนดเบื้องต้น เพิ่มมูลค่าให้แก่น้ำส้มสายชูหมักจากน้ำตานโคนด ยกระดับผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐาน สร้างความน่าเชื่อถือแก่ผู้บริโภคให้เป็นที่ยอมรับ ส่งผลต่อการเพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย มียอดจำหน่ายปริมาณที่สูงขึ้น สร้างงานสร้างรายได้อันจะนำไปสู่การเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร ชุมชนในพื้นที่ เกิดประโยชน์และได้แนวทางการพัฒนาน้ำส้มสายชูหมักจากตานโคนดให้มีคุณภาพ มีความสะอาดยิ่งขึ้น สามารถเก็บไว้ได้นานกว่าเดิมและช่วยอนุรักษ์ต้นตานโคนดซึ่งเป็นทรัพยากรในท้องถิ่น ที่นับวันจะมีจำนวนต้นตานโคนดในจำนวนที่น้อยลงเรื่อย ตลอดจนเป็นการอนุรักษ์ภูมิปัญญาที่ถ่ายทอดกันมาแต่โบราณให้คงอยู่กับคนไทยต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

- 1.2.1 สร้างเครื่องต้นแบบกลั่นน้ำส้มสายชูหมักจากน้ำตานโคนด
- 1.2.2 ศึกษาแนวทางเพิ่มประสิทธิภาพน้ำส้มสายชูหมักจากน้ำตานโคนด

1.3 ขอบเขตของงานวิจัย

สร้างเครื่องต้นแบบสำหรับกลั่นน้ำส้มสายชูหมักจากน้ำตานโคนด โดยเน้นกระบวนการใช้งานที่ง่าย สะดวก ปลอดภัย สำหรับนำไปบริการวิชาการเพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชนได้

1.4 คำจำกัดความ

น้ำสัมภัติโนนด หมายถึง น้ำสัมภាយชูหมักเป็นการทำน้ำตาลหวานให้เป็นน้ำตาลเบร์ย์โดยการหมักแซ่ 1-3 เดือน เป็นขั้นตอนต่อจากการหมักน้ำตาลสดแซ่ทำหวาน อันเป็นภูมิปัญญาในการแปรรูปอาหารของชาวบ้านที่สืบทอดกันมาหลายชั่วคน นิยมใช้กันในการปรุงแต่งรสอาหารพื้นบ้าน

การกลั่น คือ เป็นกระบวนการทำให้ของเหลวได้รับความร้อนจนกลายเป็นไอ และทำให้ควบแน่นกลับมาเป็นของเหลว

ฮีตเตอร์ (Heater) คือ เป็นอุปกรณ์ไฟฟ้า โดยใช้หลักการจ่ายกระแสไฟฟ้าให้เหล่าน้ำจันกลายเป็นความร้อน

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

- 15.1 ได้เครื่องกลั่นน้ำสัมภัติจากตาลโนนด
- 15.2 ได้แนวทางเพิ่มมูลค่าน้ำสัมภាយชูหมักจากตาลโนนดโดยรวมวิธีการกลั่น
- 15.3 มีการเผยแพร่องค์ความรู้ในการประชุมวิชาการระดับประเทศ
- 15.4 เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์น้ำสัมภាយชูหมักจากน้ำตาลโนนด

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กระบวนการสร้างเครื่องกลันน้ำสัมภាយหมักจากน้ำตาลโตนดผู้วิจัยได้เริ่มดำเนินการจากศึกษาค้นคว้าทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการดำเนินงาน ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ มีรายละเอียดประกอบไปด้วยลักษณะของตาลโตนด หลักวิธีการกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการกลัน วัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือ หลักวิธีการกลัน ตลอดจนงานวิจัยที่มีกระบวนการที่เกี่ยวข้อง สัมพันธ์กับงานวิจัย มีรายละเอียดสามารถอธิบายได้ดังนี้

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

2.1.1 ลักษณะทั่วไปของตาลโตนด

ต้นตาลมีริ้วนิดอยู่ในทวีปแอฟริกาตะวันออก ต่อมามาได้แพร่พันธุ์เข้ามาในศรีลังกา อินเดีย และกลุ่มประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เช่น กัมพูชา มาเลเซีย อินโดนีเซีย ไทย เป็นต้น ปัจจุบันมีมากແ布อินเดีย ศรีลังกา อินโดเนียเชีย พม่า กัมพูชา มาเลเซีย และไทย สำหรับประเทศไทยพบมากในพื้นที่เขตภาคกลางແບงจังหวัดเพชรบุรี นครปฐม และภาคใต้ແບงจังหวัดสงขลา ตาลโตนดในประเทศไทยมีชื่อเรียกหลายชื่อ ภาคกลางเรียกว่า ต้นตาล ภาคใต้เรียกว่า ตาลโตนด ชาวจังหวัดยะลาและปัตตานี เรียกว่า ปอเก้าตา [11]

ต้นตาลโตนด หรือ โหนดในภาษาไทย (อังกฤษ: Asian Palmyra palm, Toddy palm, Sugar palm, Cambodian palm) เป็นพันธุ์ไม้พวงปาล์มขนาดใหญ่ สกุล Borassus ในวงศ์ปาล์ม (Arecaceae) เป็นปาล์มที่แข็งแรงมากชนิดหนึ่ง และเป็นปาล์มที่แยกเพศกันอยู่คนละต้น ต้นสูงถึง 40 เมตร และวัดเส้นผ่ากลางประมาณ 60 เซนติเมตรลำต้นเป็นเสี้ยนสีดำแข็งมาก แต่เสี้ยนลำต้นอ่อนบริเวณโคนต้นจะมีรากเป็นกลุ่มใหญ่ ใบเหมือนพัดขนาดใหญ่ กว้าง 1-1.5 เมตร/ก้าน เป็นทางยาว 1-2 เมตร ขอบของทางของก้านทั้งสองข้าง มีหนามเหมือนพันเลือยสีดำแข็ง ๆ และคมมากโคนก้านแยกออกจากกันคล้ายคีมเหล็กโอบหุ้มลำต้นไว้ ชุดดอกเพศผู้ใหญ่ รวมกันเป็นกลุ่มคล้ายนิ่วเมือ เรียกว่านิ่วตาลแต่ละนิ่วยาวประมาณ 40 เซนติเมตรและໄວด้วยเส้นผ่ากลางประมาณ 1.5-2 เซนติเมตร โคนกลุ่มช่อจะมีก้าน ช่อรวมและมีก้านแข็ง ๆ หลายกับหุ้มโคนก้านช่ออีกที่หนึ่ง ชุดดอกเพศเมียก็คล้าย ๆ กัน แต่นิ่วจะเป็นปุ่มปม ปุ่มปมคือดอกที่ติดนิ่วตาลดอกหนึ่ง ๆ ໄວด้วยเส้นผ่ากลางประมาณ 2 เซนติเมตร และมีก้านแข็ง ๆ หุ้ม แต่ละดอก ก้านนี้จะเติบโตไปเป็นหัวจุกกลูกตาลอีกทีหนึ่ง ผลกลมหรือรูปทรงกระบอกสัน ๆ ໄວด้วยเส้นผ่ากลางประมาณ 15 เซนติเมตร ผลเป็นเส้นไข่แข็งเป็นมัน มักมีสีเหลืองแกมน้ำตาลเป็นมันหุ้มห่อเนื้อเยื่อสีเหลืองไว้ภายใน ผลหนึ่ง ๆ จะมีเมล็ดใหญ่แข็ง 1-3 เมล็ด [16]

2.2 น้ำตาลสด

2.2.1 การผลิตน้ำตาลสด

การผลิตน้ำตาลสดจะเริ่มทำจากช่อดอกที่ยังไม่บาน โดยใช้เชือกมัดรอบช่อดอก เพื่อป้องกันไม่ให้ช่อดอกบานและใช้มันวดวงเบาๆ วันละ 2 ครั้งเป็นเวลา 3 วันจึงใช้มีดปาดวงตาลให้ห่างจาก

ปลายสุดของงวงตาลประมาณ 5 เซนติเมตร หลังจากนั้นนวดงวงทุกวันเฉพาะช่วงเข้าเท่านั้นพร้อมกับใช้มีดปาดงวงทุกวัน วันละ 2 ครั้ง โดยปาดให้ห่างจากเนื้อเยื่อส่วนปลายสุดประมาณ 2 มิลลิเมตร ทำเช่นนี้ทุกวันจนกระทั่งมีน้ำหวานหยดออกมากจากงวงตาล ซึ่งจะใช้เวลาประมาณ 2 สัปดาห์ ในบางประเทศขณะที่นวดงวงตาลจะค่อยๆ ใช้เชือกโน้มช่อดอกลงเพื่อป้องกันการไหลเข้าไปเป็นภัยในช่องดอก ซึ่งวิธีการผลิตน้ำตาลสดในแต่ละประเทศอาจจะแตกต่างกันเล็กน้อย [17] เมื่อน้ำตาลสดเริ่มไหลออกจากการงวง เกษตรกรจะนำภาชนะไปรองรับ ภาชนะที่ใช้อาจแตกต่างกันไปตามวัสดุที่หาได้ในแต่ละพื้นที่ เช่น ในประเทศไทยลังกาใช้หม้อดินเป็นภาชนะในการรองรับน้ำตาลสด [18] แต่ที่อ่าวโขสหิงพระจังหวัดสงขลาภาชนะที่ใช้รองรับเป็นกระบอกไม้ไผ่หรือพลาสติก ขนาดความจุ 2-3 ลิตร [19]

2.2.2 ผลผลิตของน้ำตาลสด

ผลผลิตของน้ำตาลสดขึ้นอยู่กับฤดูกาลและสภาพดินฟ้าอากาศ Browning และ Symons [20] รายงานว่า ถ้าทำการองรับน้ำตาลวันละ 1 ครั้ง จะได้ผลผลิตเฉลี่ย 0.60-1.20 ลิตรต่อตันต่อวัน แต่ถ้า.org.rับน้ำตาลสดวันละ 2 ครั้ง ผลผลิตจะอยู่ในช่วง 0.60-3.00 ลิตรต่อตันต่อวัน สำหรับผลผลิตรวมของน้ำตาลสดจากเริ่มต้นจนสิ้นสุดเฉลี่ยประมาณ 16-18 ลิตรต่องวง หรือประมาณ 270 ลิตรต่อตัน ในช่วงเวลาการ.org.rับน้ำตาลสด 8 เดือน [21] ในขณะที่ [18] รายงานว่า ในประเทศไทยลังกาผลผลิตรวมของน้ำตาลสดจากเริ่มต้นจนสิ้นสุดเฉลี่ยประมาณ 13.16-65.80 ลิตรต่องวงหรือ 225.60 ลิตรต่อตัน

2.2.3 คุณสมบัติของน้ำตาลสด

คุณสมบัติโดยทั่วไปและส่วนประกอบต่าง ๆ ในน้ำตาลสดโดยมีผู้วิเคราะห์ได้รวบรวมไว้ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 คุณสมบัติและองค์ประกอบของน้ำตาลสด [21]

คุณสมบัติและองค์ประกอบ ของน้ำตาลสด	ปริมาณองค์ประกอบต่าง ๆ ใน น้ำตาลสด 100 มิลลิลิตร	
	มีค่าระหว่าง	ค่าเฉลี่ย
pH	4.2-7.2	5.75
Specific gravity	1.058-1.377	-
Calories	-	48.00
water	-	47.50
Alcohol	-	0.50
Total solid	-	-
Carbohydrate	15.2-9.7	11.40
Total sugar	16.10-18.99	18.09
Sucrose	12.30-17.40	-
Crude protein	0.23-17.40	-
Protein	-	0.22,0.21
Fat	-	0.40-0.30
Ash	0.11-0.41	-
Phosphorus	12.48-17.03	15.03
Calcium	-	0.40

คุณสมบัติและองค์ประกอบ ของน้ำตาลสด	ปริมาณองค์ประกอบต่าง ๆ ใน น้ำตาลสด 100 มิลลิลิตร	
	มีค่าระหว่าง	ค่าเฉลี่ย
Iron	-	0.20
Phiamine	-	0.10
Riboflavin	0.0006-0.012	-
Niacin	-	0.48
Nicotinic acid	-	0.40
Ascorbic acid	8.00-21.07	16.68

2.2.4 การใช้ประโยชน์ของน้ำตาลสด [21]

น้ำตาลสดที่ได้จากต้นตาลโคนด้มีจำนวนน้อยเฉพาะท้องถิ่นที่ทำตาลในบางท้องถิ่นเท่านั้นซึ่งสามารถนำเอามาใช้ประโยชน์ได้ 2 ทางคือ

1) ใช้บริโภคโดยตรงในรูปของน้ำตาลสด

2) ทำเป็นผลิตภัณฑ์จากน้ำตาลสด เช่น น้ำตาลปีบ น้ำตาลปิกหรือฟ้า น้ำตาลญี่ปุ่นที่น้ำตาลเม่า ตั้งเม น้ำตาลสดที่ได้จากการตัดต้นตาลจะถูกนำมารวมกันในภาชนะแล้วกรองนำเอามาต้มให้เดือดเป็นเวลา 5-7 นาที แล้วยกลง น้ำตาลสดที่ได้จะยังมีสีและกลิ่นเช่นเดียวกับน้ำตาลสดที่เพิ่งลงมาจากต้นตาล จากนั้นจึงบรรจุขวดที่สะอาดและฝ่าเข้าด้วยการต้มในน้ำเดือด หรือนึ่งอบด้วยไอน้ำ ผนึกฝาแล้วนำออกจำหน่าย อาจเป็นขวดแม่โป่งหรือขวดขวดน้ำอ้อย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความนิยมของแต่ละท้องถิ่นถ้า หากเก็บที่อุณหภูมิ 3-5 องศาเซลเซียส จะทำให้อายุการเก็บได้นานขึ้นกว่าเก็บที่อุณหภูมิห้อง

2.3 น้ำสัมสายชูหมักจากตาลโคนด [13]

น้ำสัมสายชูหมักได้จากการนำน้ำตาลโคนดสุดมาหมักไว้ในโถ่หรือหดินเผาให้มีรีบเรียง ซึ่งเป็นปฏิกิริยาที่เกิดจากการย่อยสลายของแบคทีเรียในอากาศ ใช้สำหรับปรุงอาหารแทนน้ำมะขามหรือน้ำมะนาว โดยเฉพาะอาหารพื้นบ้านของทางภาคใต้ นิยมใช้เป็นส่วนประกอบอาหารควบคุมทุกชนิด เพราะให้รสชาติของอาหารที่กลมกล่อม มีกลิ่นหอม นับเป็นผลิตภัณฑ์ที่น่าสนใจทั้งในระดับครัวเรือนและในระดับอุตสาหกรรม เนื่องจากเป็นน้ำสัมสายชูหมักที่หมักจากธรรมชาติจำพวกผลไม้ ที่ให้รสชาติดีและมีกลิ่นหอมของผลไม้ วิธีและขั้นตอนการผลิตน้ำสัมสายชูหมักจากน้ำตาลโคนดจะเริ่มจากนำน้ำตาลสดที่ได้จากต้นตาล จำนวน 11 ปีบ (16 ลิตร/ปีบ) นำมารองเรื่องเอาสิ่งสกปรกออก แล้วต้มให้เดือดนาน 30 นาที เพื่อทำลายจุลินทรีย์ต่าง ๆ ให้หมด ตั้งไว้ให้เย็น เทน้ำตาลสดที่ต้มเดือดทิ้งไว้ให้เย็นที่อุณหภูมิ 30-45 องศาเซลเซียส ลงให้ใหม่ที่ผ่านการทำความสะอาดเตรียมไว้แล้วจำนวน 8 ใบ โดยให้ระดับน้ำตาลต่ำกว่าปากให้ประมาณ 3 นิ้ว แต่ละใบจุน้ำตาลสดได้ประมาณ 22 ลิตร ใส่ลูกปั่งเหล้าหรือยีสต์ที่ทำการเชื้อส่าเหล้าชื่อ *Saccharomyces cerevisiae* TISTR 5049 ซึ่งเป็นจุลินทรีย์ที่จะเปลี่ยนน้ำตาลในน้ำตาลสดให้เป็นแอลกอฮอล์ลงในใบ ใบละ 2 ก้อน และปิดปากด้วยผ้าขาวบางหมักไว้ได้ 7 วัน จะเกิดฟอง ให้ทำถ่ายแอลกอฮอล์ นำไปส่วนบนออก ให้เหลือเฉพาะตะกอนก้นใบ สูงจากพื้นให้ประมาณ 3 นิ้ว (ประมาณ 4 ลิตร) นั้นคือได้แอลกอฮอล์ 18 ลิตร/ใบ นำน้ำที่ได้จากใบหั่น 8 ใบ มารวมในโถ่ใหญ่ 1 โถ่ ขนาด 144 ลิตร ใส่ลูกปั่งน้ำสัมซึ่งเป็นแบคทีเรียที่จะเปลี่ยนแปลง

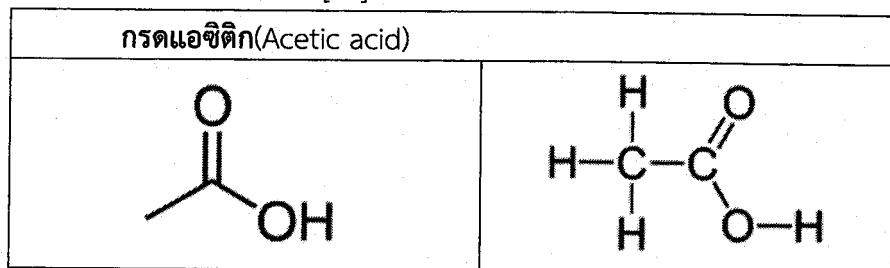
แอลกอฮอล์ให้เป็นกรณีสัม ทำให้เกิดรสเบรี้ยว แล้วปิดปากโองด้วยผ้าขาวบาง หมักทิ้งไว้ 30-45 วัน จะได้ความเบรี้ยวที่ PH 3 ระหว่างนี้ต้องการน้ำมันสังเคราะห์ทุก 2-3 วัน เพื่อให้มีอากาศเจริญเติบโต สำหรับแบคทีเรีย ถ่านน้ำสัมสายชูหมักจากโองใหญ่ผ่านผ้าขาวบาง หรือพลาสติกชนิดทนกรด ที่ สังเคราะห์แห้ง และผ่านการลวกน้ำร้อนเพื่อฆ่าเชื้อจุลินทรีย์แล้ว ให้เหลือตะกอนสูงจากก้นโองใหญ่ 3 นิ้ว (ประมาณ 12 ลิตร) นำน้ำสัมสายชูหมักโองใหญ่ที่ผ่านการกรองด้วยผ้าขาวบางแล้ว ไปป่านเครื่อง กรองที่ความละเอียด 0.45 และ 0.2 ไมครอน บรรจุน้ำสัมสายชูหมักที่ผ่านเครื่องกรองใส่ขวดที่ผ่าน การฆ่าเชื้อแล้ว โดยการนำขวดแก้วต้มในน้ำเดือดนานอย่างน้อย 2 นาที แล้วนำขวดขึ้นเหนือร้อนออก ให้หมด หมายขวดขึ้น เมื่อขวดแห้งควรบรรจุน้ำสัมสายชูหมักทันที ส่วนการทำน้ำสัมสายชูตลาดโน่น ของชาวสิงหนคร นิยมนำน้ำล้างกระหงหลังเคี้ยวเนื้อตากสดมาเป็นวัสดุหมักทำน้ำสัมในไหดินเผา ใน ระยะเวลา 1 เดือนน้ำก็จะเริ่มเปลี่ยนรสชาติจะเปลี่ยนมีสีน้ำตาลใส่หมักต่อไปอีก 2-3 เดือนก็จะได้น้ำสัม หมักที่เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลอ่อนถึงเข้มรสชาติเปลี่ยวดี แต่สีไม่น่ารับประทาน เนื่องจากเป็นน้ำล้าง กระหงยังมีน้ำฟันโคนดีประบอนอยู่ น้ำสัมสายชูที่ได้จากการหมักน้ำตาลอាជีจะก่อนได้บ้างจาก ธรรมชาติ ไม่มีหมอน้ำสัม มีปริมาณกรดแอซิติก (กรดน้ำสัม) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 4 (น้ำสัมตลาดโน่นด โดย ศูนย์การเรียนรู้ภูมิปัญญาชาวบ้าน)

2.4 น้ำส้มสายชู

2.4.1 น้ำส้มสายชู มาจากภาษาฝรั่งเศสว่า Vinaigre แปลว่า ไวน์ที่มีรสเปรี้ยวมาก ดังนั้น น้ำส้มสายชู จึงมีความหมายว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการทำให้เกิดกรดแอซิติกหรือการดันน้ำส้ม (Acetification) ของวัตถุดิบพวงน้ำตาลหรือแบงค์ที่ผ่านกระบวนการหมักแลกอ้อยมาแล้ว [22] วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตน้ำส้มสายชูนั้นมีหลายอย่างเช่น การผลิตน้ำส้มสายชูจากไวน์ การผลิตน้ำส้มสายชูจากผลไม้ต่าง ๆ การผลิตน้ำส้มสายชูจากข้าวมอลต์ การผลิตน้ำส้มสายชูจากแลกอ้อย [23] การผลิตน้ำส้มสายชูจากมันเทศ การผลิตน้ำส้มสายชูจากข้าว-โซเซ [24]

2.4.2 กรดแอซิติก หรือ กรดน้ำส้ม (อังกฤษ: acetic acid) เป็นสารประกอบเคมีอินทรีย์ชนิดหนึ่งที่มีอยู่ในน้ำส้มสายชูกรดแอซิติก ($C_2H_4O_2$) เป็นของเหลวใสไม่มีสี มีกลิ่นฉุน รสเปรี้ยว ระเหยได้น้ำหนักโมเลกุล 60.05 จุดเดือด 118 องศาเซลเซียส จุดเยือกแข็งที่ -17 องศาเซลเซียส ความถ่วงจำเพาะ 1.05 ความดันไอ 11 ของprotoที่ 20 องศาเซลเซียส ละลายน้ำได้ดี มีความเสถียรกรดแอ-อะติกกรีสทรี เรียกว่า กรดน้ำส้มล้วน หรือกรดกลาเซียอะซิติก (Glacial acetic acid) ซึ่งมีลักษณะเป็นผลึกที่อ่อนหักมิตำกว่า 17 องศาเซลเซียส มีรายละเอียดดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 แสดงลักษณะกรดและซีติก [25]

กรดแอกซิติก(Acetic acid)	
	
ชื่อตาม IUPAC	กรดแอกซิติก (Acetic acid)
Systematic name	กรดเอทานอยิก (Ethanoic acid)
ชื่ออื่น	แอซิติลไไฮดรอกไซด์ (AcOH) ไฮโดรเจนแอซิเตต (HAc) กรดเอทิลิก กรดมีเทนคาร์บออกซิลิก
ตัวระบุ	
เลขทะเบียน CAS	[64-19-7][CAS]
PubChem	176
SMILES	[แสดง]
InChI	[แสดง]
ChemSpider ID	171
คุณสมบัติ	
สูตรโมเลกุล	$C_2H_4O_2$
มวลโมเลกุล	60.05 g/mol.
ลักษณะทางกายภาพ	ของเหลวไม่มีสี
ความหนาแน่น	1.049 g/cm ³ (l) 1.266 g/cm ³ (s)
จุดหลอมเหลว	16.5 °C, 290 K, 62 °F
จุดเดือด	118.1 °C, 391 K, 245 °F
ความสามารถละลายได้ในน้ำ	ผสานเข้ากันได้ดี
pKa	4.76 at 25 °C
ความหนืด	1.22 mPa·s ที่ 25 °C
โครงสร้าง	
Dipole moment	1.74 D (gas)
ความอันตราย	
การจำแนกของ EU	Corrosive (C) Flammable (F)

กรดแอกซิติก(Acetic acid)	
NFPA 704	
R-phrases	R10, R35
S-phrases	(S1/2), S23, S26, S45
จุดควบไฟ	43 °C
LD50	3310 mg/kg, oral (rat)
สารอื่นที่เกี่ยวข้อง	
กรดคาร์บอคซิลิกที่เกี่ยวข้อง	กรดฟอร์มิก กรดโพโรพิโอนิก อะเซต้าไมด์ เอทิลแอกซิเตต แอซิติลคลอไรด์ แอซิติแอนไฮไดรด์ แอซิโตไนโตรอล แอซิตัลเดไฮด์ เอทานอล กรดไทโอลแอกซิติก
สารประกอบที่เกี่ยวข้อง	
หากมีไดรบุเป็นอื่น ข้อมูลข้างต้นนี้คือข้อมูลสาร ณ ภาวะมาตรฐานที่ 25 °C, 100 kPa	

2.4.3 การทำน้ำส้มสายชูกลันจากน้ำตาลடอนดสดที่มีองค์ประกอบ คือ ปริมาณของแข็ง 14-15 องศาบริกช์, พีอีช 4.0-5.5 ,น้ำตาลทึ้งหมด 15.5 -16.0 % , น้ำตาลรีดิวช์ 1.6-2.0 % และน้ำตาลซูโครส 14-15% นำมาผ่าเข้าด้วยการต้มให้เดือดเป็นเวลา 30 นาที แล้วนำมาเจือจางด้วยน้ำกลัน องค์ประกอบที่เหมาะสมในการผลิตน้ำส้มสายชูกลันจากน้ำตาลสด คือ $\text{NH}_4\text{H}_2\text{PO}_4$ 0.10 %, $\text{MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$ 0.05% , 95 % เอทานอล 7.0 % ,กรดแอกซิติก 2.0 % Enoculum size 10 % ,น้ำกลัน 40.50% และน้ำตาลสด 40.50% [25]

2.4.4 น้ำส้มสายชูแบ่งตามกรรมวิธีการผลิตได้ 3 ประเภท ดังนี้ คือ

1) น้ำส้มสายชูหมัก (Fermented vinegar) ได้จากการหมักน้ำตาลหรือผลไม้ที่มีน้ำตาล และข้าวเหนียว หรือวัตถุดูดบีที่เหมาะสม จากนั้นนำมาหมักกับเชื้อน้ำส้มสายชูตามกรรมวิธีการผลิต หรือหมักด้วยยีสต์ให้เป็นแอลกอฮอล์ แล้วหมักต่อ กับเชื้อน้ำส้มสายชู น้ำส้มสายชูที่ได้จะมีสีเหลืองอ่อน มีกลิ่นหอมเฉพาะชื่น กับวัตถุดูดที่ใช้

2) น้ำส้มสายชูกลัน ได้จากการนำแอลกอฮอล์ที่ได้จากการหมักแล้วมาทำการกลันแล้วนำไปหมักกับเชื้อน้ำส้มสายชู ปริมาณแอลกอฮอล์ที่ใช้หมักมีความเข้มข้น 10-14 % (โดยปริมาตร) จะ

ได้น้ำส้มสายชูที่ไม่มีสี น้ำส้มสายชูที่ได้จะมีกรดแอกซิติก 4 % และมีแอลกออลไม่ควรเกิน 0.5 % มีกลิ่นกรดอ่อนๆ มีความบริสุทธิ์สูงกว่าน้ำส้มสายชูหมักและเป็นที่นิยมในหมู่ผู้บริโภค

- 1) Distilled vinegar ได้จากการนำน้ำส้มสายชูหมักมากลั่น
- 2) Spirit vinegar ได้จากการนำเอาethanol ลดมาหมักกับเชื่อน้ำส้มตามกรรมวิธีการผลิตแล้วนำไปกลั่นหรือกรอง โดยน้ำส้มสายชูกลั่นจะต้องมีองค์ประกอบดังตารางที่ 2.3 นอกจากนี้คุณลักษณะอื่นที่สำคัญได้แก่

- ต้องมีตามธรรมชาติ
- มีกลิ่นกรดแอกซิติก (กรดน้ำส้มสายชู) อาจมีกลิ่นของวัตถุติดที่ใช้ด้วยก็ได้
- ใส่เมมีสิ่งสกปรก
- ไม่มีตะกอน
- ต้องมีปริมาณสารบินเป็นไปตามข้อกำหนดดังนี้

3) น้ำส้มสายชูเทียม ได้จากการนำกรดแอกซิติก (กรdn้ำส้ม) เข้มข้นที่ได้จากการสังเคราะห์ มาเจือจางให้มีความเข้มข้นกรด 4-7 % มีลักษณะใส มีกลิ่นฉุนของกรดน้ำส้ม และราคาถูก [26]

8.5 มาตรฐานน้ำส้มสายชูตามข้อกำหนดกระทรวงอุตสาหกรรมได้แบ่งน้ำส้มสายชูออกเป็น 2 ประเภท คือ [27]

ตารางที่ 2.3 มาตรฐานน้ำส้มสายชูตามข้อกำหนดกระทรวงอุตสาหกรรม [27]

คุณลักษณะ	น้ำส้มสายชูหมัก	น้ำส้มสายชูกลั่น
Acitic acid	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4
Total solid	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 1	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 1
Free mineral acid	ไม่พบ	ไม่พบ
Methenol	ไม่พบ	ไม่พบ

2.5 มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนน้ำส้มสายชูหมัก [28]

2.5.1. ขอบข่าย

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ครอบคลุมเฉพาะน้ำส้มสายชูหมักที่บรรจุในภาชนะบรรจุ

2.5.2. บทนิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มพช.) มีดังต่อไปนี้ น้ำส้มสายชูหมัก หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการนำวัตถุติดที่เหมาะสม เช่น รัญพิช ผลไม้ น้ำตาล หรือกาหน้าตาล มาหมักกับส่วนเหล้า แล้วนำมาหมักกับเชื่อน้ำส้มสายชูตามกรรมวิธีธรรมชาติ

2.5.3. คุณลักษณะที่ต้องการ

- 1) ลักษณะทั่วไป ต้องเป็นของเหลวใส อาจตกละกอนเมื่อวางทิ้งไว้
- 2) สี ต้องมีสีที่ดีตามธรรมชาติของน้ำส้มสายชูหมัก

3) กลิ่น ต้องมีกลิ่นของกรดแอซิติกและอาจมีกลิ่นของวัตถุดิบที่ใช้หมักอยู่ด้วยก็ได้ เมื่อตรวจสอบโดยวิธีให้คะแนนตามข้อ 1), 2) แล้ว ต้องได้คะแนนเฉลี่ยของแต่ละลักษณะจากผู้ตรวจสอบทุกคนไม่น้อยกว่า 3 คะแนน และไม่มีลักษณะใดได้ 1 คะแนน จากผู้ตรวจสอบคนใดคนหนึ่ง

4) สีงาแฟลกปลอม ต้องไม่เป็นสีงาแฟลกปลอมที่ไม่ใช่ส่วนประกอบที่ใช้ เช่น หนอนน้ำส้ม เส้นผม ขนสัตว์ ดิน ทรัพ ขี้นส่วนหรือสีงาฟิกูลจากสัตว์

5) สารปนเปื้อน

- สารหนู ต้องไม่เกิน 1 มิลลิกรัมต่อ กิโลกรัม
- ตะไคร้ ต้องไม่เกิน 1 มิลลิกรัมต่อ กิโลกรัม
- หองแดง ต้องไม่เกิน 10 มิลลิกรัมต่อ กิโลกรัม
- สังกะสี ต้องไม่เกิน 10 มิลลิกรัมต่อ กิโลกรัม
- เหล็ก ต้องไม่เกิน 10 มิลลิกรัมต่อ กิโลกรัม
- วัตถุเจือปนอาหาร
 - ห้ามใช้สังเคราะห์ทุกชนิด หากมีการแต่งสี ให้ใช้น้ำตาลเคียวใหม่เท่านั้น
 - หากมีการใช้ชัลเฟอร์ไดออกไซด์ ให้ใช้ไดไม่เกิน 70 มิลลิกรัมต่อ กิโลกรัม
 - กรดแอซิติกต้องไม่น้อยกว่า 4 กรัมต่อ 100 ลูกบาศก์เซนติเมตร
 - ต้องไม่กรดกำมะถันหรือกรดแร่อิสระในน้ำส้มสายชู
 - เมทานอลต้องไม่เกิน 420 มิลลิกรัมต่อลิตร

2.6 ชนิดของน้ำส้มสายชู [29]

มาตรฐานของสำนักงานอาหารและยาของสหรัฐอเมริกาได้แบ่งชนิดของน้ำส้มสายชูออกเป็น ชนิดต่าง ๆ ดังนี้

Cider vinegar และ Apple vinegar เป็นน้ำส้มสายชูหมักที่ได้จากการแปรเปลี่ยนวัตถุดิบและ มีกรดน้ำส้ม ไม่น้อยกว่า 4 กรัมต่อ 100 มิลลิลิตร ที่ 30 องศาเซลเซียส

Wine vinegar และ Grape vinegar เป็นน้ำส้มสายชู ได้จากองุ่นเป็นวัตถุดิบมีกรดน้ำส้มไม่น้อยกว่า 4 กรัมต่อ 100 มิลลิลิตร ที่ 30 องศาเซลเซียส

Malt vinegar เป็นน้ำส้มสายชูที่ได้จากข้าวมอลท์หรือข้าวอินเช่นที่ถูกย่อยโดยจ้าวมอลท์ เป็นวัตถุดิบและมีกรดน้ำส้มไม่น้อยกว่า 4 กรัมต่อ 100 มิลลิลิตร ที่ 30 องศาเซลเซียส

Sugar vinegar เป็นน้ำส้มสายชูที่ได้จากน้ำตาล กาหน้ำตาล มีกรดน้ำส้มสายชูไม่น้อยกว่า 4 กรัมต่อ 100 มิลลิลิตร ที่ 30 องศาเซลเซียส

Glucose vinegar คือน้ำส้มสายชูที่ได้จากการหมักสารละลายกลูโคสมีกรดน้ำส้มไม่น้อยกว่า 4 กรัมต่อ 100 มิลลิลิตร ที่ 30 องศาเซลเซียส

Spirit vinegar distilled vinegar และ Grain vinegar คือน้ำส้มสายชูที่ได้จากการหมักสารละลายกลูโคสมีกรดน้ำส้มไม่น้อยกว่า 4 กรัมต่อ 100 มิลลิลิตร ที่ 30 องศาเซลเซียส

2.7 คุณภาพหรือมาตรฐาน ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขของน้ำส้มสายชู [14]

น้ำส้มสายชูจัดเป็นเครื่องปักรสอาหารชนิดหนึ่งที่เรารู้จักกันมานาน และใช้กันอย่างแพร่หลายในชีวิตประจำวันของครอบครัวไทย โดยนำมาประกอบอาหารที่ต้องการสเปรี้ยว ใช้หมัก

คงทนของอาหาร น้ำส้มสายชูจึงจัดเป็นเครื่องปรุงรสที่มีอยู่ประจำบ้าน ร้านค้า และร้านอาหาร ที่ขาดไม่ได้เลยที่เดียว แต่ในปัจจุบันมีการนำน้ำส้มสายชูปลอมมาจำหน่ายเนื่องจากมีราคาถูกมากเมื่อเทียบ กับน้ำส้มสายชูที่เป็นอาหารได้ โดยนำกรดน้ำส้มชนิดเข้มข้นมาจำหน่ายในชื่อว่า “หัวน้ำส้ม” หัวน้ำส้ม นี้ คือ “กรดน้ำส้มอย่างแรง” (Glacial acetic acid) มักพบว่าหัวน้ำส้มชนิดนี้ใช้ในอุตสาหกรรมฟอก หนัง สิ่งพิมพ์ สิ่งทอ น้ำส้มดังกล่าวแม้ว่าจะเป็นกรดแอลกอฮอลิก (กรดน้ำส้ม) แต่ไม่มีความบริสุทธิ์เพียง พอที่จะนำมาบริโภคได้ เนื่องจากมีโลหะหนัก หรือวัตถุเจือปนอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างกรรมวิธีการผลิต ปนเปื้อนอยู่ ทำให้เกิดพิษสะสมจากโลหะหนัก และสิ่งปนเปื้อนต่างๆ นอกจากนี้ยังพบปัญหาการ ผสมไม่ถูกส่วน หากปริมาณกรดแอลกอฮอลิก (กรดน้ำส้ม) สูงเกินไปก็จะเกิดอันตรายต่อผู้บริโภค คือ อาจ ทำให้เกิดอาการท้องร่วงอย่างรุนแรงเนื่องจากผนังลำไส้ไม่ดุดชุมอาหาร รวมทั้งได้มีการนำเอกสารแร่ อิสระบางอย่าง เช่น กรดกำมะถัน หรือ กรดซัลฟูริก (Sulphuric acid) ซึ่งเป็นกรดแก่มาเจือจากด้วย น้ำมาก ๆ แล้วบรรจุขวดขาย นับว่าเป็นอันตรายอย่างยิ่ง เพราะกรดกำมะถันเป็นกรดที่มีสรรพคุณกัด กัดรุนแรงมาก จะทำให้เกิดอันตรายต่อระบบทางเดินอาหารและตับ น้ำส้มสายชูเหล่านี้จึงไม่ ปลอดภัยที่จะนำมาบริโภค ดังนั้น ก่อนจะบริโภคน้ำส้มสายชูควรจะทำความสะอาดรู้จักเสี่ยก่อนว่า น้ำส้มสายชูที่ดีเป็นอย่างไร ซึ่งผู้เชี่ยวชาญนำเสนอดังนี้

2.7.1 ประเภทของน้ำส้มสายชู ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 204) พ.ศ.2543 น้ำส้มสายชูเป็นเครื่องปรุงรสอาหาร มีทั้งเป็นผลิตผลที่ได้จากการหมัก และการสังเคราะห์ทางเคมี มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ กรดแอลกอฮอลิกหรือกรdn้ำส้ม (Acetic acid) มีคุณสมบัติที่ให้รสเปรี้ยว และเป็นกรดที่เหมาะสมในการรักษาคุณภาพอาหารยิ่งกว่ากรดชนิดใด ๆ เพราะไม่มีพิษต่อร่างกาย น้ำส้มสายชูจัดเป็นอาหาร มีการทำหมักคุณภาพหรือมาตรฐาน ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 204) พ.ศ.2543 เรื่อง น้ำส้มสายชู ประเภทของน้ำส้มสายชูนั้นแบ่งออกเป็น 3 ชนิด ได้แก่

1) น้ำส้มสายชูหมัก เป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการหมัก ผลไม้ หรือน้ำตาลมาหมักกับ ส่าเหล้าแล้วหมักกับเชื่อน้ำส้มสายชูตามกรรมวิธีธรรมชาติ การหมักจะเปลี่ยนน้ำตาลที่มีอยู่ในอาหาร เหล่านี้ให้เป็นแอลกอฮอลโดยอาศัยยีสต์ที่มีตามธรรมชาติ เพื่อให้น้ำส้มสายชูที่หมักมีกลิ่นหอมและ รสชาติดี จากนั้นจะอาศัยบakteรีตามธรรมชาติ หรือการเติมบakteรี เพื่อเปลี่ยนแอลกอฮอลให้เป็นกรด แอลกอฮอลิก (กรdn้ำส้ม) น้ำส้มสายชูหมักจะมีสีเหลืองอ่อนตามธรรมชาติ มีส่วนของน้ำตาลที่ตกค้างมี กลิ่นของวัตถุดิบที่ใช้ในการหมัก ความแตกต่างในด้านกลิ่นรส และความเข้มข้นขึ้นอยู่กับชนิดของ วัตถุดิบที่ใช้ในการหมัก น้ำส้มสายชูหมักจะใส ไม่มีตะกอน ยกเว้นตะกอนที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ และ มีปริมาณกรดแอลกอฮอลิก (กรdn้ำส้ม) ไม่น้อยกว่า 4%

2) น้ำส้มสายชูกัลล์ เป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการนำแอลกอฮอลกัลล์เจือจาง (Dilute Distilled Alcohol) มาหมักกับเชื่อน้ำส้มสายชู หรือเมื่อหมักแล้วนำไปกลั่นอีก หรือได้จากการนำ น้ำส้มสายชูหมักกากลั่น น้ำส้มสายชูกัลล์จะต้องมีลักษณะใส ไม่มีตะกอนและมีปริมาณกรdn้ำส้มไม่น้อยกว่า 4%

3) น้ำส้มสายชูเทียม เป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการนำเอกรดแอลกอฮอลิก (กรdn้ำส้ม) (Acetic acid) ซึ่งสังเคราะห์ขึ้นทางเคมี เป็นกรดอินทรีย์มีฤทธิ์เป็นกรดอ่อนมีความเข้มข้นประมาณ 95 % มาเจือจางได้ปริมาณกรด 4 - 7% ลักษณะใส ไม่มีสี กรdn้ำส้มที่นำมาเจือจางจะต้องมีความ บริสุทธิ์สูงหมายความว่าจะนำมาเป็นอาหารได้และน้ำที่ใช้เจือจางต้องเหมาะสมที่จะใช้ดีมีได้

2.7.2 การควบคุมคุณภาพและมาตรฐานน้ำส้มสายชูหมักหรือน้ำส้มสายชูกลั่น ต้องมีคุณภาพหรือมาตรฐาน ดังต่อไปนี้

1) มีกรดแอกซิติก (กรดน้ำส้ม) ไม่น้อยกว่า 4 กรัม ต่อ 100 มิลลิลิตร ที่ 27 องศาเซลเซียส

2) ตรวจสอบสารปนเปื้อนได้ไม่เกินปริมาณกำหนด ดังต่อไปนี้

- สารหนู ไม่เกิน 1 มิลลิกรัม ต่อน้ำส้มสายชู 1 กิโลกรัม
- อะก้า ไม่เกิน 1 มิลลิกรัม ต่อน้ำส้มสายชู 1 กิโลกรัม
- ทองแดงและสังกะสี ไม่เกิน 10 มิลลิกรัม ต่อน้ำส้มสายชู 1 กิโลกรัม
- เหล็ก ไม่เกิน 10 มิลลิกรัม ต่อน้ำส้มสายชู 1 กิโลกรัม

3) ไม่มีกรดแอกซิติกหรือกรดน้ำส้ม ที่มิได้มาจากการผลิตน้ำส้มสายชูหมักหรือน้ำส้มสายชูกลั่น

4) ไม่มีกรดกำมะถัน (Sulfuric acid) หรือกรดแร่อิสระอย่างอื่น

5) ไม่ใส่มีตะgon เว้นแต่น้ำส้มสายชูหมักตามธรรมชาติ

6) ไม่มีหม้อน้ำส้ม (Vinegar eel)

7) ใช้น้ำสะอาดเป็นส่วนผสม

8) ให้ใช้วัตถุเจือปนอาหาร (Food Additives) ได้ ดังต่อไปนี้

- ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ไม่เกิน 70 มิลลิกรัม ต่อน้ำส้มสายชู 1 กิโลกรัม
- กรดแอล-แอสคอร์บิก ไม่เกิน 400 มิลลิกรัม ต่อน้ำส้มสายชู 1 กิโลกรัม

9) มีแอลกอฮอล์ติดค้าง (Residual alcohol) ไม่เกิน 0.5 %

10) การแต่งสี ให้ใช้น้ำตาลคีเย่ไวเม็ทหรือสีカラเมล

2.7.3 น้ำส้มสายชูเทียม ต้องมีคุณภาพหรือมาตรฐาน ดังต่อไปนี้

1) มีกรดแอกซิติก (กรdn้ำส้ม) ไม่น้อยกว่า 4 กรัม และไม่เกิน 7 กรัม ต่อ 100 มิลลิลิตร ที่ 27 องศาเซลเซียส

2) ตรวจสอบสารปนเปื้อนได้ไม่เกินปริมาณที่กำหนด ดังต่อไปนี้

- สารหนู ไม่เกิน 1 มิลลิกรัม ต่อน้ำส้มสายชู 1 กิโลกรัม
- อะก้า ไม่เกิน 1 มิลลิกรัม ต่อน้ำส้มสายชู 1 กิโลกรัม
- ทองแดงและสังกะสี ไม่เกิน 10 มิลลิกรัม ต่อน้ำส้มสายชู 1 กิโลกรัม
- เหล็ก ไม่เกิน 10 มิลลิกรัม ต่อน้ำส้มสายชู 1 กิโลกรัม

3) ไม่มีมีตะgon

4) ไม่มีกรดกำมะถันหรือกรดแร่อิสระอย่างอื่น

5) ไม่ใช้สี

6) ไม่มีการแต่งกลิ่นหรือรส

7) ใช้น้ำสะอาดเป็นส่วนผสม

2.8 เชือแบคทีเรียที่ใช้ในการหมักน้ำส้มสายชู

เชือที่ใช้ในการหมักน้ำส้มสายชู ซึ่งจะออกซิเดซ์อีทานอลให้เป็นกรดอะซิติก (กรดน้ำส้มสายชู) ได้โดยภายในตัวที่มีอากาศ ส่วนใหญ่จะอยู่ใน กลุ่มของ Acetobacter sp. และ

Gluconobacter sp. [29] จากตารางที่ 2.4 แสดงถึงแบคทีเรียที่ใช้ในการผลิตกรดแอกซิติก (กรดน้ำส้มสายชู) ที่ใช้ในการผลิตน้ำส้มสายชู

ตารางที่ 2.4 แบคทีเรียที่ใช้ในการผลิตกรดแอกซิติก (กรดน้ำส้มสายชู) [29]

แบคทีเรีย	ที่มา
<i>Acetobacter aceti</i>	Ory et al., 2004
<i>Acetobacter rancens</i>	Nanba et al., 1985
<i>Acetobacter europaeus</i> , <i>Acetobacter xylinum</i>	Sokollek et al., 1998
<i>Acetobacter diazotrophicus</i> , <i>Acetobacter hansenii</i>	
<i>Acetobacter liquefaciens</i>	
<i>Acetobacter pasteurianus</i> , <i>Acetobacter peroxydans</i>	วรรุณ, 2538
<i>Gluconobacter</i> sp.	สุมณฑา, 2545

ขั้นตอนและกรรมวิธีการหมักน้ำส้มสายชู [30]

ขั้นตอนที่ 1 เป็นการหมักน้ำตาลให้กลাযเป็นเอทธิลแอลกอฮอล์และการบ่อนไดออกไซด์โดยการทำงานของยีสต์

ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบพอกแอลกอฮอล์ให้เป็นกรดแอกซิติก (กรดน้ำส้ม) โดยการทำงานของพอกแบคทีเรียที่ผลิตกรดแอกซิติก (กรดน้ำส้ม) ส่วนกรรมวิธีการหมักน้ำส้มสายชูนั้นก็จะมีการหมักหลายแบบ เช่น การหมักแบบครั้งเดียว เป็นการหมักที่ไม่มีการเติมอาหารหรือวัตถุติดและจะทำการเก็บเกี่ยวผลิตภัณฑ์น้ำส้มสายชูหลังจากสิ้นสุดกระบวนการหมัก [31,32] การหมักแบบต่อเนื่องเป็นการหมักที่มีการเติมอาหารหรือวัตถุติดบริห่วงกระบวนการหมักและมีการเก็บเกี่ยวผลิตภัณฑ์ไปพร้อมๆ กับการเติมอาหารใหม่โดยที่จะมีอัตราการเก็บเกี่ยวเท่ากับอัตราการเติมอาหารใหม่ลงไป [33] แต่ส่วนใหญ่จะนิยมใช้การหมักแบบกึ่งต่อเนื่อง เนื่องจากการหมักแบบกึ่งต่อเนื่อง จะเป็นการหมักที่เลี้ยงโดยมีการเติมอาหารหรือวัตถุติดบริห่วงกระบวนการหมัก เพื่อปรับความเข้มข้นของอาหารที่ใช้เลี้ยงให้คงที่และมีสภาวะที่เหมาะสมต่อกระบวนการหมัก และจะมีการเก็บเกี่ยวผลิตภัณฑ์น้ำส้มสายชู เมื่อสิ้นสุดกระบวนการหมัก ซึ่งการหมักแบบกึ่งต่อเนื่องเป็นการประยุกต์การหมักแบบครั้งเดียว กับการหมักแบบต่อเนื่องเข้าด้วยกัน โดยการหมักน้ำส้มสายชูนั้นจะต้องคำนึงถึงวัตถุติดตั้งต้นที่ใช้ว่ามีความเข้มข้นของเอทานอลและความเข้มข้นของกรดแอกซิติก (กรดน้ำส้ม) นั้นเหมาะสมหรือไม่ ซึ่งโดยปกติแล้วเนื่องจากความเข้มข้นของเอทานอลและกรดแอกซิติก (กรดน้ำส้ม) ที่สูงจะมีผลต่อการยับยั้งการเจริญของแบคทีเรียซึ่งความเหมาะสมของความเข้มข้นของเอทานอลที่ใช้จะอยู่ในช่วงระหว่าง 10 กรัมต่อลิตร และความเข้มข้นของกรดแอกซิติก (กรดน้ำส้ม) จะอยู่ในช่วงระหว่าง 10 กรัมต่อลิตร ซึ่งในการหมักน้ำส้มสายชูเป็นปฏิกริยาที่ต้องการออกซิเจน เนื่องจากแบคทีเรียที่ผลิตกรดแอกซิติก (กรดน้ำส้ม) จะทำการออกซิไดเซอทานอลเปลี่ยนไปเป็นกรดแอกซิติก (กรดน้ำส้ม) ในสภาวะที่มีอากาศ ซึ่งโดยปกติแล้วอัตราการไหลของอากาศจะใช้ที่ 0.2 vvm หรืออัตราการไหลของอากาศ 150 ลิตรต่อนาที โดยมีความเข้มข้นของออกซิเจนอยู่ที่ 2 มิลลิกรัมต่อลิตร ส่วนอุณหภูมิที่ใช้ในการหมักที่

เหมาะสมกับแบคทีเรียผลิตกรดน้ำส้มสายชูจะอยู่ในช่วง 30-31 องศาเซลเซียส ส่วนการเก็บผลิตภัณฑ์น้ำส้มสายชูนั้น จะเก็บในช่วงที่มีความเข้มข้นของกรดแอซิติก (กรdn้ำส้ม)อยู่ ที่ 70-80 กรัมต่อลิตร และความเข้มข้นของเอทานอลไม่เกิน 8 กรัมต่อลิตร [33]

2.9 สภาพที่เหมาะสมในการผลิตน้ำส้มสายชู

อิทธิพลความเข้มข้นของเอทานอลโดยส่วนใหญ่แล้วความเข้มข้นของเอทานอลจะอยู่ในช่วงร้อยละ 8-12 [22] ซึ่งจากการศึกษาอัตราการเจริญของแบคทีเรียพบว่าเมื่อความเข้มข้นของเอทานอลอยู่ในช่วง 0.5 และ 6 กรัมต่อลิตร จะมีอัตราการเจริญของเชื้อเพิ่มขึ้นจาก 0.13 ไปเป็น 0.21 ต่อชั่วโมง และเมื่อเพิ่มความเข้มข้นไปเป็น 30 กรัมต่อลิตร ก็ยังมีส่วนที่เหลือเจริญต่อไปแต่เมื่อความเข้มข้นของเอทานอลเพิ่มขึ้นเป็น 40 กรัมต่อลิตร จะยับยั้งการเจริญและอัตราการเจริญลดลง และถ้าเพิ่มความเข้มข้นของเอทานอลเป็น 120 กรัมต่อลิตร จะไม่เหมาะสมต่อการเจริญของเชื้อแบคทีเรีย อิทธิพลความเข้มข้นของกรดแอซิติกหรือกรdn้ำส้ม กรดแอซิติกมีผลต่อการยับยั้งกิจกรรมหรืออัตราการเจริญของเชื้อ Acetobacter aceti ส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงประมาณร้อยละ 10-14 ซึ่งจะสังเกตได้จากความเข้มข้นกรดแอซิติก (กรdn้ำส้ม) ที่ผลิตได้นั้นมักจะมีความเข้มข้นที่ต่ำกว่า 10 กรัมต่อลิตร และจากการศึกษาเมื่อความเข้มข้นของกรดแอซิติก (กรdn้ำส้ม) ที่อยู่ในอาหารเป็น 20 กรัมต่อลิตร จะมีผลในการยับยั้ง และเมื่อความเข้มข้นเป็น 40 กรัมต่อลิตร จะขัดขวางการเจริญของเชื้อแบคทีเรีย และถ้าเพิ่มความเข้มข้นของกรดแอซิติก (กรdn้ำส้ม) เป็น 60 กรัมต่อลิตร จะยับยั้งการเจริญถึงร้อยละ 70 อิทธิพลของการให้อากาศในการหมักนั้นจะมีผลทำให้เชื้อแบคทีเรียมีอัตราการเจริญเพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลทำให้มีอัตราการผลิตกรดเพิ่มขึ้นด้วยแต่ถ้าให้อากาศมากเกินไปก็จะมีผลไปยับยั้งกิจกรรมและมีผลกระทบต่อการผลิตกรดได้เช่นกันดังนั้นจึงต้องให้อากาศในปริมาณที่เหมาะสม จึงสรุปได้ว่าอัตราการเจริญของเชื้อ Acetobacter aceti ที่เหมาะสมต่อความเข้มข้นของเอทานอลในอาหารที่ใช้ในการหมักอยู่ที่ประมาณ 13 กรัมต่อลิตรส่วนอัตราการเจริญของแบคทีเรีย Acetobacter aceti ที่เหมาะสมต่อความเข้มข้นของกรดแอซิติก (กรdn้ำส้ม) ในอาหารอยู่ที่ประมาณ 10 กรัมต่อลิตร [33]

2.10 หม้อกลั่น

หม้อกลั่นสามารถแบ่งได้ 3 ประเภท ได้แก่ หม้อกลั่นธรรมดा (Pot Still) หม้อกลั่นแบบไอลย้อนกลับ (Reflux Still) และหม้อกลั่นแบบแยกลำดับส่วน (Fractionating Still หรือ Fractional Column) ทั้งสามชนิดจะมีความแตกต่างดังนี้

1) หม้อกลั่นธรรมด้า เป็นหม้อกลั่นที่ไอและน้ำจะไหลขึ้นมากระทบกับความเย็นโดยตรง การแยกไอน้ำออกจากกันได้ไม่มากนัก การควบแน่นมักใช้ห่อเยาวา ๆ มากขดในน้ำ โดยทั่วไปจะได้ความบริสุทธิ์ ประมาณ 40-60 เปอร์เซ็นต์

2) หม้อกลั่นแบบไอลย้อนกลับ ไอและน้ำจะไหลเข้าสู่ห้องระหว่างปากหม้อกับชุดควบแน่น ภายในท่อนี้ถูกออกแบบให้ไอไหลไปกระทบความเย็นก่อนถึงชุดควบแน่น ทำให้แยกออกลักษณะน้ำไว้หลักลับลง โดยทั่วไปสามารถกลั่นได้ดีกรีประมาณ 75-85 เปอร์เซ็นต์ ขึ้นกับความเยาวาท่อ นอกจานี้ระบบนี้ยังจำกัดกลิ่นของสารปฏิป้องในสุราได้ดีกว่าแบบแรก

3) หม้อกลั่นแบบแยกลำดับส่วน เป็นหม้อกลั่นที่ให้ความบริสุทธิ์มากที่สุดโดยท่องบรรจุวัสดุดูดซับ (Scrubbers) หรือทำเป็นตะแกรงหรือถ้วยค่าว่าขนาดเล็ก ๆ วางเป็นชั้น ๆ เพื่อทำให้

ໄວແອລກອຫອລືແລະໄອນ້າໃຫລວງກວນໄປມາເສມືອເດີນທາງຮະຍະໄກລ ປະມາຄນ 9 ສ່ວນໃນ 10 ສ່ວນ ຈະໄລຍ້ອນກລັບລົງມາ ທົ່ວໄປທ່ອງຈະມີຄວາມສູງຫລາຍເມຕຣ ສຸຮາກລັ້ນທີ່ໄດ້ຈະມີຄວາມບຣິສຸທີ່ສູງມາກຄົງ 95 ເປົ້ອງເຊັ່ນຕໍ່

ການເລືອກໃຊ້ໜ້ອກລັ້ນຄວາມໃໝ່ນິດສເຕັນເລສ ແກ້ວ ອົງແດງ ມາມໃໝ່ດຶງເຫຼັກຫຼູກໂລດັບນໍ້າມັນ ໂດຍເຕີດຂາດເພຣະຈະທຳໄໝເຫຼັກຫຼູກແລະສົນມເຈື່ອປັນ [34]

2.11 ປະໂຍ່ນຂອງນໍ້າສັ້ນສາຍໜູ

ປັຈຸບັນນໍ້າສັ້ນສາຍໜູເປັນສາຣອິນທີ່ມີຄວາມສຳຄັງໃນອຸຕສາຫກຮຽມ ໂດຍມີກາຣົລິຕເພື່ອບຣິໂກຄ ໃນຮະດັບຄວ້າເວົ້ອນ ມີກາຣໃຊ້ນໍ້າສັ້ນສາຍໜູໃນກາຣເທີ່ມອາຫາຣ ກາຣປຽງສລັດ ແລະອື່ນ ຖ້າ ສໍາຮັບໃນຮະດັບອຸຕສາຫກຮຽມອາຫາຣມີກາຣນໍານໍ້າສັ້ນສາຍໜູມາໃໝ່ໃນກາຣໜັກ ດອງອາຫາຣພວກຜັກ ປລາ ນຳມາໃໝ່ເປັນສ່ວນຜສນທຳນໍ້າສລັດ ນໍ້າຂອສ ພຣອມສຕາຣົດ ເປັນຕົ້ນ [9] ນໍ້າສັ້ນສາຍໜູນອກຈາກຈະໃໝ່ເປັນສາຣປຽງແຕ່ງທ່ານໍ້າສັ້ນສາຍໜູ ເພື່ອການປົກກັນກາຣເຈົ້າຂອງຈຸລິນທຽມທີ່ສ່ວນຜສນທຳນໍ້າສລັດ ແລ້ວ ມີຄຸນສມບັດໃນກາຣຄົນອມອາຫາຣ ປັບປຸງກາຣເຈົ້າຂອງຈຸລິນທຽມທີ່ສ່ວນຜສນທຳນໍ້າສັ້ນສາຍໜູ [10] ແລະກາຣບຣິໂກຄນໍ້າສັ້ນສາຍໜູມີປະໂຍ່ນຕ່ອງຮ່າງກາຍ [9] ຂ່ວຍໃຫ້ຮະບບຕ່າງໆ ໃນຮ່າງກາຍດີເຊັ່ນ ແລ້ວຢັ້ງຂ່ວຍໃຫ້ກະປົກກະປົກເປົ້າ ທຳໃຫ້ຮະບບຍ່ອຍອາຫາຣດີ ທຳລາຍເຂົ້າແບບທີ່ເຮັດວຽກ ໄວຮ່າສ ໃນຮ່າງກາຍ ລດຄວາມດັນໂລກິທ ຂ່າຍຊັດເສັມຫະແລະນໍ້າມູກ ລດກາຣສະສົມໄຂມັນໃນຮ່າງກາຍ ເຊັ່ນ ໃນຫລວດເລືອດ ແລະສ່ວນຕ່າງໆ ຂອງຮ່າງກາຍ

2.12 ອົງປະກອບຂອງນໍ້າຕາລໂຕນດໂດຍທົ່ວໄປ

ອົງປະກອບແລະຄຸນສມບັດຂອງນໍ້າຕາລໂຕນດໂດຍທົ່ວໄປແສດງດັ່ງຕາರາງທີ່ 8.5

ຕາරາງທີ່ 2.5 ອົງປະກອບຂອງນໍ້າຕາລໂຕນດ [25]

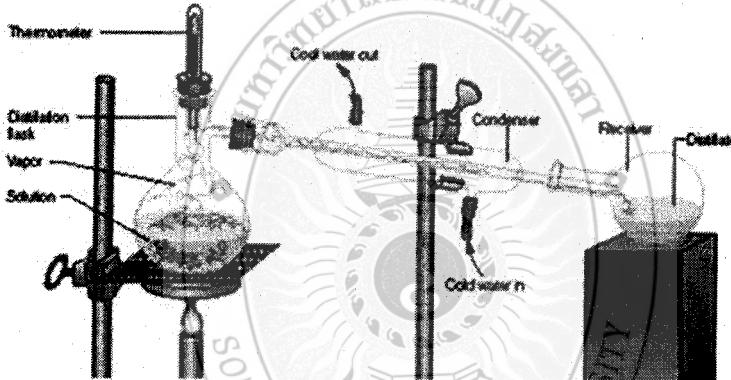
ອົງປະກອບ / ຄຸນສມບັດ	ຄ່າທີ່ວັດໄດ້
Specific gravity	1.058-1.077
pH	4.0-5.5
Total solid	15.2-19.7 ກຣັມ/100 ມິລືຕິກຣັມ
Total sugar	13.0-17.0 ກຣັມ/100 ມິລືຕິກຣັມ
Invert sugar	0.05-0.84 ກຣັມ/100 ມິລືຕິກຣັມ
Sucrose	12.3-17.4 ກຣັມ/100 ມິລືຕິກຣັມ
Protein (N × 6.25)	0.23-0.32 ກຣັມ/100 ມິລືຕິກຣັມ
Fat	0.2 ກຣັມ/100 ມິລືຕິກຣັມ
Mineral matter	0.3 ກຣັມ/100 ມິລືຕິກຣັມ
Carbohydrate	13.5 ກຣັມ/100 ມິລືຕິກຣັມ
Ash	0.11-0.41 ກຣັມ/100 ມິລືຕິກຣັມ
Acitic acid	0.07-0.23 ກຣັມ/100 ມິລືຕິກຣັມ
Vitamin C.	5.7 ມິລືຕິກຣັມ/ ກຣັມ

2.13 การกลั่น [35]

การกลั่น (distillation) เป็นการแยกสารละลายที่เป็นของเหลวออกจากของ固 โดยอาศัย หลักการระเหยกล้ายเป็นไออกและควบแน่น โดยสารบริสุทธิ์แต่ละชนิดเปลี่ยนสถานะได้ที่อุณหภูมิ จำเพาะ สารที่จุดเดือดต่ำจะเดือดเป็นไออกมากก่อน เมื่อทำให้ไอกของสารมีอุณหภูมิต่ำลงจะ ควบแน่นกลับมาเป็นของเหลวอีกรั้ง

1. การกลั่นแบบธรรมดาหรือการกลั่นอย่างง่าย (simple distillation)
2. การกลั่นลำดับส่วน (fractional distillation)
3. การกลั่นน้ำมันดิบ (refining)
4. การสกัดโดยการกลั่นด้วยไอน้ำ

เป็นวิธีการที่ใช้กลั่นแยกสารที่ระเหยง่ายซึ่งปนอยู่กับสารที่ระเหยยาก การกลั่นธรรมดานี้จะ ใช้แยกสารออกเป็นสารบริสุทธิ์เพียงครั้งเดียวได้สารที่มีจุดเดือดต่างกันตั้งแต่ 80 องศาเซลเซียส ขึ้นไป

ภาพที่ 2.1 จำลองวิธีการกลั่นแบบธรรมดา [35]

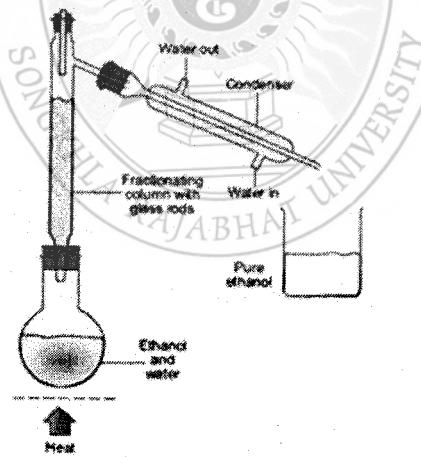
เครื่องมือที่ใช้สำหรับการกลั่นอย่างง่าย ประกอบด้วย พลาสกลั่น เทอร์โมมิเตอร์ เครื่อง ควบแน่น และภาชนะรองรับสารที่กลั่นได้ การกลั่นอย่างง่ายมีเทคนิคการทำเป็นขั้น ๆ ดังนี้

1. เทของเหลวที่จะกลั่นลงในพลาสกลั่น โดยใช้กรวยกรอง
2. เติมชิ้นกันเดือดพลุ่ง เพื่อให้การเดือดเป็นไปอย่างสม่ำเสมอและไม่รุนแรง
3. เสียบเทอร์โมมิเตอร์
4. เปิดน้ำให้ผ่านเข้าไปในคอนเดนเซอร์เพื่อให้คอนเดนเซอร์เย็นโดยให้น้ำเข้าทางที่ต่ำแล้ว ไหลออกทางที่สูง
5. ให้ความร้อนจนกระทั้งของเหลวเริ่มเดือด ให้ความร้อนไปเรื่อย ๆ จน กระทั้งอัตราการ กลั่นคงที่ คือได้สารที่กลั่นประมาณ 2-3 หยด ต่อวินาที ให้สารที่กลั่นได้น้ำเหลลงในภาชนะรองรับ
6. การกลั่นต้องดำเนินต่อไปจนกระทั้งเหลวอยู่ในถังกลั่นเพียงเล็กน้อยอย่ากลั่นให้แห้ง การกลั่นสามารถนำไปทดสอบความบริสุทธิ์ของเหลวได้ ซึ่งของเหลวที่บริสุทธิ์จะมีลักษณะดังนี้
 1. ส่วนประกอบของสารที่กลั่นได้ จะมีลักษณะเหมือนกับส่วนประกอบของของเหลว
 2. ส่วนประกอบจะไม่มีการเปลี่ยนแปลง

3. อุณหภูมิของจุดเดือดในขณะกลั่นจะคงที่ตลอดเวลา
4. การกลั่นจะทำให้เราทราบจุดเดือดของของเหลวบริสุทธิ์ได้

การกลั่นออกจากจะนำมาใช้ตรวจสอบความบริสุทธิ์ของของเหลวแล้ว ยังสามารถใช้กลั่นสารละลายได้อีกด้วย การกลั่นสารละลายเป็นกระบวนการแยกของแข็งที่ไม่ระเหยออกจากตัวทำละลายหรือของเหลวที่ระเหยง่าย โดยของแข็งที่ไม่ระเหยหรือตัวละลายจะอยู่ในฟลักก์กลั่น ส่วนของเหลวที่ระเหยง่ายจะถูกกลั่นออกมาน มีการกลั่นดำเนินไปจนกระทั่งอุณหภูมิของการกลั่นคงที่แสดงว่าสารที่เหลือนเป็นสารบริสุทธิ์ นั่นในขณะกลั่นจะสังเกตเห็นว่าอุณหภูมิของสารละลายจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เพราะสารละลายเข้มข้นขึ้น เนื่องจากตัวทำละลายระเหยออกไปและได้ของแข็งที่บริสุทธิ์ในที่สุด

การกลั่นลำดับส่วนเป็นวิธีการแยกของเหลวที่สามารถระเหยได้ตั้งแต่ 2 ชนิดขึ้นไป มีหลักการเช่นเดียวกันกับการกลั่นแบบธรรมดา คือเพื่อต้องการแยกองค์ประกอบในสารละลายให้ออกจากกัน แต่ก็จะมีส่วนที่แตกต่างจากการกลั่นแบบธรรมดา คือ การกลั่นแบบกลั่นลำดับส่วนหมายความว่า สำหรับใช้กลั่นของเหลวที่เป็นองค์ประกอบของสารละลายที่จุดเดือดต่างกันน้อยๆ ในขั้นตอนของกระบวนการกลั่นลำดับส่วน จะเป็นการนำไอของแทรลส่วนไปควบแน่น แล้วนำไปกลั่นซ้ำและควบแน่นใหม่เรื่อยๆ ซึ่งเทียบได้กับเป็นการการกลั่นแบบธรรมดาหลายๆ ครั้งนั่นเอง ความแตกต่างของการกลั่นลำดับส่วนกับการกลั่นแบบธรรมดา จะอยู่ที่คอลัมน์ โดยคอลัมน์ของการกลั่นลำดับส่วนจะมีลักษณะเป็นชั้นชั้นซ้อน เป็นชั้นๆ ในขณะที่คอลัมน์แบบธรรมดาจะเป็นคอลัมน์ธรรมดา ไม่มีความซับซ้อนของคอลัมน์

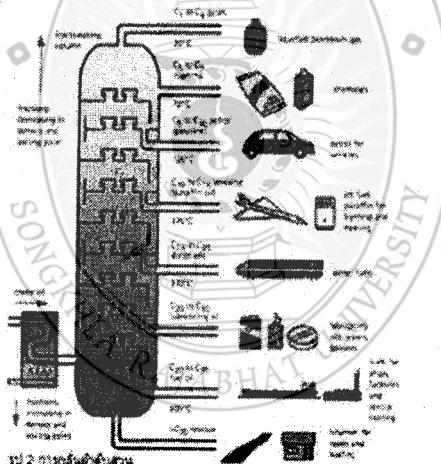

ภาพที่ 2.2 จำลองการกลั่นลำดับส่วน [35]

ในการกลั่นแบบลำดับส่วน จะต้องมีการเพิ่มอุณหภูมิย่างช้าๆ ดังนั้น จะเป็นที่จะต้องมีอุปกรณ์ที่ให้ความร้อน (heater) และสามารถควบคุมอุณหภูมิได้ เพราะของผสมที่กลั่นแบบลำดับส่วนมักจะมีจุดเดือดที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งตรงกันข้ามกับการกลั่นแบบธรรมดา ความร้อนที่ให้ไม่จำเป็นต้องควบคุมเหมือนการกลั่นลำดับส่วน แต่ก็ไม่ควรให้ความร้อนที่สูงเกินไป เพราะความร้อนที่สูงเกินไป อาจจะไปทำลายสารที่เราต้องการกลั่นเพราะจะน้ำ ประสิทธิภาพในการกลั่นลำดับส่วนจึงดีกว่าการกลั่นแบบธรรมดา

เนื่องจากน้ำมันดิบประกอบด้วยสารประกอบไฮโดรคาร์บอนหลายพันชนิด ดังนั้นจึงไม่สามารถแยกสารที่มีอยู่ออกเป็น สารเดียว ๆ ได้ อีกทั้งสารเหล่านี้มีจุดเดือดใกล้ เคียงกันมากวิธีการแยกองค์ประกอบน้ำมันดิบจะทำได้โดยการกลั่นลำดับส่วนและเก็บสารตามช่วงอุณหภูมิ ซึ่งก่อนที่จะกลั่น จะต้องนำน้ำมันดิบมาแยกอาเนาและสารประกอบกำมะถันออกชิเงน ในโตรเจนและโลหะหนักอื่น ๆ ออกไปก่อนที่จะนำไปเผาที่อุณหภูมิ 320 - 385 C ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่น ได้แก่

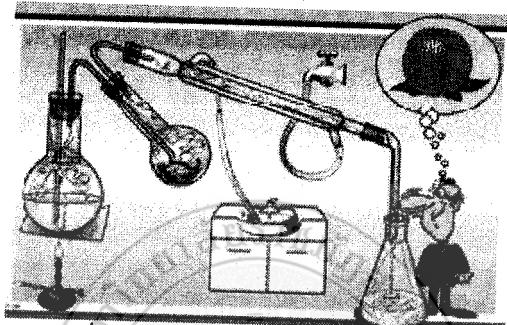
- ก๊าซ (C1 - C4) ซึ่งเป็นของสมระหว่างก๊าซมีเทน อีเทน โพรเพนและบิวเทน เป็นต้น ประโยชน์ มีเทนใช้เป็นเชื้อเพลิงผลิตกระแสไฟฟ้า อีเทน โพรเพนและบิวเทน ใช้ในอุตสาหกรรม
- ปิโตรเคมี และโพรเพนและบิวเทนใช้ ทำก๊าซหุงต้ม (LPG)
- แวนฟายเบา (C5 - C7) ประโยชน์ : ใช้ทำตัวทำละลาย - แวนฟายหนัก (C6-C12) หรือเรียกว่าน้ำ
- น้ำมันกําด (C10 - C14) ประโยชน์ : ใช้เชื้อเพลิงสำหรับตะเกียงและเครื่องยนต์
- น้ำมันดีเซล (C14 - C19) ประโยชน์ : ใช้ เชื้อเพลิงเครื่องยนต์ดีเซล ได้แก่ รถบรรทุก , เรือ
- น้ำมันหล่อลื่น (C19 - C35) ประโยชน์: ใช้ทำน้ำมันหล่อลื่นเครื่องยนต์เครื่องจักรกล
- ไนน้ำมันเตาและยางมะตอย ($C > C35$)

ภาพที่ 2.3 จำลองการกลั่นน้ำมันดิบ [35]

เป็นวิธีการสกัดสารออกจากร่องสมโดยใช้ไอน้ำเป็นตัวทำละลาย วิธีนี้ใช้สำหรับแยกสารที่ละเหยง่าย ไม่ละลายน้ำ และไม่ทำปฏิกิริยากับน้ำ ออกจากสารที่ละเหยยาก การสกัดโดยการกลั่นด้วยไอน้ำออกจากร่องสมโดยใช้สกัดสารระเหยง่ายออกจากสารระเหยยากแล้วยังสามารถใช้แยกสารที่มีจุดเดือดสูงและสลายตัวที่จุดเดือดของมันได้อีก เพราะการกลั่นโดยวิธีนี้ความดันไอน้ำเป็นความดันไอน้ำ บวกความดันไอน้ำของของเหลวที่ต้องการแยก จึงทำให้ความดันไอน้ำเท่ากับความดันของบรรยายาก่อนที่อุณหภูมิจะถึงจุดเดือดของของเหลวที่ต้องการแยก ของ ผสมจึงกลั่นออกมาที่อุณหภูมิต่ำกว่าจุดเดือดของของเหลวที่ต้องการแยก เช่น สาร A มีจุดเดือด 150 C เมื่อสกัดโดยการกลั่นด้วยไอน้ำจะได้สาร A กล้ายเป็นไออกมา ณ อุณหภูมิ 95 C ที่ความดัน 760 มิลลิเมตรของป्रอท อธิบายได้ว่า ที่ 95 C ถ้าความดันไอน้ำของสาร A เท่ากับ 120 มิลลิเมตรของป्रอท และไอน้ำเท่ากับ 640 มิลลิเมตรของป्रอท

เมื่อความดันไอของสาร A รวมกับไอน้ำจะเท่ากับ 760 มิลลิเมตรของปรอท หรือเท่ากับความดันบรรยากาศ จึงทำให้สาร A และน้ำกล้ายเป็นไอออกมайдีที่อุณหภูมิต่ำกว่าจุดเดือดของสาร A ด้วยวิธีการแยกสารโดยการกลั่นด้วยไอน้ำได้แก่การแยกน้ำมันหอมระ夷ออกจากส่วนต่างๆ ของพืชเช่นการแยกน้ำมันยูคาลิปตัสออกจากใบยูคาลิปตัสการแยกน้ำมันมะกรูดออกจากผิวมะกรูดการแยกน้ำมันอบเชยจากเปลือกต้นอบเชยเป็นต้นในการกลั่นไอน้ำจะไปทำให้น้ำมันหอมระ夷กล้ายเป็นไอแยกออกมาร่วมกับไอน้ำเมื่อทำให้อุของของสมควรแหนโดยผ่านเครื่องควบแหนก็จะได้น้ำและน้ำมันหอมระ夷ปนกันแต่แยกชั้นกันอยู่ทำให้สามารถแยกอาเนามันหอมระ夷ออกจากน้ำได้ง่าย

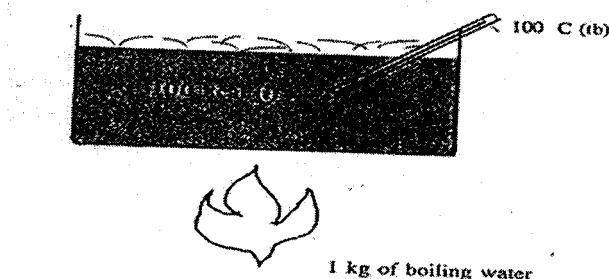

ภาพที่ 2.4 การกลั่นน้ำมันหอมระ夷 [35]

2.14 ระบบไอน้ำ [36]

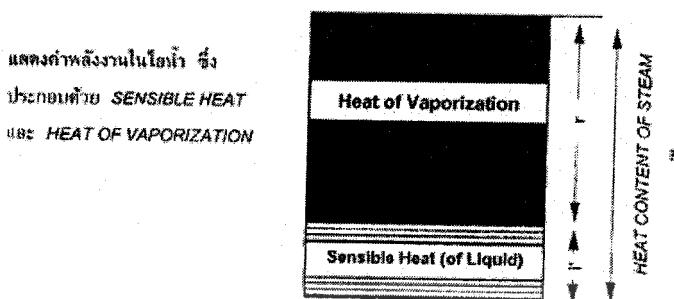
1) ไอน้ำ (STEAM) คือผลผลิตที่ได้จากการต้มน้ำ (LIQUID STATE) ให้เดือดจนกระทั้งแปรสถานะกล้ายเป็นไอน้ำ (GASEOUS STATE) ตัวอุปกรณ์ที่ใช้ในการແຄเปลี่ยนความร้อนนี้ก็คือ STEAM BOILER หรือที่เรารู้จักกันว่า หม้อน้ำ ทั้งนี้ต้องอาศัยพลังงานความร้อน 2 ชนิด คือ ความร้อนสัมผัส และความร้อนแฝง

2) ความร้อนสัมผัส : SENSIBLE HEAT คือ HEAT CONTENT (ภาพที่ 2.5) นั่นเอง เป็นปริมาณ ความร้อนซึ่งใช้ต้มน้ำจากอุณหภูมิใดอุณหภูมินั้น จนถึงอุณหภูมน้ำเดือด (BOILING TEMPERATURE, Tb) ภายใต้ความดันใดความดันหนึ่ง ซึ่งน้ำเดือด (BOILING WATER หรือ SATURATED CONDENSATE) นี้พร้อมที่จะเปลี่ยนสถานะกล้ายเป็นไอ เช่น ในบรรยากาศ (ความดัน = 0 BAR G) ถ้าเราให้ความร้อน 100 KCAL แก่น้ำ 1 kg (ความจุความร้อน (' = 100 KCAL) น้ำจะเริ่มเดือดที่อุณหภูมิ 100OC นั่นคือ อุณหภูมน้ำเดือด Tb = 100OC

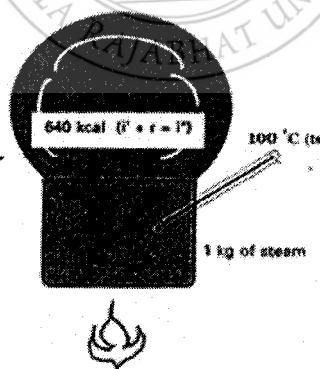
ภาพที่ 2.5 ความร้อนสัมผัส : SENSIBLE HEAT [36]

3) ความจุความร้อนของไอน้ำ : HEAT CONTENT OF STEAM (i'') (ภาพที่ 2.6) ปริมาณความจุความร้อนของไอน้ำคือ ผลรวมของความจุ ความร้อนของน้ำ (i') กับ ความร้อนแห้ง ของการกลایเป็นไอน้ำ (r) ในทางกลับกัน หากเรามีไอน้ำจากหม้อน้ำ และนำไปถ่ายเทความร้อนที่ อุณหภูมิแลกเปลี่ยนความร้อน (HEAT EXCHANGER) อุณหภูมิของไอน้ำจะยังไม่ลดลง นั่นคือ

ภาพที่ 2.6 ความจุความร้อนของไอน้ำ (tb) (อุณหภูมิไอน้ำ = อุณหภูมน้ำเดือด) [36]

4) ความร้อนแห้งของการกลایเป็นไオ : LATENT HEAT หรือ HEAT OF VAPORIZATION (ภาพที่ 2.7) คือ ปริมาณความร้อนที่ต้องเนื่องจาก SENSIBLE HEAT เพื่อใช้ในการเปลี่ยนสถานะจากน้ำเดือด (BOILING WATER) ไปเป็นไอน้ำ (STEAM) ที่อุณหภูมิเดียวกันกับอุณหภูมิของน้ำเดือด ภายใต้บรรยากาศของความกดดันขณะนั้น จนกระทั่งกลایเป็นไอน้ำอิมตัว (SATURATED STEAM) ซึ่งที่อุณหภูมนี้เรียกว่า อุณหภูมิไอน้ำอิมตัว (SATURATED STEAM TEMPERATURE, TS) เช่น ในบรรยากาศ ถ้าเราให้ความร้อนแก่น้ำ 1 KG น้ำเดือดจะเริ่มกลایเป็นไอน้ำแล้วจะกลัยเป็นไอน้ำทั้งหมด 1 KG ต่อเมื่อเราให้ปริมาณความร้อน 540 KCAL นั่นคือ ความร้อนแห้งของการกลัยเป็นไอ (r) = 540 KCAL

ภาพที่ 2.7 ความร้อนแห้งของการกลัยเป็นไอ : LATENT HEAT [36]

5) ความร้อนจำเพาะ : SPECIFIC HEAT (C) คือ ปริมาณความร้อนที่วัสดุแต่ละชนิด ต้องการในการเพิ่มอุณหภูมิหนึ่งองศา ต่อหนึ่งหน่วยน้ำหนักของมวลสารนั้นๆ ซึ่งมวลสารแต่ละชนิด จะมีค่าความร้อนจำเพาะต่างกันไป เช่น น้ำมีค่าความร้อนจำเพาะ 1 กิโลแคลลอรี่ต่อกิโลกรัมต่องศา

เซนติเกรด แสดงว่าถ้าต้องการเพิ่มอุณหภูมน้ำ 1 กิโลกรัม หนึ่งองศาเซนติเกรดต้องให้ปริมาณความร้อนแก่น้ำ 1 กิโลแคลลอรี่

6) ไอน้ำอิ่มตัว : SATURATED STEAM (ภาพที่ 2.8) จากพื้นฐานที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ซึ่งพอกสรุป เกี่ยวกับปริมาณความร้อนต่างๆ ได้ดังนี้ ในความดันบรรยากาศ (ABSOLUTE PRESSURE , Pa = 1 bar a หรือ GAUGE PRESSURE , Pg = 0 bar g)

น้ำจะเดือดที่อุณหภูมิ = 100°C (tb = 100°C)

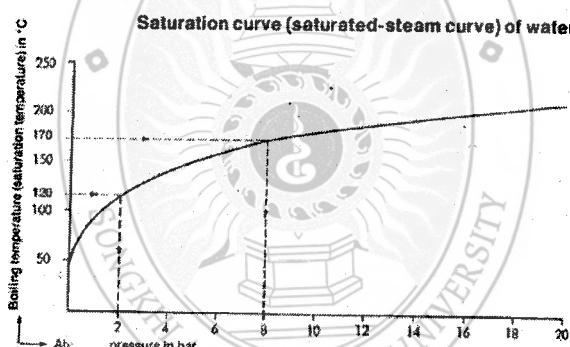
ตั้งน้ำ HEAT CONTENT OF BOILING WATER , i' = 100 KCAL / KG

อุณหภูมิของไอน้ำ กึ่ง = 100°C (tS = 100°C)

ปริมาณความร้อนที่ใช้ในการถ่ายเปลี่ยนไอน้ำ , r = 540 KCAL / KG

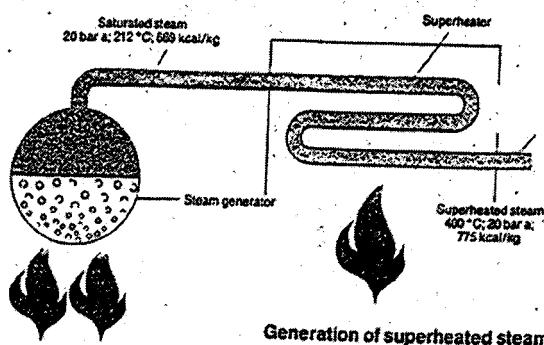
TOTAL HEAT CONTENT OF STEAM , i" = 640 KCAL / KG

ค่าต่างๆ เหล่านี้ เป็นที่แน่นอนว่าต้องเปลี่ยนแปลงความดันคงที่ ขณะนั้น นั่นคือ อุณหภูมน้ำเดือดในบรรยากาศ หรือ อุณหภูมิของน้ำ คงไม่มีโอกาสเกิน 100°C ด้วยเหตุนี้ ถ้าเราเพิ่มความดันขึ้นไป อุณหภูมน้ำเดือดและอุณหภูมิไอน้ำก็จะเพิ่มสูงขึ้น จึงได้มีการสร้างหม้อน้ำ (STEAM BOILER) ขึ้นมาเพื่อให้ได้ไอน้ำที่มีอุณหภูมิสูงกว่า 100 °C ซึ่งจะนำไปใช้ในด้านอุตสาหกรรมอย่างแท้จริง

ภาพที่ 2.8 ไอน้ำอิ่มตัว (SATURATED STEAM) [36]

7) ไอน้ำยิ่งiyad: SUPERHEATED STEAM (ภาพที่ 2.9) จากที่เราทราบกันมาแล้วว่า ในบรรยากาศ คือที่ความดัน 1 bar a หรือ 0 bar g เราได้ไอน้ำอิ่มตัว (SATURATED STEAM) ที่ อุณหภูมิ 100°C (HEAT CONTENT, i' = 100 KCAL / KG) หลังจากที่เราได้เพิ่มปริมาณความร้อน แหงอีก 540 KCAL / KG (HEAT OF VATORIZATION, r) ณ ที่อุณหภูมิไอน้ำอิ่มตัวนี้ (SATURATED STEAM TEMPERATURE , tS) หากเราเพิ่มปริมาณความร้อนอีก อุณหภูมิก็จะเพิ่มขึ้นอีกด้วยเช่นเดียวกับไอน้ำอิ่มตัว (SUPERHEATED STEAM)

ภาพที่ 2.9 ไอน้ำยิ่งiyad (SUPERHEATED STEAM) [36]

แต่ถ้าเรานำไอน้ำยิ่งiyadมาถ่ายเทความร้อน อุณหภูมิของมันจะตกลงมา (HEAT CONTENTลดลง) ไอน้ำyiyadก็จะเริ่มกลายมาเป็น ไอน้ำอีมตัว ทันทีทันใดที่อุณหภูมิตกลงมาถึง อุณหภูมิไอน้ำอีมตัว TS และหากเรายังคงถ่ายเทความร้อนต่อไปไอน้ำอีมตัวก็จะเริ่มควบแน่นกลายเป็น CONDENSATE ต่อไป

2.15 ฮีตเตอร์ [37]

เป็นอุปกรณ์ให้ความร้อนแก่ชิ้นงานในโรงงานอุตสาหกรรม โดยใช้หลักการจ่ายกระแสไฟฟ้า ให้หล่อผ่านลวดตัวนำ (ตัวความต้านทาน R) ซึ่งส่งผลให้ลวดตัวนำมีความร้อนเกิดขึ้น โดยแหล่งจ่ายไฟสามารถใช้ได้กับแรงดัน 220VAC และ 380VAC ทำให้ผู้ใช้สามารถใช้งานฮีตเตอร์ (Heater) ได้จ่ายและสะดวก ส่วนประกอบมีดังนี้

1 ชนวนแมกนีเซียมออกไซด์ (MgO): คุณสมบัติมีค่าความนำทางไฟฟ้าต่ำ แต่ทำความร้อนได้ดีมาก ซึ่งทำหน้าที่กันกลางระหว่างลวดตัวนำฮีตเตอร์ (Heater) กับปลอกโลหะ เพื่อป้องกันไม่ให้มีกระแสเร็ว (Leak Current) จากลวดฮีตเตอร์ออกไปยังผิวโลหะ จุดสำคัญคือห้ามมีความชื้นในชนวนเด็ดขาด เนื่องจากจะทำให้ค่าความนำไฟฟ้าสูงขึ้น วิธีการแก้ไขคือการนำฮีตเตอร์ (Heater) ไปอบในเตาอบเพื่อลดความชื้น

2 สเตนเลส (Stainless): ที่นำมาใช้ในการผลิตฮีตเตอร์ (Heater) มีอยู่หลายชนิด ซึ่งแต่ละชนิดจะมีคุณสมบัติแตกต่างกันไป

3 ลวดฮีตเตอร์ (Heater): ซึ่งเรียกว่า ลวด Nikrothal 80 หรือ R80 โดยมีส่วนผสมของนิกเกิล 80% และโครเมียม 20% ซึ่งสามารถอุณหภูมิสูงสุดได้ถึง 1400 °C โดยมีคุณสมบัติเหนียวและทนความร้อนได้สูงถึง 1400 องศาเซลเซียส

2.16 เหล็กกล้าไร้สนิม [38]

เหล็กกล้าไร้สนิม (Stainless Steel) หรือสแตนเลส หรือ เหล็กในกลุ่มที่มีความต้านทานการกัดกร่อน ซึ่งเป็นโลหะเนื้อที่มีส่วนผสมของโครเมียมอย่างน้อยร้อยละ 1.05 โดยเหล็กกล้าไร้สนิมจะสร้างพิล์มโครเมียมออกไซด์ที่บางจนมองด้วยตาเปล่าไม่เห็นและแผ่นป้องเหล็กกล้าจากบรรยากาศภายนอก ทำหน้าที่เป็นชั้นป้องกันการกัดกร่อนที่มีประสิทธิภาพยิ่ง และสามารถสร้างขึ้นใหม่ได้เอง ทันทีหากพื้นผิวถูกขีดข่วนทำลายสนิม เหล็กกล้าไร้สนิม โดยทั่วไปแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1) กลุ่มօอสเทนนิติก (Austenitic) หรือเหล็กกล้าօอสเทนนิติก มีส่วนผสมของคาร์บอน 0.15% โครเมียม 18% นับเป็นกลุ่มที่มีหลายเกรดมากที่สุด ถูกนำมาใช้งานอย่างกว้างขวาง เหล็กกลุ่มนี้มีโครงสร้างหลักเป็นօอสเทนในท์ (มีนิกเกลและแมงกานีสเป็นส่วนผสมหลัก) ไม่เป็นสารแม่เหล็ก ไม่สามารถทำการชุบแข็ง เพื่อปรับปรุงคุณภาพของเหล็กกล้าด้วยความร้อนได้ นิยมใช้ทำเครื่องครัว มีด แท็งค์น้ำ เป็นต้น เหล็กกล้าประเภทนี้มีการแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อย เช่น ประเภท carbонต่ำกว่า หรือเท่ากับ 0.08% ตามมาตรฐานอเมริกา (AISI) คือ เกรด 304 เกรด 316 เป็นต้น

2) กลุ่มเฟอร์ติก (Ferritic) กลุ่มนี้ไม่มีนิกเกลเป็นส่วนผสมมีแต่เหล็ก และโครเมียม มีราคากู้หนนต่อการกัดกร่อนได้ดี ไม่สามารถปรับปรุงคุณสมบัติด้วยความร้อนทางการชุบแข็งได้ (Hardening) เนื่องจากมีอัตราส่วนของคาร์บอนกับโครเมียมต่ำ โครงสร้างหลักเป็นเฟอร์ไรท์ สามารถดูดแม่เหล็กได้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ประเภท carbонต่ำมีโครเมียมประมาณ 15-18% และมี carbонไม่เกิน 0.12% และประเภทนต่อความร้อนมีโครเมียมประมาณ 25-30% และ carbон 0.3%

3) กลุ่มมาเรนซิติก (Martensitic) มีโครงสร้างเหล็กเป็นมานเทนไซร์ มีเหล็ก โครเมียม และ carbонเป็นส่วนผสม แต่ carbонเป็นตัวที่ทำให้ความต้านทานการผุกร่อนลดลง เป็นรากทุ่มไม่เพียง ประสงค์ แต่เหล็กกลุ่มนี้สามารถเพิ่มความแข็งโดยการชุบแข็งได้ จึงต้องมีการบอนพสมอยู่

2.17 คุณสมบัติของสเตนเลส

1) การป้องกันความร้อนและไฟ เกรดที่มีโครเมียมและนิกเกลสูงเป็นพิเศษนั้น ยังคงรักษาความแข็งแรงขณะอยู่ในอุณหภูมิที่สูงได้ด้วยความสามารถในการทนความร้อนด้วยวิธีการเผาด้วยฟลามม์ สำหรับการเผาด้วยฟลามม์ ต้องใช้ความร้อนสูงมาก แต่ carbon ที่มีอยู่ในเหล็กจะช่วยลดความร้อนลงได้ ทำให้สามารถใช้ในอุปกรณ์ที่ต้องเผาด้วยฟลามม์ เช่น โรงอาหาร ห้องครัว โรงฆ่าสัตว์ และโรงงานที่เกี่ยวกับอาหาร ซึ่งคุณสมบัติของผิวของสเตนเลสสามารถเป็นแหล่งสะสมของเชื้อแบคทีเรียได้น้อยกว่าสุดอื่น

2) ความสวยงามภายนอก เงางาม ดูแลรักษาง่าย ผิวของสเตนเลสยังทำให้เกิดความรู้สึกถึงความนำสมัย และดึงดูดใจง่ายต่อการประดิษฐ์ด้วยวิทยาการสมัยใหม่ สเตนเลสสามารถตัด เชื่อม ประกอบให้เป็นรูปร่างได้ง่าย และรวดเร็วเหมือนโลหะอื่น ๆ ทั่วไป

3) ต้านทานแรงกระแทก โครงสร้างของ Austenitic ของ 300 Series จะมีความแข็งแรงมากจากการตัวของอุณหภูมิที่สูงจนถึงต่ำกว่าจุดเยือกแข็ง ทำให้สเตนเลสนี้เหมาะสมกับการใช้งานในวงกว้างขึ้น คุณค่าในระยะยาวเมื่อพิจารณาถึงราคาสเตนเลสไม่ได้แพงกว่าสุดอื่น ๆ มากนัก เพราะมีอายุการใช้งานที่นานกว่ามาก

2.18 การหาค่าพลังงานความร้อนที่ให้กับน้ำสัมชายชู

ทฤษฎีที่จะใช้ในการหาความร้อนที่จะต้องใช้ในการต้มน้ำส่าหาก้าวได้จากการการถ่ายโอนทางความร้อนจะได้สูตร

$$\text{เมื่อ } Qal = mCp [Ti - To] \quad (2.17)$$

Qal = ความร้อนที่ต้องให้กับน้ำส่า kJ

m = มวลของน้ำส่า kg

C_p = ค่าความจุความร้อนจำเพาะของน้ำส่า kJ/kg.K

T_i = อุณหภูมิน้ำสาก่อนต้ม K

T_o = อุณหภูมิน้ำสาหลังต้ม K

2.19 การคำนวณหาเวลาที่ใช้ในการต้ม

การใช้เวลาในการต้มจะเป็นการหาจากพลังงานที่ใส่เข้าไปในระบบเทียบกับอัตราการส่งถ่ายพลังงานทำให้ทราบถึงเวลาที่จะต้องใช้ในการทำให้น้ำสาเดือดเป็นไอก็พอดี โดยหาได้จากการ

$$\Delta t = E_{in} / E_{transfer} \quad (2.18)$$

$$\text{เมื่อ } E_{in} = (mC_p \Delta T) al + (mC_p \Delta T) Dist \quad (2.19)$$

โดยที่ Δt = ช่วงเวลาที่พิจารณา s

E_{in} = พลังงานเข้าทั้งหมด kJ

$E_{transfer}$ = อัตราการส่งถ่ายพลังงาน kJ/s

mal = มวลของน้ำสา kg

$C_p al$ = ความจุความร้อนจำเพาะของน้ำสา J/kg.K

ΔTal = ค่าความต่างอุณหภูมิของน้ำสา K

$MDist$ = มวลของเครื่องกลั่น kg

$CpDist$ = ความจุความร้อนจำเพาะของเครื่องกลั่น J/kg.K

$\Delta TDist$ = ค่าความต่างอุณหภูมิของเครื่องกลั่น K

2.20 การคำนวณหาพื้นที่การรับความร้อนของอุปกรณ์แลกเปลี่ยนความร้อน

การออกแบบหรือเลือกอุปกรณ์แลกเปลี่ยนความร้อนมาใช้ในงานทางวิศวกรรมจำต้องมีความสามารถในการคาดคะเนอุณหภูมิตรงทางออกของของไหลร้อนและเย็น และสามารถหาอัตราการถ่ายเทความร้อนทั้งหมดระหว่างของของไหลร้อนและเย็นได้ เมื่อทราบอัตราการไหลของมวลของของไหลในที่นี้คือการหาความแตกต่างอุณหภูมิเฉลี่ยแบบล็อก (LMTD) และวิธี NTU ประสิทธิผลอุปกรณ์แลกเปลี่ยนความร้อนโดยปกติมักใช้เป็นเวลานานโดยไม่เปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในการทำงานดังนั้นอาจสมมุติว่าอุปกรณ์มีการไหลแบบสภาวะคงที่คุณสมบัติของไหล เช่น อุณหภูมิความเร็วที่ทางออกหรือทางเข้ามีค่าคงที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงพลังงานจ纶 และพลังงานศักย์ความร้อนจำเพาะของของไหลจะใช้ค่าเฉลี่ยเป็นค่าคงที่ การนำความร้อนตามแนวแกนของห่อไม่ค่อยมีความสำคัญและจะไม่นำมาคิดก็ได้ สุดท้ายสมมุติให้ผิวนอกสุดของอุปกรณ์แลกเปลี่ยนความร้อนหุ้มฉนวนเป็นอย่างดี จนไม่มีการสูญเสียความร้อนให้แก่สิ่งแวดล้อมมีการถ่ายเทความร้อนระหว่างของไหลทั้ง 2 ชนิดเท่านั้น จากการใช้น้ำเป็นสารหล่อเย็นจะสามารถหาพื้นที่ผิวสัมผัสถายความร้อนได้จากการ

$$Q = mC \Delta T \quad p = UA \Delta T \ln \quad (2.20)$$

จะได้ $A = l \frac{\dot{Q}}{U \Delta T_{In}} = 2 \pi r L$

โดยที่ \dot{Q} = อัตราการส่งถ่ายความร้อนของเหลว KJ/s
 U = สัมประสิทธิ์การถ่ายโอนความร้อน KJ/s.m².K
 A = พื้นที่การถ่ายโอนความร้อน m²
 ΔT_{In} = ความแตกต่างอุณหภูมิเฉลี่ย K
 r = รัศมีภายนอกของท่อ m
 L = ความยาวท่อ m

2.21 การคำนวณหาอัตราการถ่ายเทความร้อนจากไออกซิเจนให้น้ำหล่อเย็น

อัตราการถ่ายเทความร้อนในอุปกรณ์ถ่ายเทความร้อนจะมีค่าเท่ากับอัตราความจุความร้อนของของเหลวคูณกับการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิของของเหลวอัตราการถ่ายเทความร้อนสามารถเขียนได้ในรูปของความแตกต่างของอุณหภูมิอัตราการถ่ายเทความร้อนนี้หาจากกฎการเย็นตัวของนิวตันโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายเทความร้อนรวม U แทนสัมประสิทธิ์การพากความร้อน h แต่เนื่องจาก ΔT อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามตำแหน่งต่างๆ ในอุปกรณ์แลกเปลี่ยนความร้อน ถ้าต้องการหาอัตราการถ่ายเทความร้อนของจากไออกซิเจนสามารถหาได้จากการการถ่ายโอนความร้อนดังนี้

$$\dot{Q}_w = UA \Delta T_{In} \quad (2.21)$$

เมื่อ $\Delta T_{In} = \frac{\Delta T_1 - \Delta T_2}{In[(\Delta T_1 / \Delta T_2)]}$

และ $T_1 = (Th,in - Tc,out)$
 $T_2 = (Th,out - Tc,in)$

โดยที่ Q_w = ปริมาณความร้อนที่ถ่ายเทจากไออกซิเจนไปยังน้ำหล่อเย็น KJ/s
 U = สัมประสิทธิ์การถ่ายโอนความร้อน KJ/s.m².K
 A = พื้นที่การถ่ายโอนความร้อน m²
 ΔT_{In} = ความแตกต่างอุณหภูมิเฉลี่ย K
 Th,in = อุณหภูมิแอลกอฮอล์ด้านทางเข้า K
 Th,out = อุณหภูมิแอลกอฮอล์ด้านทางออก K
 Tc,in = อุณหภูมน้ำหล่อเย็นก่อนรับภาระ K
 Tc,out = อุณหภูมน้ำหล่อเย็นหลังรับภาระ K

2.22 การคำนวณอัตราการไหหลาการเปลี่ยนแปลงพลังงาน

การอนุรักษ์พลังงานเป็นกฎข้อหนึ่งของ Thermodynamics ที่กล่าวว่า พลังงานต้องไม่มีการสูญหาย เพียงแต่ถ่ายเทหรือเปลี่ยนแปลงจากรูปหนึ่งไปยังอีกรูปหนึ่งเท่านั้น ในระบบปิดที่ไม่มีการเข้าออกของมวล ความแตกต่างของพลังงานในระบบย่อมวัดได้จาก ปริมาณความร้อนที่เข้าสู่ระบบกับงานจากภายนอกกระทำต่อระบบ ได้ความสัมพันธ์ว่า

$$\dot{Q}_w = \dot{m} (h_2 - h_1) \quad (2.22)$$

ดังนั้นมีกลับสมการเพื่อหาอัตราการไหแล้ว สามารถหาได้จากสมการ

$$\dot{m} = \frac{\dot{Q}}{(h_2 - h_1)} \quad (2.23)$$

โดยที่ \dot{Q}_w = ความร้อนที่ส่งไปน้ำหล่อเย็น kJ/s
 \dot{m} = อัตราการไหหล่อเย็นมวลของน้ำหล่อเย็น kg/s
 H = ค่าเออนthalpieของน้ำหล่อเย็น kJ/kg

2.23 การสูญเสียกำลังงานในท่อ

ผนังท่อจะมีความเสียดทานทำให้เกิดการสูญเสียพลังงานซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.21.1 การสูญเสียหลัก (Major Loss) การสูญเสียประเภทนี้เกิดจากความชุกระของท่อ ความยาวของท่อ ขนาดของท่อ และความเร็วในการไห ถ้าของไหในผิวท่อที่ชุกระความยาวที่มาก และความเร็วในการไหสูง การสูญเสียกำลังงานจะสูงตามไปด้วย

ขั้นตอนการคำนวณหาค่าความสูญเสียหลัก

หาค่า Reynold Number . จากสูตร

$$Re = \frac{PVd}{\mu}$$

ถ้า Re น้อยกว่า 2,000 หาแฟคเตอร์ความเสียดทานจากสูตร

$$f = \frac{64}{Re}$$

ถ้า Re มากกว่า 2,000 หาค่าความชุกระของท่อ E จากสูตรที่ทำท่อ

$$\text{หาอัตราส่วน } \frac{E}{D}$$

หาแฟคเตอร์ความเสียดทานจาก Moody diagram
เมื่อได้ค่าแฟคเตอร์ความเสียดทาน นำไปแทนในสมการ

$$HLM = \frac{fLv^2}{D2g} \quad (2.24)$$

โดยที่ HLM = ค่าความสูญเสียหลัก m
 f = แฟคเตอร์ความเสียดทาน ตัวแปรรีมิติ
 L = ความยาวรวมของท่อในระบบ m
 v = ความเร็วของไหล m/s
 D = เส้นผ่านศูนย์กลางของท่อ m

2.21.2 ความสูญเสียร่อง (Minor Loss) การสูญเสียประเภทนี้เกิดจากของไหลในแหล่งน้ำต่อ ข้องอ ลิ้น และอุปกรณ์เชื่อมต่อต่าง ๆ ค่าการสูญเสียร่องเมื่อเทียบกับค่าสูญเสียหลักจะมีค่าน้อย แต่ท่อ มีความยาวน้อย และมีการหักงอ หรือท่อ มีความลดขนาดหลายแห่ง ค่าของ การสูญเสียร่องจะมีค่าสูงการคำนวณหาค่าความสูญเสียร่องจากสมการ

$$HLm = \frac{\sum K v^2}{2g} \quad (2.25)$$

โดยที่ HLm = ค่าความสูญเสียร่อง m

$\sum K$ = ผลรวมของค่าสัมประสิทธิ์แรงเสียดทานของการไหลในท่อ

ยอดความสูงน้ำ (Head pump) จากรูป ปั๊มน้ำจะต้องยกของเหลวจากระดับ 1 ไปยังอีกระดับ 2 ด้วยความสูง ΔZ นอกจากนี้จะต้องอาชานะความสูญเสียที่เกิดขึ้นในระบบได้แก่ การสูญเสียหลักและการสูญเสียร่อง ซึ่งสามารถประยุกต์สมการของเบอร์นูลีมาเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$HP = \Delta Z + HLM + HLm \quad (2.26)$$

โดยที่ ΔZ = ค่าความแตกต่างของระดับ m

2.24 การคำนวณขนาดของปั๊มน้ำหล่อเย็น

สิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับการออกแบบระบบบำบัดน้ำหล่อเย็น คือการหาภาระของปั๊ม (Head Pump) เพื่อจะได้นำไปเลือกขนาดของปั๊มน้ำที่จะส่งน้ำขึ้นไปยังอุปกรณ์แลกเปลี่ยนความร้อน ปั๊ม หรือเครื่องสูบเป็นเครื่องมือที่เพิ่มพลังงานในการไหลให้แก่ของไหล โดยอาศัยการเปลี่ยนพลังงานจากต้นกำลัง เช่น พลังงานไฟฟ้า พลังงานเคมี เป็นพลังงานกลเพื่อใช้ขับของไหลผ่านระบบท่อปิดขาดๆ

ส่งสำนักคุณภาพและความปลอดภัยอาหารกรมวิทยาศาสตร์วิเคราะห์ผล ไม่พบรกรดอิสระและไม่พบรัชลีฟอร์ กรณีน้ำส้ม 3.2 กรัม/100 มลลิลิตร และทิ้งไว้ 7 เดือน ยังคงความใสและรสเหมือนเดิม ซึ่งเป็นอุปกรณ์เพื่อกลั่นน้ำส้มสายชูหมักจากน้ำตาลจาก เป็นการถนอมอาหารให้ชุมชน โดยมีลักษณะเป็นถัง 2 ใบ ขนาด 35×45 ซม. และ 30×40 ซม. ทำจากแสตนเลส ถังหนึ่งทำหน้าที่ต้ม อีกถังหนึ่งทำหน้าที่กลั่นค่าวัตถุน้ำส้มจาก 3 บาท/ลิตร ค่าแก๊สเชื้อเพลิง 3.60 บาท/น้ำจาก 1 ลิตร ค่าบรรจุภัณฑ์ไม่ได้นำคำนวนราคาน้ำที่ต่ำกว่าหlays เท่า เป็นโอกาสสร้างรายได้ให้ชุมชน ประดิษฐ์ ครุวัฒนา และคณะ [42] ได้ทำการผลิตน้ำส้มสายชูหมักจากเปลือกและแก่นสับปะรด โดยการนำมาหมักให้เป็นไวน์ใช้เวลา 15 วัน มีแอลกอฮอล์ประมาณ 10 เปอร์เซ็นต์ (น้ำหนัก/ปริมาตร) และนำไวน์ที่ได้มาหมักกับ เชื่อน้ำส้มสายชู ณ อุณหภูมิห้อง เปรียบเทียบการหมักด้วยวิธีการทิ้งไว้เฉย และการใช้เครื่องเขย่าด้วยความเร็วรอบ 100 รอบ/นาที วัดเปอร์เซ็นต์กรดอะซิติกที่เพิ่มขึ้นทุกวันพบว่า การทิ้งไว้เฉย ๆ ที่อุณหภูมิห้องสามารถหมักได้กรดน้ำส้มสูงถึง 6-7 เปอร์เซ็นต์ ในเวลา 5-6 วัน แต่วิธีการใช้เครื่องเขย่าจะใช้เวลาเพียง 4 วัน

นิตยา แจ่มใส่ และนิตยา ชาโรเจน [11] ศึกษาการผลิตน้ำส้มสายชูจากน้ำตาล-toned โดยวิธีการนำเข้าจุลินทรีย์ ในการหมัก พบร้า การนำเข้าโดยใช้สาร KMS ที่ระดับความเข้มข้น 200 ppm มีผลยับยั้งการทำงานของแบคทีเรียที่ผลิตกรดอะซิติก ทำให้ไม่สามารถผลิตเป็นน้ำส้มสายชูได้ ส่วนการนำเข้าโดยใช้ความร้อนที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส นาน 15 นาที สามารถผลิตน้ำส้มสายชูที่มีลักษณะสีเหลืองน้ำตาล ที่มีปริมาณกรดร้อยละ 2.80-4.03 ใช้ระยะเวลาในการหมัก 15-27 วัน สำหรับการศึกษาวิธีการหมักพบว่า การนำเข้าโดยใช้ความร้อนแล้วนำมาหมักแบบตั้งทิ้งไว้ จะใช้ระยะเวลาในการหมักนานกว่าการหมักแบบพ่นให้อากาศ แต่จะให้ปริมาณกรดที่สูงกว่า มีค่า ความใส กว่า และได้รับคะแนนการยอมรับจากผู้บริโภคสูงกว่า โดยการหมักตั้งทิ้งไว้ใช้ระยะเวลาในการหมักนาน 27 วัน มีปริมาณกรดร้อยละ 4.03 ส่วนการหมักแบบพ่นให้อากาศ ใช้ระยะเวลาการหมัก 15 วัน มีปริมาณกรดร้อยละ 2.82

สรวุฒิ สมนาม และวราห์ ร่มิกานนท์ [43] สร้างเครื่องกลั่นน้ำมันหอมระ夷ต้นแบบประยุกต์จากเครื่องกลั่นสุราพื้นบ้านใช้หลักการกลั่นด้วยไอน้ำ โดยเครื่องกลั่นที่สร้างทำมาจากอลูมิเนียม มีส่วนประกอบหลัก 4 ส่วน คือ หม้อต้มวัตถุดิบ หอควบแน่น ภาชนะรองรับ และฐานวางอุปกรณ์ ให้ความร้อนโดยแก๊สหุงต้ม จากผลการหาประสิทธิภาพการสกัดน้ำมันหอมระ夷จากการหมักโดยควบคุมอุณหภูมิในหม้อต้มวัตถุดิบและหอควบแน่นให้คงที่อุณหภูมิ 95 และ 25 องศาเซลเซียส ใช้เวลาในการสกัด 3 ชั่วโมง สามารถสกัดน้ำมันหอมระ夷คิดเป็นร้อยละของผลผลิตได้ 2.43 เปอร์เซ็นต์ เมื่อเทียบกับองค์ประกอบทางเคมีและทางกายภาพของน้ำมันหอมระ夷จากการกลั่นด้วยเครื่องที่พัฒนาขึ้นและที่มีจำหน่ายทั่วไปพบว่าให้ผลที่สอดคล้องกัน

หนึ่งไปยังอีกด้านหนึ่งตามที่ต้องการ สำหรับปั๊มแบบแรงเหวี่ยงหนีศูนย์กลาง (Centrifugal pump) ทำงานโดยการเพิ่มพลังงานในการไหลโดยอาศัยแรงเหวี่ยงหนีศูนย์กลาง การไหลของของไหลจะเข้ามาในทิศทางข่านกับเพลาแล้วไหลออกมุน 90 องศา กับทิศทางการไหลเข้า ซ่องทางเดินของของไหล มีหน้าตัดเพิ่มขึ้นตามความยาวของเส้นรอบวง

กฎของพลังงานสำหรับปั๊ม การคำนวณหาอัตราการไหลของระบบห่อหุ้นที่ต่อ กับระบบปั๊มน้ำสามารถทำได้โดยการประยุกต์ใช้สมการเบอร์นูลี ระหว่างจุดที่ 1 และจุดที่ 2

$$\frac{P_1}{\gamma} + \frac{V_1^2}{2G} + Z_1 + H_p = \frac{P_2}{\gamma} + \frac{V_2^2}{2G} + Z_2 + H_L \quad (2.27)$$

โดยที่ HP = เขดความสูงของปั๊ม m

HL = เขดความสูญเสียของระบบ m

2.25 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิทยา บุณนอก [39] ศึกษาสภาพการกลั่นน้ำส้มสายชูจากตาลโโนนด ผลการศึกษาสภาพการกลั่นแบบแบ่งครั้งชั้นเดียวอุณหภูมิที่เหมาะสมของสารละลายกรดอะซิติกที่ความเข้มข้นเริ่มต้นร้อยละ 4.60 อยู่ระหว่าง 104 -105 องศาเซลเซียส พบร่วมต้องทำการกลั่นเป็นเวลา 3 ชั่วโมง 45 นาที จึงจะได้ความเข้มข้นของกรดอะซิติกเฉลี่ยร้อยละ 4.0

สุวรรณ ศรีสวัสดิ์ [40] ผลิตน้ำส้มสายชูหมักจากน้ำตาลโโนนดที่ถูกสุขอนามัยโดยกลุ่มแม่บ้าน เกษตรสถานบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.) ได้กำหนดวิธีผลิตน้ำส้มสายชูหมักที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มเกษตรกรที่ปลูกตาลโโนนดในจังหวัดสงขลาและให้เกษตรกรทำตามวิธีที่กำหนดเพื่อให้เกษตรกรได้เรียนรู้และประสบการณ์ในการทำน้ำส้มสายชูหมักที่ถูกสุขอนามัย และมีการควบคุมคุณภาพของน้ำส้มสายชูหมักคือกำหนดความหวานของน้ำตาลโโนนดที่นำมาทำน้ำส้มสายชูหมักไว้ที่ 13.5 ± 0.5 m บริษัท เกษตรกรประจำศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีเกษตร ตำบลรำแดง อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา สามารถผลิตน้ำส้มสายชูหมักจากน้ำตาลโโนนดที่ถูกสุขอนามัยโดยใช้ลูกแบงเหล้าและลูกแบงน้ำส้มน้อยที่สุด คือ อย่างละ 20 กรัม แต่ให้น้ำส้มสายชูหมักมากที่สุด คือ ได้น้ำส้มสายชูหมักชนิดขุ่น 600 ลิตร หรือ น้ำส้มสายชูหมักชนิดใส 420 ลิตร ซึ่งเท่ากับ 2,100 ขาดขนาด 200 มล. ได้พัฒนาเครื่องกรอง ที่เหมาะสมกับการทำงานของเกษตรกรและต้นทุนการผลิตน้ำส้มสายชูหมักจากน้ำตาลโโนนดชนิดขุ่นและชนิดใส คือ 8.14 และ 58.71 บาทต่อลิตร ตามลำดับ โดยไม่รวมภาษีน้ำตาล ราคาวัดละ 7.77 บาท และน้ำส้มสายชูหมักจากน้ำตาลโโนนดชนิดใส บรรจุขวด PET ขนาด 0.5 ลิตรพร้อมฉลาก ราคาขวดละ 16.99 บาท บรรจุขวดแก้วขนาด 200 มล. พร้อมฉลาก ราคาขวดละ 16.99 บาท

จักรวัฒน์ เรืองแรงสกุล [41] สร้างเครื่องกลั่นน้ำส้มสายชูจากต้นจาก โดยนำปั๊มจากชาวบ้านที่ อ.ปากพนังจังหวัดนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่มืออาชีพทำน้ำส้มสายชูหมักจากน้ำตาลจากประสบปัญหาเรื่องอายุการเก็บรักษาของน้ำส้มที่ได้จากการบวนการผลิตไว้ได้ไม่เกิน 30 วัน น้ำส้มจะเกิดสีขุ่นและรสเปลี่ยนไป เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวจึงหาแนวทางทดลองสร้างเครื่องกลั่นแล้วนำผลผลิตที่ได้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงาน

วิธีการดำเนินงาน เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญของการสร้างเครื่องต้นแบบกลั่นน้ำส้มสายชู ตลาดโคนด โดยการออกแบบเป็นรูปร่าง ขนาดของขั้นส่วนต่างๆ ต้องมีการคำนวณที่ถูกต้อง เพื่อให้ได้ ขั้นส่วนของเครื่องมีความแข็งแรงและเหมาะสมในการสร้างเครื่อง การเลือกใช้วัสดุที่เหมาะสมกับการ ใช้งาน เพื่อให้เกิดความสะดวกในขณะปฏิบัติงาน และคำนึงถึงความประยุคต่อการใช้งาน เพื่อให้ได้เครื่องต้นแบบกลั่นน้ำส้มสายชูตลาดโคนดที่มีคุณสมบัติงามวัตถุประสงค์ที่ต้องการและมี ความปลอดภัยในการปฏิบัติงานและในด้านการบริโภคด้วย ดังแสดงเนื้อหาต่อไปนี้

3.1 ระยะเวลาแผนการดำเนินงาน

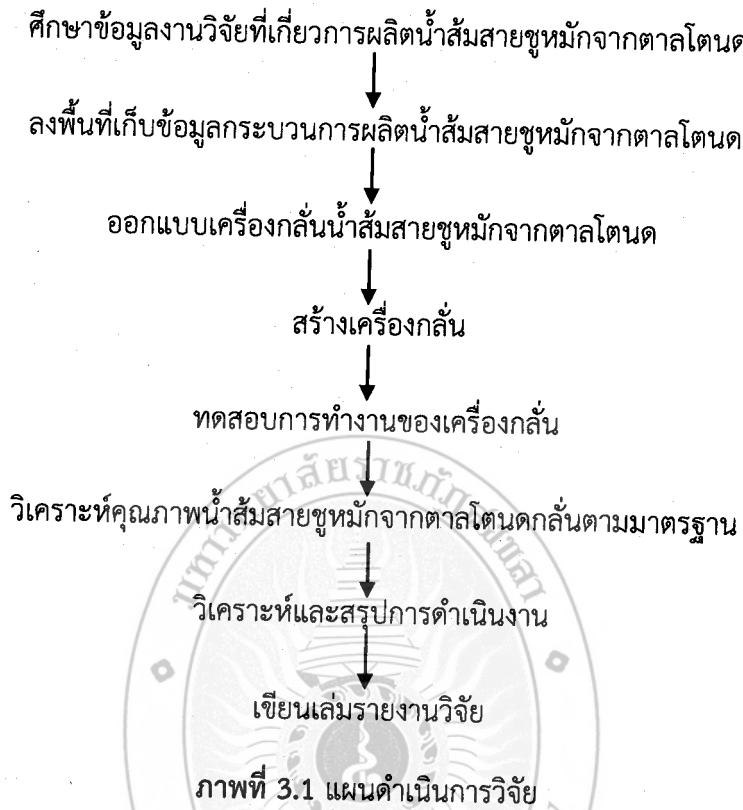
แผนการดำเนินที่ได้กำหนดไว้เพื่อดำเนินงานวิจัย แสดงดังตารางที่ 3.1 ตั้งแต่เดือน กันยายน 2559 ในการดำเนินการของโครงการวิจัยเป็นไปตามการดำเนินงาน ดังที่แสดงไว้ ตารางที่ 3.1 แผนการดำเนินงานโครงการวิจัย

ขั้นตอน / กิจกรรมการดำเนินงาน	ระยะเวลา (เดือนที่)											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1. ลงพื้นที่สำรวจกระบวนการวิธีการทำงาน ขั้นตอนกรรมวิธีการผลิต น้ำส้มสายชูหมัก จากตลาดโคนด	←	→										
2. ออกแบบและสร้างเครื่องกลั่น น้ำส้มสายชู หมักจากตลาดโคนด	←	→										
3. ทดลองทำสภาวะที่เหมาะสม ระหว่างสิทธิภาพเครื่อง			←	→								
4. วิเคราะห์ตรวจสอบมาตรฐานน้ำส้มสายชู หมักจากตลาดโคนดกลั่น				←	→							
5. วิเคราะห์สรุปผล					←	→						
6. จัดทำรูปเล่มโครงการวิจัย						←	→					

3.2 ขั้นตอนการดำเนินงาน

เพื่อเป็นแนวทางการทำงานผู้วิจัยได้กำหนดวางแผนเป็นลำดับขั้นเพื่อใช้ในการดำเนินงาน โดยมีลำดับการทำงานเริ่มจาก 1) ลงพื้นที่ชุมชน อำเภอสหทิพย์ เก็บข้อมูลกระบวนการวิธีการผลิต น้ำส้มสายชูหมักจากตลาดโคนด 2) ออกแบบสร้างเครื่องกลั่นน้ำส้มสายชูหมักจากตลาดโคนด ใน การออกแบบใช้หลักการทำงานวิศวกรรมช่วยและเน้นให้มีการทำงานที่ง่ายสะดวก เหมาะกับการใช้งานของ ชุมชนเกษตรกร และเป็นไปตามมาตรฐานกระบวนการผลิตอาหาร 3) ทดสอบการทำงานของเครื่อง กลั่นท้าสมรรถนะของเครื่อง และหาสภาวะที่เหมาะสมสำหรับการกลั่นน้ำส้มสายชูหมักจากตลาดโคนด

เพื่อเป็นวิธีการในการเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิต 4) วิเคราะห์คุณภาพน้ำส้มสายชูหมักจากตลาดโตนดกลั่นตามมาตรฐาน 5) วิเคราะห์สรุปผลการดำเนินงานวิจัย ดังภาพที่ 3.1

3.3 การวางแผนออกแบบสร้างเครื่องกลั่นน้ำส้มสายชูตลาดโตนด

การออกแบบรุปร่างและขึ้นส่วนของเครื่องเป็นขั้นตอนที่สำคัญและคำนวณลักษณะของขึ้นส่วนเพื่อให้มีความสามารถทำงานได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ในการสร้าง คำนึงถึงความปลอดภัย มีการใช้งานที่ง่าย สะดวก มีหลักการดำเนินงานดังนี้

- 1) ศึกษาข้อมูลของเครื่องตันแบบกลั่นน้ำส้มสายชูตลาดโตนด และกำหนดรูปแบบของเครื่องกลั่นน้ำส้มสายชูตลาดโตนด
- 2) ศึกษาลักษณะจำเพาะ ได้แก่ ขนาดเครื่อง ค่าความเข้มข้นน้ำส้มสายชูตลาดโตนด ราคาเครื่อง
- 3) ศึกษารายละเอียดที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเกี่ยวกับข้อมูลและสังเคราะห์ความคิดในการออกแบบ
- 4) ออกแบบเบื้องต้นและปรับปรุง
- 5) ออกแบบรายละเอียด
- 6) สร้างเครื่องตันแบบและการทดลอง
- 7) วิเคราะห์ผลการทดสอบและปรับปรุงแก้ไข

3.4 หลักการที่ใช้พิจารณาออกแบบเครื่องกลั่นน้ำส้มสายชูตลาดโตนด

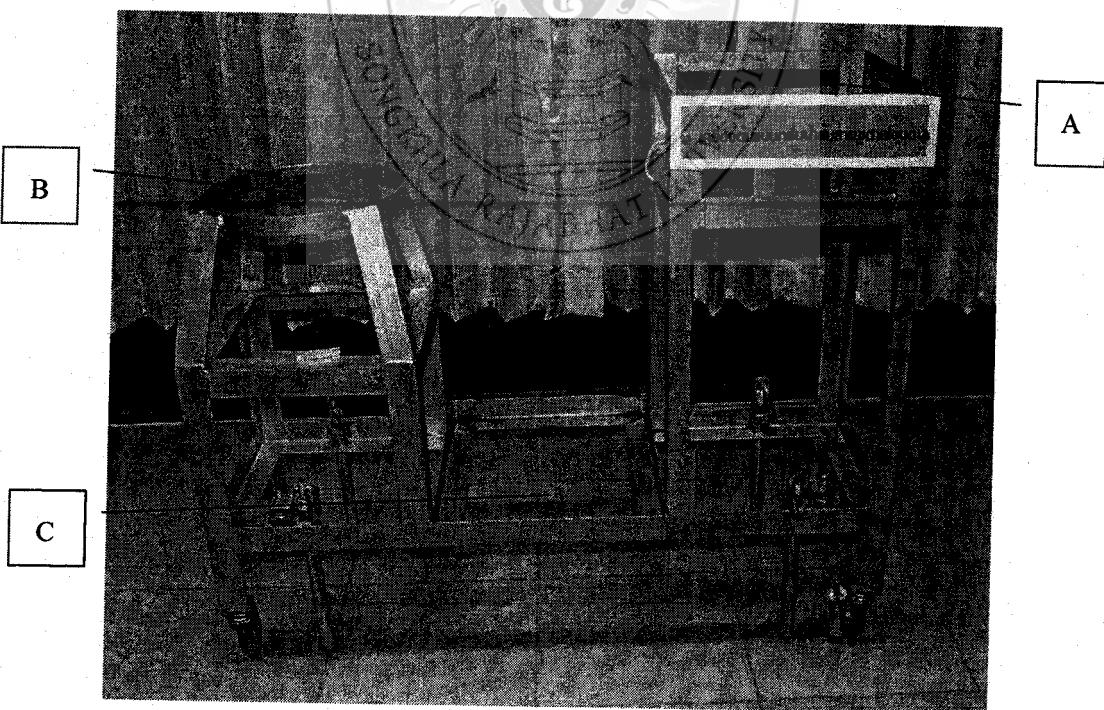
- 1) ขนาดเครื่องตันแบบกลั่นน้ำส้มสายชูตลาดโตนด

- 2) การออกแบบถังต้มน้ำสัมสายชูต่ำโดยให้มีขนาดปริมาณความจุได้ 15 ลิตร
- 3) การออกแบบถังควบแน่น ให้มีพื้นที่ควบแน่นเหมาะสม มีท่อน้ำเข้า-น้ำออก
- 4) การออกแบบท่อเดินในน้ำไปยังถังควบแน่น ให้มีองค์การอุปกรณ์ของน้ำภายในถังควบแน่นได้อย่างรวดเร็ว
- 5) การออกแบบชุดระบายน้ำร้อนให้สามารถระบายน้ำอุ่นภูมิของน้ำภายในถังควบแน่นได้
- 6) รูปแบบวงจรควบคุมและติดตั้งใช้งานได้ง่าย สะดวกในการควบคุมการทำงานของเครื่องกลั่นน้ำสัมสายชูต่ำโดย
- 7) ความสามารถในการใช้งานได้ตามขอบเขตที่กำหนด
- 8) ความปลอดภัยสำหรับผู้ใช้งาน
- 9) คุณสมบัติของวัสดุที่นำมาสร้างต้องเหมาะสม
- 10) อายุการใช้งานและวิธีการบำรุงรักษา
- 11) ต้นทุนค่าใช้จ่ายในการออกแบบและการสร้างจะต้องไม่สูงเกินไป

3.5 ส่วนประกอบของเครื่องต้มแบบกลั่นน้ำสัมสายชูต่ำโดย

3.5.1 โครงสร้างเครื่องกลั่นน้ำสัมสายชูต่ำโดย

ชุดโครงสร้างเครื่องทำจากเหล็กจากขนาด 3.175 มิลลิเมตร มีส่วนสำหรับวางถังต้มและสำหรับวางถังควบแน่นและสำหรับวางถังชุดระบายน้ำร้อนจากถังควบแน่น มีลักษณะแสดงดังภาพที่ 3.2 และมีรายละเอียดของแต่ละส่วนอธิบายได้ดังนี้

ภาพที่ 3.2 ชุดโครงสร้างของเครื่องกลั่นน้ำสัมสายชูต่ำโดย

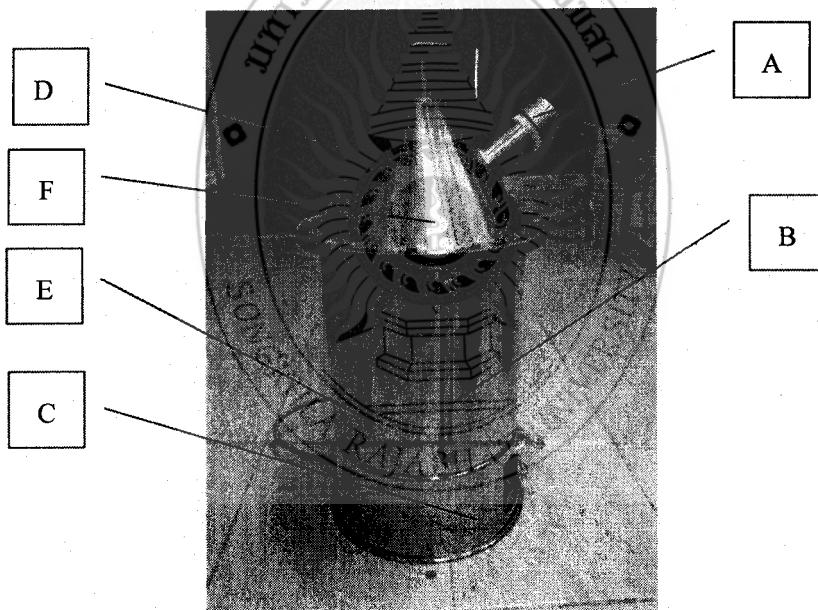
A คือ ฐานวางถังต้ม มีขนาดความยาว 300 มิลลิเมตร ความกว้าง 300 มิลลิเมตร สูง 500 มิลลิเมตร

B คือ ฐานวางชุดถังควบแน่น ขนาดความยาว 300 มิลลิเมตร ความกว้าง 300 มิลลิเมตร สูง 200 มิลลิเมตร

C คือ ฐานวางชุดระบบายความร้อนของน้ำจากถังควบแน่น ขนาดความยาว 300 มิลลิเมตร ความกว้าง 350 มิลลิเมตร

3.5.2 ชุดถังต้ม

ถังต้มน้ำสัมสายชูต่อกันโดยตรงจากท้องสเตนเป็นเหล็กไร้สนิมขนาดของถังต้มบรรจุน้ำได้ 14,000 มิลลิตร ฝ่าครอบทำจากเหล็กกล้าไร้สนิมขนาดหนา 2 มิลลิเมตร ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 16.5 มิลลิเมตร มีลักษณะเรียวเพื่อต้องการให้เกิดการรวมกันของไอน้ำสัมที่กลับได้ไปยังทดสอบ มีส่วนเกจวัดความดันและวาร์ล์เพื่อตรวจสอบควบคุมแรงดันภายในหม้อต้ม ป้องกันอัตรายที่อาจจะเกิดขึ้น แสดงดังภาพที่ 3.3 มีรายละเอียดของส่วนประกอบต่างๆ อยู่บ่ายได้ดังนี้

ภาพที่ 3.3 ชุดถังต้ม

A คือ ห่อไอน้ำสัมสายชูหมักใช้สเตนเลส หนา 3 มิลลิเมตร ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 40.8 มิลลิเมตร หรือขนาดท่อ 50.8 มิลลิเมตร

B คือ ลูกloyวัดระดับน้ำในถังต้ม

C คือ ฐานรองเครื่องกลั่นลักษณะทรงกระบอก ขนาดกว้าง 260 มิลลิเมตร สูง 100 มิลลิเมตร

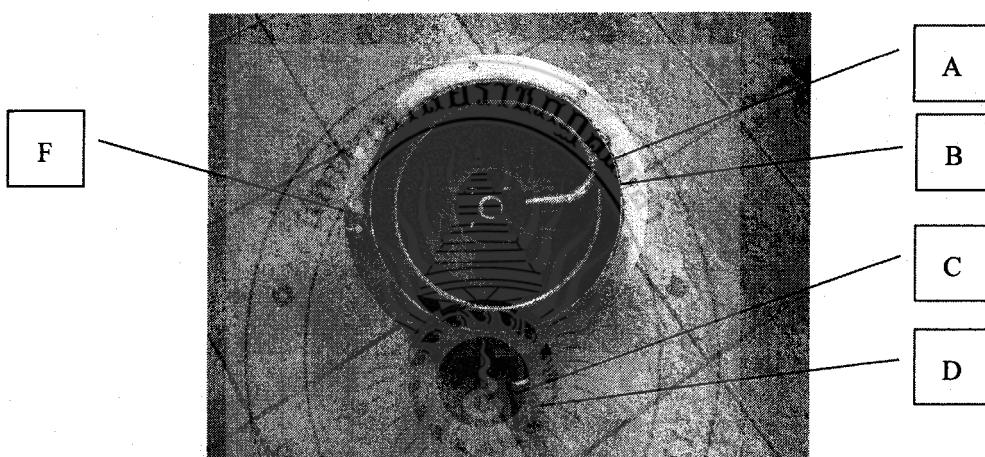
D คือ ห่อสำหรับต่อเกจวัดความดันไอน้ำ มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 9.525 มิลลิเมตร และต่อวาร์ล์ระบบายแรงดันด้านหลัง

E คือ ถังต้มทำจากสแตนเลส 304 มีความหนา 2 มิลลิเมตร กว้าง 260 มิลลิเมตร สูง 300 มิลลิเมตร ขนาดความจุของถัง 14,000 มิลลิลิตร

F คือ ฝาครอบถังต้มทำจากสแตนเลส ลักษณะรูปกรวย เส้นผ่าศูนย์กลาง 280 มิลลิเมตร

3.5.3 ถังควบแน่นของเครื่องกลั่นน้ำสัมสายชูต่อลูตันด

ถังควบแน่นเป็นส่วนที่ทำหน้าที่เปลี่ยนสภาพไอน้ำสัมให้กลายเป็นไอใช้หลักการกลั่นตัวโดยมีระบบนำเข้าหมุนมากระแทกกับชุด漉ต์ไอน้ำ ถังควบแน่นจะมาจากเหล็กกล้ารีสันมีความหนา 3 มิลลิเมตร ภายในจะออกแบบเป็นท่อหมุนวนขดเหมือนสปริงเพื่อให้มีพื้นที่สัมผัสถกับน้ำเกิดการควบแน่นเป็นน้ำสัมกลั่น และมีห่อสำหรับให้น้ำเข้าและระบายน้ำออกมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 40 มิลลิเมตร แสดงดังภาพที่ 3.4 มีรายละเอียดส่วนประกอบของถังควบแน่นอธิบายได้ดังนี้

ภาพที่ 3.4 ถังควบแน่น

A คือ ปะเก็นหนา 3 มิลลิเมตร ทนอุณหภูมิ 150 องศาเซลเซียส

B คือ ห่อสแตนเลสขดเป็นสปริงขนาด 9.525 มิลลิเมตร หนา 3 มิลลิเมตร ขด 4 รอบ แต่ละขดเอียง 5 องศา

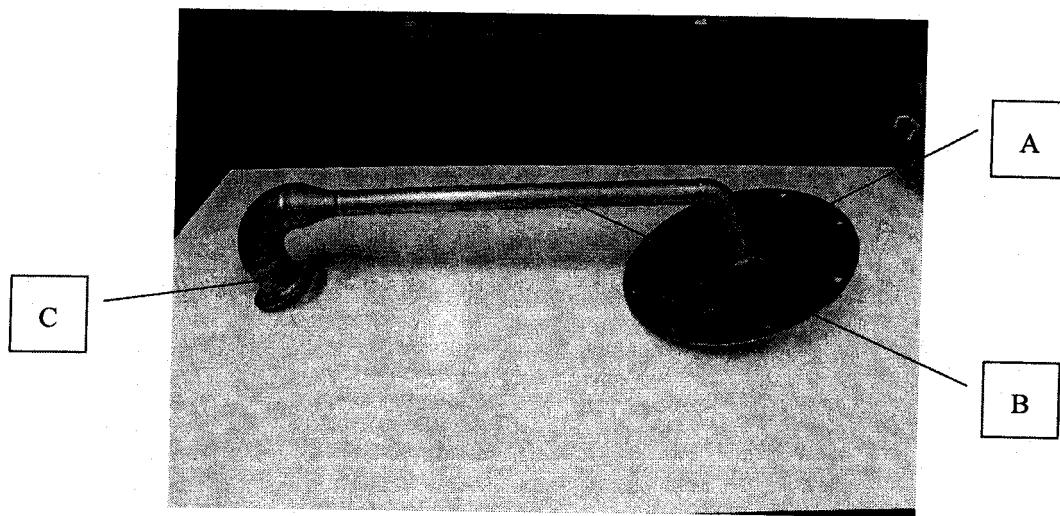
C คือ ห่อน้ำออก เป็นสแตนเลสขนาด 12.700 มิลลิเมตร ยาวออกมายาวจากถังควบแน่น 100 มิลลิเมตร เป็นห่อเกลียวนอก

D คือ ห้อน้ำเข้า เป็นสแตนเลสขนาด 12.700 มิลลิเมตร ยาวออกมายาวจากถังควบแน่น 100 มิลลิเมตร เป็นห่อเกลียวใน

F คือ ถังควบแน่นทำจากสแตนเลสขนาด 160 มิลลิเมตร สูง 200 มิลลิเมตร หนา 30 มิลลิเมตร

3.5.4 ห้อไอน้ำ

ห้อไอน้ำเป็นทางส่งผ่านไอน้ำที่ได้จากการต้มในหม้อต้มนำไปยังถังควบแน่น ดังภาพที่ 3.5 ส่วนหัวจะประกอบกับฝาครอบถังต้มและส่วนท้ายจะประกอบกับถังควบแน่นและห่อเดินไอน้ำ ใช้สแตนเลสเป็นวัสดุในการสร้าง มีรายละเอียดส่วนประกอบอธิบายได้ดังนี้

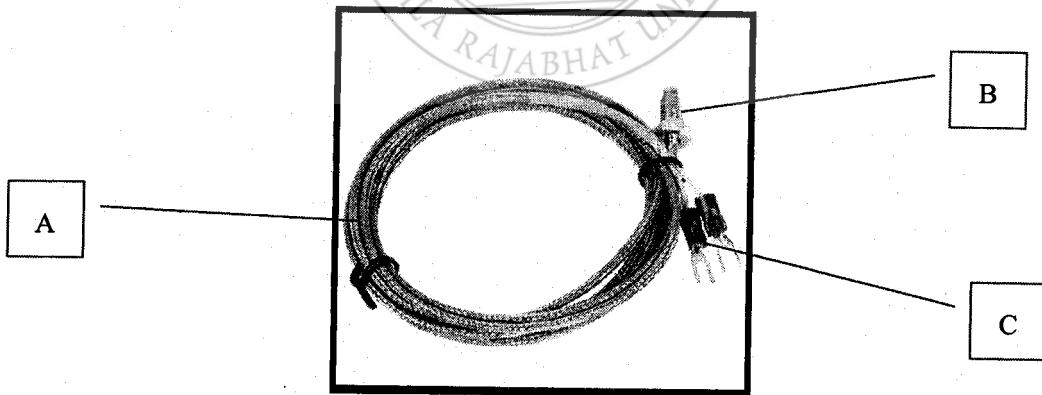

ภาพที่ 3.5 ห้องเดินไอ

- A คือ ฝาปิดถังควบแน่น เส้นผ่านศูนย์กลาง 330 มิลลิเมตร หนา 3 มิลลิเมตร
- B คือ ท่อสเตนเลส ขนาด 25.4 มิลลิเมตร หนา 3 มิลลิเมตร
- C คือ ท่อสเตนเลสลักษณะข้อต่อโค้งขนาด 50.8 มิลลิเมตร ทำมุม 70 องศา

3.5.5 สายเทอร์โมคัปเปลลเครื่องกลั่นน้ำสัมภានชูตอลโนด

สายเทอร์โมคัปเปลลเลือกใช้ รุ่น k 04 เนื่องจากมีช่วงอุณหภูมิที่ทำงานอยู่ระหว่าง -199.9 ถึง 400 องศาเซลเซียส ใช้สายเทอร์โมคัปเปลลทนอุณหภูมิได้ 1000 องศาเซลเซียส เพราะจุดเดือนของ การกลั่นน้ำสัมภានสูงสุดอยู่ที่ 120 องศาเซลเซียส ซึ่งสามารถทนต่อการใช้งานได้ แสดงดังภาพที่ 3.6 และ มีรายละเอียดส่วนประกอบต่างๆ อธิบายได้ดังนี้

ภาพที่ 3.6 สายเทอร์โมคัปเปลล

- A คือ ปลอกหุ้มแบบถัก
- B คือ ข่าวต่อเข้ากับถังต้ม
- C คือ ข่าวต่อเข้ากับสวิตซ์ควบคุม

3.5.6 ชุดระบายน้ำร้อนน้ำจากถังควบแน่น

ชุดระบายน้ำร้อนน้ำจากถังควบแน่น จะใช้วิธีการเติมอากาศเข้าไปในน้ำให้ผ่านกระบวนการกรองผ่านอากาศ มีลักษณะแสดงดังภาพที่ 3.7 ทำจากแผ่นสแตนเลสและมีแผ่นอะคิลิค กันไว้ในแต่ละช่องเพื่อกันน้ำกระเด็น บรรจุน้ำได้ 40,000 มิลลิลิตร แต่ละชั้นวางห่างกัน 150 มิลลิเมตร และแสดงดังภาพที่ 3.7 มีส่วนประกอบต่าง ๆ อยู่ดังนี้

ภาพที่ 3.7 ชุดระบายน้ำร้อน

A คือ เสา ขนาดความหนา 1.5 มิลลิเมตร ขนาดเส้น 100 X 1000 มิลลิเมตร

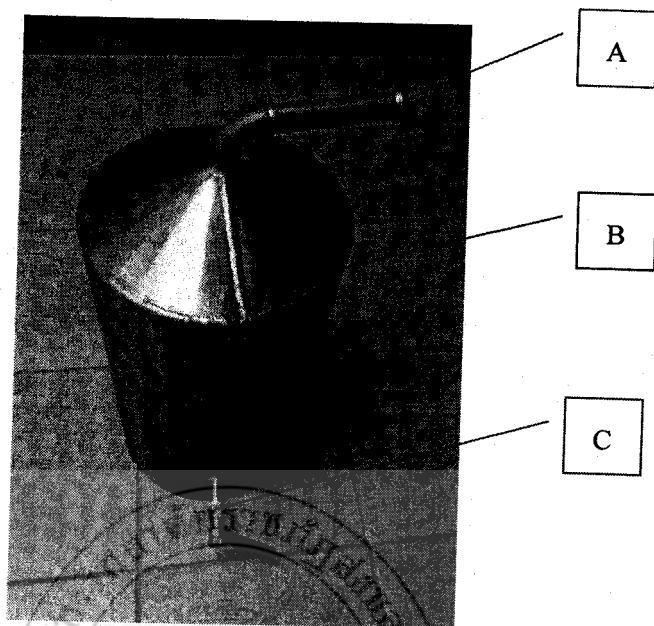
B คือ ภาชนะร้อนน้ำขนาดกว้าง 300 X 350 X 50 มิลลิเมตร เจาะรูขนาด 6 มิลลิเมตร

C คือ ถังบรรจุน้ำขนาด 300 X 350 X 400 มิลลิเมตร

D คือ แผ่นอะคิลิคใสขนาด 150 X 300 มิลลิเมตร

3.5.7 ถังเก็บน้ำสัมภาระกลั่นของเครื่องกลั่นน้ำสัมภาระชุดติดตั้ง

ถังเก็บน้ำสัมภาระชุดติดตั้งทำมาจากสแตนเลสมีท่อไวนิลรับ เปิด-ปิด น้ำ และมีท่อวัลว์ระบายน้ำด้าน มีขนาดความจุ 18,000 มิลลิลิตร ดังแสดงในภาพที่ 3.8

ภาพที่ 3.8 ถังเก็บน้ำสัมจาก การกลั่น

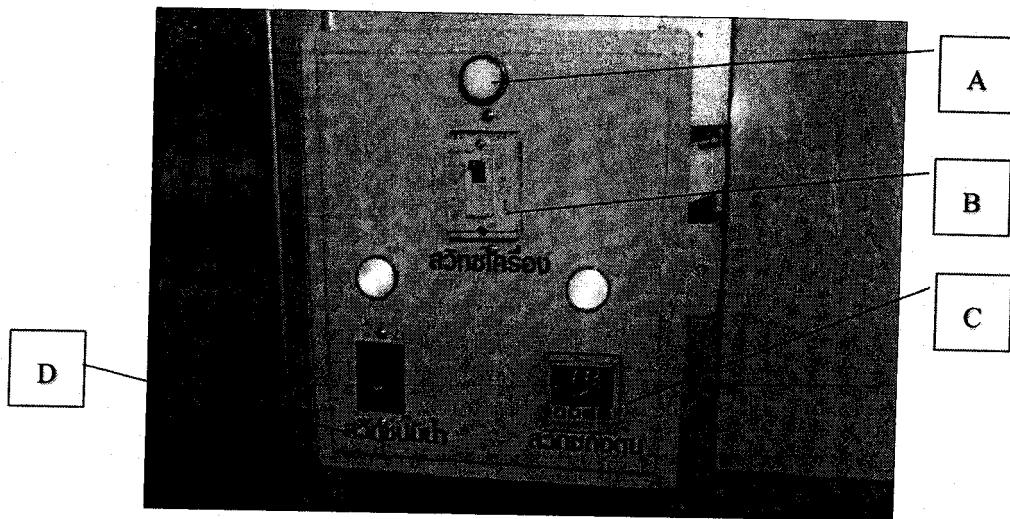
A คือ ห่อใส่วาล์วน้ำสัมสายชูขนาด 6.350 มิลลิเมตร หนา 3 มิลลิเมตร

B คือ ถังเก็บน้ำสัมที่ผ่านการกลั่นแล้ว ลักษณะทรงกระบอกกว้าง 250 มิลลิเมตร สูง 400 มิลลิเมตร

C คือ วาล์วระบายความดันขนาด 6.350 มิลลิเมตร

3.5.8 ตู้ชุดควบคุมระบบของเครื่องกลั่นน้ำสัมสายชูติดต่อกัน

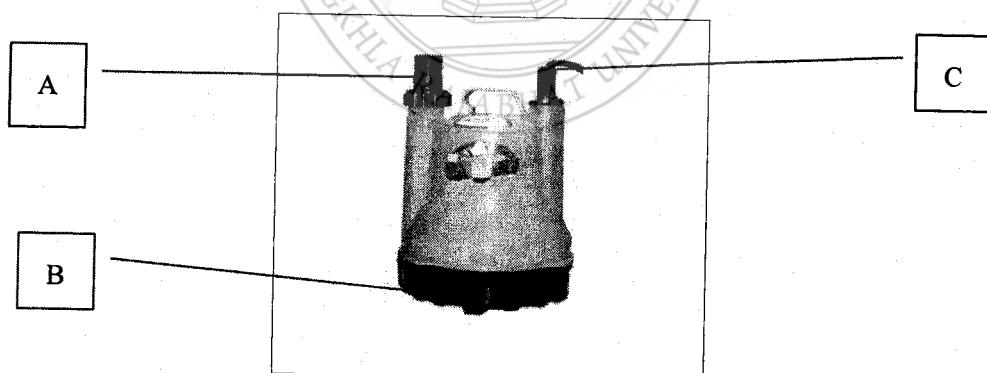
ชุดควบคุมระบบไฟฟ้าเครื่องกลั่นน้ำสัมสายชูติดต่อกับด้วยคัทเอาร์ไฟฟ้าเข้าคัทเอาร์ปั๊มน้ำ และจอดควบคุมอุณหภูมิ และมีไฟสีเขียวแสดงให้เห็นถึงการทำงานของเครื่อง ดังแสดงในภาพที่ 3.9

ภาพที่ 3.9 ตู้ชุดควบคุมระบบ

- A คือ ไฟสีเขียวแสดงผลว่าเครื่องกำลังทำงานอยู่ มีทั้งหมด 3 ตัว
- B คือ คัทเอาเรไฟฟ้า เปิด-ปิด ระบบวงจรไฟฟ้าของเครื่อง และตัดไฟฟ้ารั่วและช้อต
- C คือ จอดิจิตอลใช้ควบคุมอุณหภูมิ เปิด-ปิด
- D คือ คัทเอาเรปั๊มน้ำใช้ เปิด-ปิด

3.5.9 ปั๊มน้ำ (Pump) ของเครื่องกลั่นน้ำสัมภាយชูตาลโนนด
ปั๊มน้ำขนาด 100 w 220 v ปั๊มน้ำชนิดแซฟ ใช้ในการดูดน้ำเข้า-ออก ติดไว้กับชุดระบบ
ความร้อนเพื่อระบายน้ำความร้อนให้กับเครื่องควบแน่น ดังแสดงในภาพที่ 3.10

ภาพที่ 3.10 ปั๊มน้ำ (Pump)

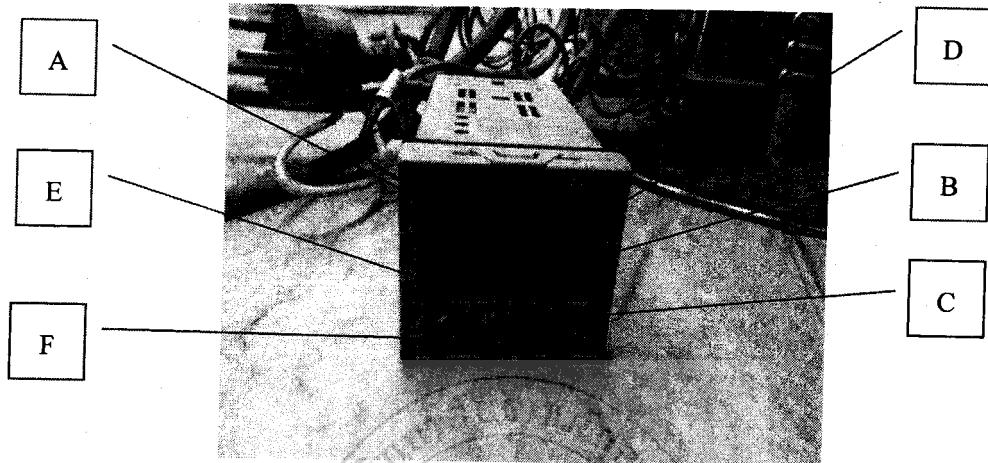
- A คือ ห่อต่อ กับท่อระบายน้ำออก

- B คือ ห่อดูดน้ำของเครื่อง

- C คือ สายไฟ

3.5.10 จอดิจิตอลใช้ควบคุมอุณหภูมิของเครื่องกลั่นน้ำสัมภាយชูตาลโนนด

ใช้จอดิจิตอลยี่ห้อ Panasonic สามารถใช้ควบคุมอุณหภูมิตั้งแต่ -400 ถึง 1,370 องศาเซลเซียส อุณหภูมิที่เหมาะสมในการใช้งาน 30 ถึง 80 องศาเซลเซียส กำลังไฟฟ้า 220 v. ตั้งแสดงในภาพที่ 3.11

ภาพที่ 3.11 จอดิจิตอลใช้ควบคุมอุณหภูมิ

A คือ ค่าอุณหภูมิที่เทอร์โมคัปเปิลวัดได้ขณะนี้ (PV) ▲

B คือ ค่าอุณหภูมิควบคุมที่ต้องการกัน

C คือ ปุ่มเปิด / ปิดเครื่องโดยจะต้องกดค้างไว้ 3 วินาที

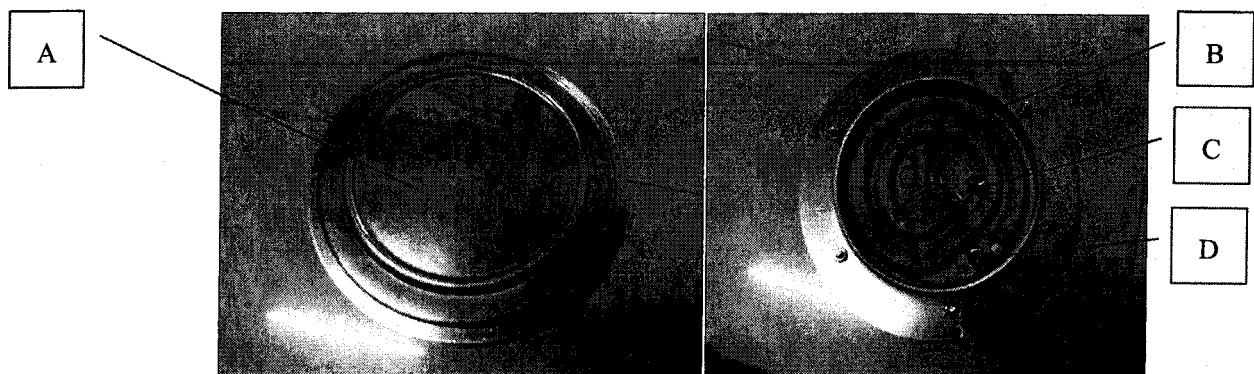
D คือ ขณะเครื่องทำงาน OUT 1 จะมีไฟขาวสีเขียวแสดงให้เห็นว่าเครื่องกำลังทำงานเมื่ออุณหภูมิตรงตามที่กำหนดจะดิจิตอลจะตัวจริงไฟ OUT 1 ก็จะดับทันที

E คือ ปุ่มเพิ่มลดค้างไว้ 3 วินาทีเพื่อจะทำการตั้งอุณหภูมิโดยกด ▲เพิ่มอุณหภูมิ ▼ลดอุณหภูมิโดยจะแสดงอยู่ในช่อง SV เมื่อเสร็จแล้วกดใหม่ด 1 ครั้ง

F คือ จอดิจิตอล Panasonic

3.5.11 ฮีตเตอร์ (Heater) ของเครื่องกลันน้ำสัมสายชูตala โนนด

ฮีตเตอร์ที่ใช้เป็นรูปแบบบีตเตอร์วนแมกนีเซียมออกไซด์ (MgO) กำลังไฟฟ้า 3000 w./220-240v.50Hz. ทนอุณหภูมิได้ 0-200 องศาเซลเซียส โดยจะมีลวดตัวนำฮีตเตอร์ (Heater) เป็นตัวนำพาความร้อนมีคุณสมบัติค่าความนำทางไฟฟ้าต่ำ จึงนำพาความร้อนได้ดีมาก โดยลักษณะโครงสร้างฮีตเตอร์จะใช้วนแมกนีเซียมออกไซด์ (MgO) เคลือบไว้เพื่อป้องกันกระแสไฟฟ้ารั่วและฮีตเตอร์ผ่านการอบไว้ความชื้นเพื่อป้องกันค่าการนำไฟฟ้าสูง ดังแสดงในภาพที่ 3.12

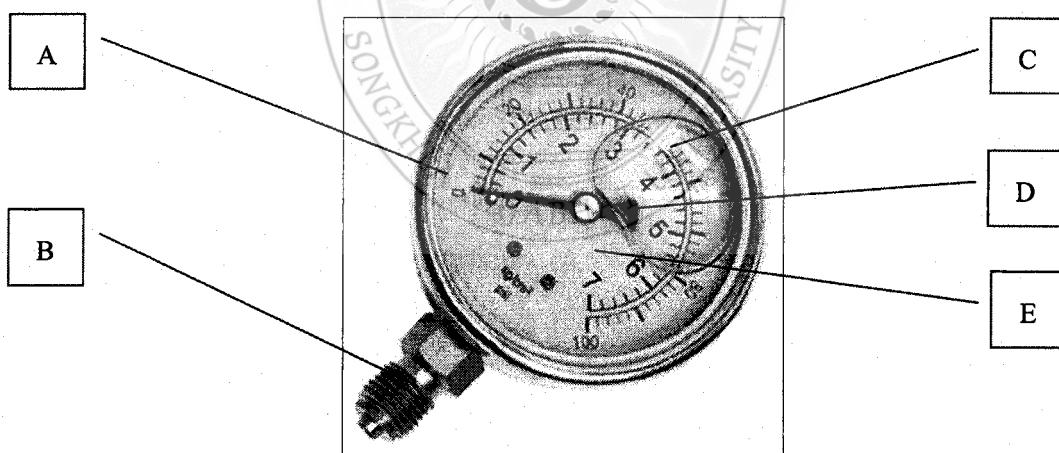

ภาพที่ 3.12 อีทเตอร์ (Heater)

- A คือ แผ่นอีทเตอร์ด้านในถังต้ม
- B คือ ฉนวนเมกานิเชียโนกไชร์
- C คือ เส้นลวดไฟฟ้า
- D คือ ขั้วต่อสายไฟ

3.5.12 เจวัดความดันในน้ำของเครื่องกลั่นน้ำสัมภาระชัลโคนด

เจวัดความดันในน้ำทำด้วยสแตนเลส ทนอุณหภูมิได้ 400 องศาเซลเซียส ใช้วัดค่าความดันในน้ำตั้งแต่ 0 ถึง 140 บาร์ (psi) หรือ 0 ถึง 10 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร ดังแสดงในภาพที่ 3.13

ภาพที่ 3.13 เจวัดความดันในน้ำ

- A คือ แผ่นกระจกหน้าปัด
- B คือ ท่อต่อเข้ากับท่อในน้ำระเหยอก
- C คือ หมายเลขบอกความดันไฮ
- D คือ เข็มแสดงค่าความดัน
- E คือ น้ำมันภายในหน้าปัดเจวัดความดัน

3.6 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องกลั่นน้ำสัมสายชูตานตระ

3.6.1 สร้างโครงสำหรับวางเครื่องกลั่นน้ำสัมสายชูตานตระ

นำเหล็กจากขนาด 3.8 มิลลิเมตร มาตัดและเชื่อมให้ได้ขนาดความยาวตามแบบที่กำหนด เมื่อสร้างเสร็จแล้วติดล้อที่ด้านล่างของโครงเครื่องจำนวน 4 ล้อ ดังแสดงในภาพที่ 3.14

ภาพที่ 3.14 สร้างโครงเครื่องกลั่นน้ำสัมสายชูตานตระ

3.6.2 สร้างถังต้มของเครื่องกลั่นน้ำสัมสายชูตานตระ

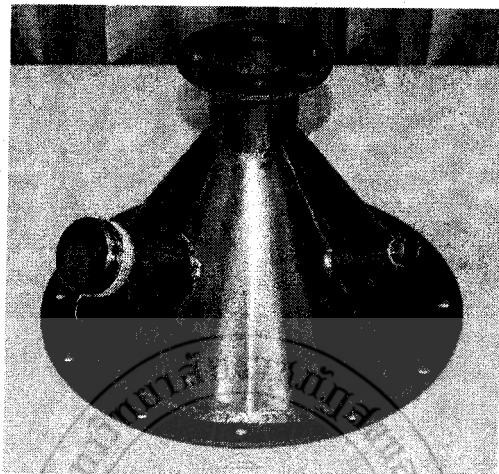
ถังต้มน้ำสัมสายชูตานตระใช้หม้อต้มไฟฟ้าทำจากหังสetenเป็นเหล็กไร้สนิมขนาดความจุน้ำ 14,000 มิลลิลิตร ทำการเชื่อมบานปารอบปากถังยืนอ กมา 30 มิลลิเมตร เจาะรู 10 มิลลิเมตร ดังแสดงในภาพที่ 3.15

ภาพที่ 3.15 ถังต้ม

3.6.3 สร้างฝาครอบถังต้มของเครื่องกลั่นน้ำสัมสายชูตานตระ

ฝาครอบถังต้มใช้เหล็กกล้าไร้สนิมหรือสแตนเลสหนา 3 มิลลิเมตร ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 330×280 มิลลิเมตร ตัดและม้วน เชื่อมขนาดตามแบบ ท่อสำหรับต่อเกจวัดความดันไอน้ำ มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 9.525 มิลลิเมตร และต่อวาร์วะระบายน้ำแรงดัน ตั้งแสดงในภาพที่ 3.16

ภาพที่ 3.16 ฝาครอบถังต้ม

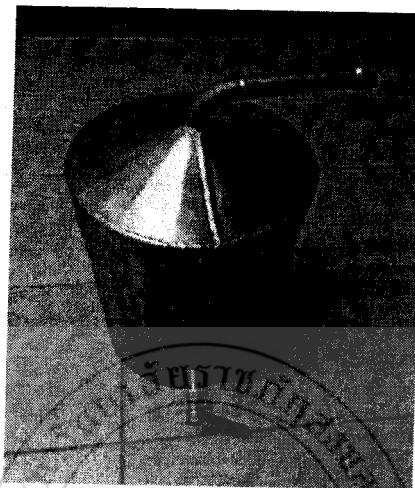
3.6.4 สร้างท่อไอน้ำของเครื่องกลั่นน้ำสัมสายชูตາลโนนด

ท่อเดินไอน้ำทำจากเหล็กกล้าไร้สนิมหรือสแตนเลส ข้อต่อโค้งขนาด 50.8 มิลลิเมตร ทำมุม 70 องศา หนา 3 มิลลิเมตร ท่อสแตนเลส ขนาด 25.4 มิลลิเมตร หนา 3 มิลลิเมตรฝาปิดถังควบแน่น เส้นผ่านศูนย์กลาง 330 มิลลิเมตร หนา 3 มิลลิเมตร ตัดและม้วน เชื่อมตามขนาดตามแบบ ตั้งแสดงในภาพที่ 3.17

ภาพที่ 3.17 ท่อไอน้ำ

3.6.5 สร้างถังเก็บน้ำสัมสายชูจากกลั่นของเครื่องกลั่นน้ำสัมสายชูต่ำต้นด
ถังทำจากเหล็กกล้าไร้สนิมหรือสแตนเลส ความหนาขนาด 3 มิลลิเมตร ขนาด
เส้นผ่าศูนย์กลาง 250×400 มิลลิเมตร ตัดและม้วน เชื่อมตามแบบ ท่อวาวาขนาด 6.350 มิลลิเมตร
หนา 3 มิลลิเมตร เชื่อมประกอบเข้ากับตัวถัง ดังแสดงในภาพที่ 3.18

ภาพที่ 3.18 ถังเก็บน้ำสัมสายชูต่ำต้นดหลังกลั่น

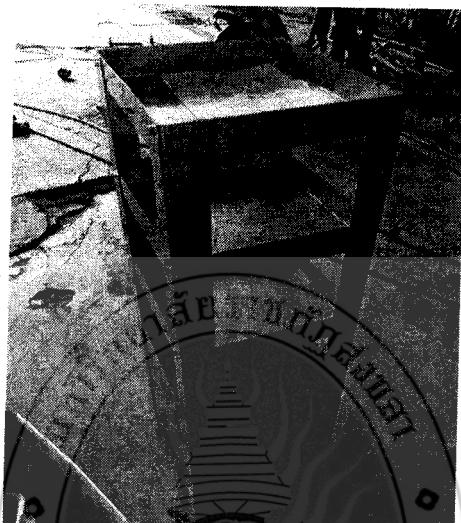
3.6.6 สร้างถังควบแน่นของเครื่องกลั่นน้ำสัมสายชูต่ำต้นด
ถังควบแน่นทำจากเหล็กกล้าไร้สนิมหรือสแตนเลสขนาดความหนา 3 มิลลิเมตร
ขนาด $\varnothing 270 \times 250$ มิลลิเมตร ตัดและม้วน เชื่อมตามแบบ ท่อเดินไอน้ำภายใต้ถังควบแน่นคล้าย
สปริงขนาด 9.525 มิลลิเมตร หนา 3 มิลลิเมตร ขด 4 รอบ แต่ละขดเยียง 5 องศา ตัดและตัดม้วน
ตามแบบ เชื่อมประกอบติดกับถังควบแน่น ท่อน้ำออกเป็นสแตนเลสขนาด 12.7 มิลลิเมตร ยาวออก
มาจากถังควบแน่น 100 มิลลิเมตร เป็นท่อเกลียววนอก ห้อน้ำเข้าเป็นสแตนเลสขนาด 12.7 มิลลิเมตร
ยาวออกมากจากถังควบแน่น 100 มิลลิเมตร เป็นท่อเกลียวภายในเชื่อมประกอบกับถังควบแน่นตาม
แบบ ดังแสดงในภาพที่ 3.19

ภาพที่ 3.19 ถังควบแน่น

3.6.7 สร้างชุดระบายน้ำร้อนของน้ำจากถังควบแน่น

ชุดระบายน้ำร้อนที่จากเหล็กกล้าไร้สนิมหรือสแตนเลส ความหนา 1.5 มิลลิเมตร ตัดแผ่นสแตนเลสขนาด $300 \times 350 \times 50$ มิลลิเมตร นำมาพับตามขนาดได้ถ้าดกรอง นำมาเจาะรูขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 4 มิลลิเมตร จำนวน 3 ถัด ขนาดเส้น $300 \times 1,000$ มิลลิเมตร พับให้ได้ฉาก จำนวน 4 เสา ถังบรรจุน้ำขนาด $300 \times 350 \times 400$ มิลลิเมตร พับและเชื่อม แผ่นอะคิลิกขนาด 150×300 มิลลิเมตร ตัดให้ได้ขนาด จำนวน 12 แผ่น นำมาประกอบ ดังแสดงในภาพที่ 3.20

ภาพที่ 3.20 ชุดระบายน้ำร้อน

3.6.8 ติดตั้งถังต้มเข้ากับโครงของเครื่องกลั่นน้ำสัมภាយชูตานโโนด

ติดตั้งถังต้มเข้ากับฐานหัวต้มนำฝามาครอบกับหัวต้มลงด้วยปะเก็นแล้วขันน็อตให้แน่นพร้อมทั้งประกอบบีตเตอร์กับหม้อต้ม

3.6.9 ติดตั้งชุดควบแน่นเข้ากับโครงของเครื่องกลั่นน้ำสัมภាយชูตานโโนด

ติดตั้งอุปกรณ์ควบแน่นเข้ากับโครงเครื่องเครื่องกลั่นจากนั้นติดตั้งห่อเดินไออลองปะเก็นไว้ที่ห่อเดินไอน้ำทั้ง 3 จุด ขันน็อตให้แน่น

3.6.10 ติดตั้งชุดระบายน้ำร้อนกับโครงของเครื่องกลั่นน้ำสัมภាយชูตานโโนด

ติดตั้งชุดระบายน้ำร้อนเข้ากับฐานเครื่องกลั่นประกอบห่อน้ำระหว่างชุดระบายน้ำร้อนกับชุดควบแน่นและปืนน้ำ

3.6.11 ติดตั้งชุดควบคุมระบบและอุปกรณ์ของเครื่องกลั่นน้ำสัมภាយชูตานโโนด

ติดตั้งอุปกรณ์เข้ากับตู้ควบคุมและเดินสายไฟเข้ากับบีตเตอร์และปืนน้ำจากนั้นติดตั้งกับโครงเครื่องกลั่น

3.7 อุปกรณ์เครื่องมือประกอบการทดลองกลั่นน้ำสัมภាយชูตานโโนด

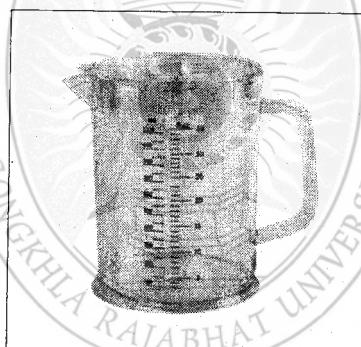
3.7.1 เครื่องวัดอุณหภูมิ แบบแสดงผลแบบไม่ใช่ตัวเลขหรือแบบปอร์ท หรือ แบบเบื้องหน้าปัด โดยเครื่องวัดอุณหภูมิประเภทนี้ ความแม่นยำจะน้อยกว่าแบบดิจิตอล (Digital)

Thermometer) แต่จะมีข้อดีในเรื่องความทนทาน และ ราคาประหยัดใช้วัดอุณหภูมิความร้อนของไอน้ำจากถังต้มและอุณหภูมน้ำชาโดยความร้อนน้ำ ดังแสดงในภาพที่ 3.21

ภาพที่ 3.21 เครื่องวัดอุณหภูมิ

3.7.2 เหยือกน้ำวัดปริมาตรผลิตจากพลาสติกใส ฝาปิดหมุนอิสระปิดปากเหยือก ป้องกันฝุ่นละอองเม็ดจับข้างเหยือก 1 ทู สำหรับบรรจุเครื่องดื่มสีใส ปริมาตรความจุ 2,200 มิลลิลิตร ขนาด 100×225 มิลลิเมตร ใช้บรรจุน้ำหากค่าวัดค่าปริมาตร ดังแสดงในภาพที่ 3.22

ภาพที่ 3.22 เหยือกน้ำวัดปริมาตร

3.7.3 ที่กรองชาแบบผ้า ทำจากผ้าไยธรรมชาติ มีด้ามจับทำจากเส้นลวดสเตนเลส ใช้กรองน้ำแยกกาชาหัวเรือสิ่งสกปรกภายในน้ำออก ดังแสดงในภาพที่ 3.23

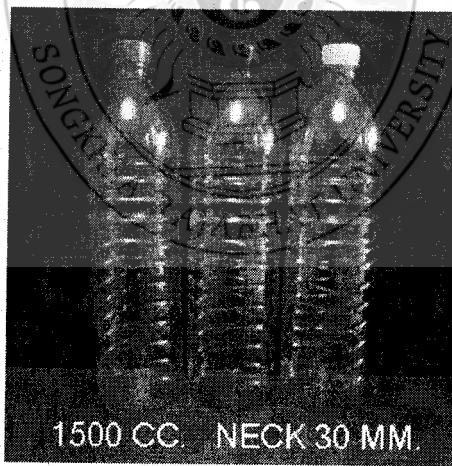
ภาพที่ 3.23 ที่กรองชาแบบผ้า

3.7.4 น้ำส้มสายชูต่ำตนดหมัก โดยบรรจุไว้ในไหเดินเผา มีสีน้ำตาลเข้ม ใช้เวลาหมักประมาณ 1 เดือนขึ้นไป ใช้เป็นวัตถุดิบในการทดลองเครื่องกลั่น ดังแสดงในภาพที่ 3.24

ภาพที่ 3.24 น้ำส้มสายชูต่ำตนด

3.7.5 ขวดบรรจุน้ำส้มสายชูต่ำตนดที่ได้จากการกลั่น สำหรับบรรจุน้ำดื่ม ดื่มเย็น ผลิตจากพลาสติก ฝาปิดแบบเกลียวหมุน ขนาดความจุ 1,500 มิลลิลิตร ยาว 30 มิลลิเมตร ใช้บรรจุน้ำส้มสายชูต่ำตนดที่กลั่นแล้ว ดังแสดงในภาพที่ 3.20

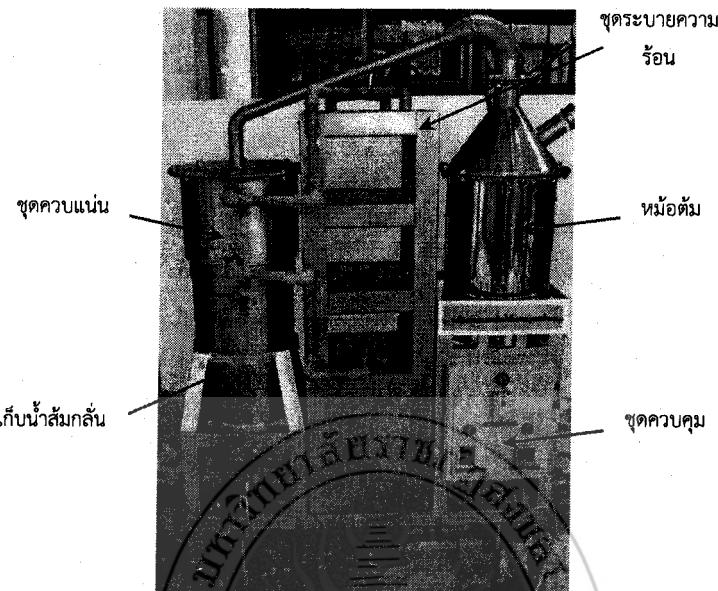

ภาพที่ 3.25 ขวดบรรจุน้ำส้มสายชูต่ำตนดกลั่น

3.8 เครื่องตันแบบสำหรับกลั่นน้ำส้มสายชูต่ำตนดหมัก

ผู้จัดได้สร้างเครื่องตันแบบกลั่นน้ำส้มสายชูต่ำตนดตามขอบเขตของและวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ นำมาทดสอบเครื่องเบื้องต้นเพื่อทำการแก้ไขข้อบกพร่อง ทดสอบการทำงาน เพื่อนำไปทำประสิทธิภาพการทำงานของเครื่อง และพิจารณาผลของน้ำส้มที่ได้จากการกลั่นเปรียบเทียบกับเกณฑ์

มาตรฐาน มพช. ว่าอยู่ในข้อกำหนดหรือไม่ โดยมีลักษณะและส่วนประกอบสำคัญของเครื่อง แสดงดังภาพที่ 3.26

ภาพที่ 3.26 เครื่องตันแบบกลั่นน้ำสัมภารตาน้ำดิบ

บทที่ 4

ผลการทดลองและวิเคราะห์ผล

เพื่อหาความสามารถและประสิทธิภาพของเครื่องกลั่นน้ำส้มตาลโคนดที่ได้สร้างขึ้น ผู้วิจัยได้นำเครื่องมาทดสอบกับกลั่นน้ำส้มตาลโคนด กำหนดปริมาณในการกลั่น 3 ระดับคือ ปริมาณน้ำส้ม 3 ลิตร 5 ลิตร และ 10 ลิตร เพื่อหาปริมาณน้ำส้มกลั่นที่ได้ และหาอัตราการกลั่นอย่างต่อเนื่อง เวลา อุณหภูมิ ที่เกิดขึ้นในกระบวนการ เพื่อทราบถึงผลที่ได้เป็นแนวทางในการพัฒนาเครื่องให้มี ประสิทธิภาพต่อไปในภายหน้า มีผลการทดลองสามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

4.1 การทดลองเครื่องกลั่นน้ำส้มสายชูตาลโคนดปริมาตร 3 ลิตร

ทำการทดลองเครื่องกลั่นน้ำส้มสายชูตาลโคนด โดยใช้น้ำส้มสายชูตาลโคนดหมัก ประมาณ 3 เดือน มาเป็นวัตถุดิบในการทดลอง ต้องนำวัตถุดิบที่ได้มากรองตะกอนออกด้วยผ้าขาวที่มีเนื้อผ้า ละเอียดและสะอาด ต้องกรองอย่างน้อย 2 ครั้ง ในทำการทดลองครั้งนี้ต้องใช้น้ำส้มสายชูตาลโคนดหมัก ทั้งหมด 5.5 ลิตร โดยใช้น้ำส้มสายชูตาลโคนดหมักในการทดลอง 3 ลิตร อีกส่วนใช้ส่วนตั้ง 2.5 ลิตร เช็คตัวเครื่องให้พร้อมใช้งาน

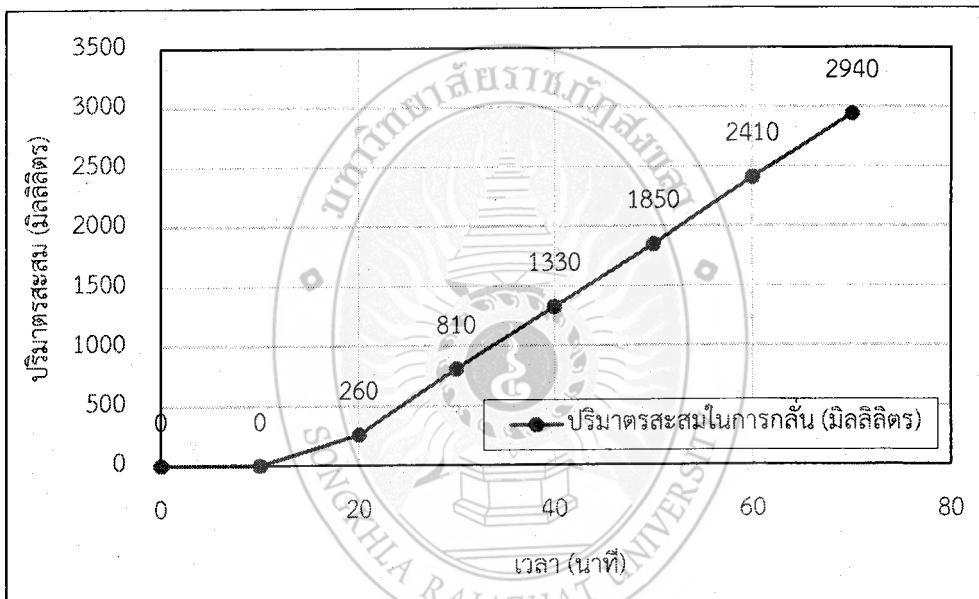
จากตารางที่ 4.1 ผลการทดลองกลั่นน้ำส้มสายชูตาลโคนดปริมาตร 3 ลิตร ผลการตรวจจาก SEC.PSU. ได้รับความเข้มข้นของกรดอะซิติกเฉลี่ย 4.6% โดยไม่มีการควบคุมอุณหภูมิ ได้ผลการ ทดลองดังนี้ ระยะเวลาที่ใช้ในการกลั่น 70 นาที ปริมาณที่กลั่นได้ทั้งหมด 2,940 มิลลิลิตร มีอัตราการ กลั่นเฉลี่ย 42 มิลลิลิตรต่อนาที มีอุณหภูมิในการกลั่นเฉลี่ย 104.15 องศาเซลเซียส อุณหภูมิของถัง ควบแน่นมีค่าเฉลี่ย 33.85 องศาเซลเซียส ค่าความดันต่ำกว่า 1 บาร์

ตารางที่ 4.1 ผลการทดลองกลั่นน้ำส้มสายชูตาลโคนดปริมาตร 3 ลิตร

เวลาในการกลั่น (นาที)	ปริมาตรที่กลั่นได้ (มิลลิลิตร)	ปริมาตรสะสมในการกลั่น (มิลลิลิตร)	อุณหภูมิในการกลั่น (องศาเซลเซียส)	อุณหภูมิของน้ำจากถังควบแน่น (องศาเซลเซียส)	ความดันในถัง (บาร์)
0	0	0	31	30	0
10	0	0	101	31	0
20	260	260	107	32	0
30	550	810	105	34	0
40	520	1330	104	35	0
50	520	1850	104	35	0
60	560	2410	104	34	0
70	530	2940	104	36	0

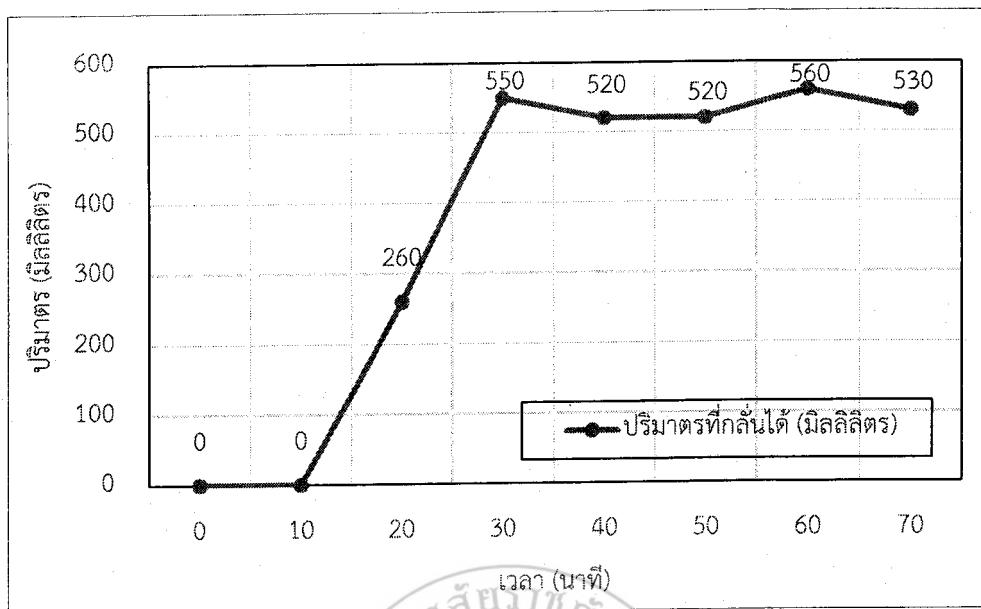
หมายเหตุ ปริมาตรน้ำสัมชายชุดาลโนนดที่ใส่ในถังต้ม 5.5 ลิตร โดยจะใช้ในการกลั่น 3 ลิตร ส่วนที่เหลืออีก 2.5 ลิตร จำเป็นต้องใส่ไว้ไม่น้อยกว่า 2 ลิตร เพื่อให้สามารถมองเห็นลูกคอลได้ในระดับ ต่ำสุด เพื่อป้องกันน้ำสัมชายชุดาลหลักในถังต้มแห้งขณะที่กลั่น เพราะส่งผลให้ยีตเตอร์เสียและอาจจะทำให้เครื่องเสียและส่งผลให้ผู้ใช้งานเสียหายได้

4.1.1 ปริมาตรสะสมน้ำสัมชายชุดาลโนนดที่กลั่นได้ จากผลการทดลองเครื่องกลั่นน้ำสัมชายชุดาลโนนดที่ปริมาตร 3 ลิตร ดังแสดงในตารางที่ 4.1 ซึ่งเป็นกราฟแสดงค่าความสัมพันธ์ของปริมาตรสะสมในการกลั่นกับเวลาในการกลั่น ดังแสดงในภาพที่ 4.1 ของการทดลองกลั่นน้ำสัมชายชุดาลโนนดที่ปริมาตร 3 ลิตร ตั้งแต่เริ่มจนเสร็จสิ้นการทดลอง ใช้เวลา 70 นาที ได้ปริมาตรสะสมที่กลั่นได้ 2,940 มิลลิลิตร

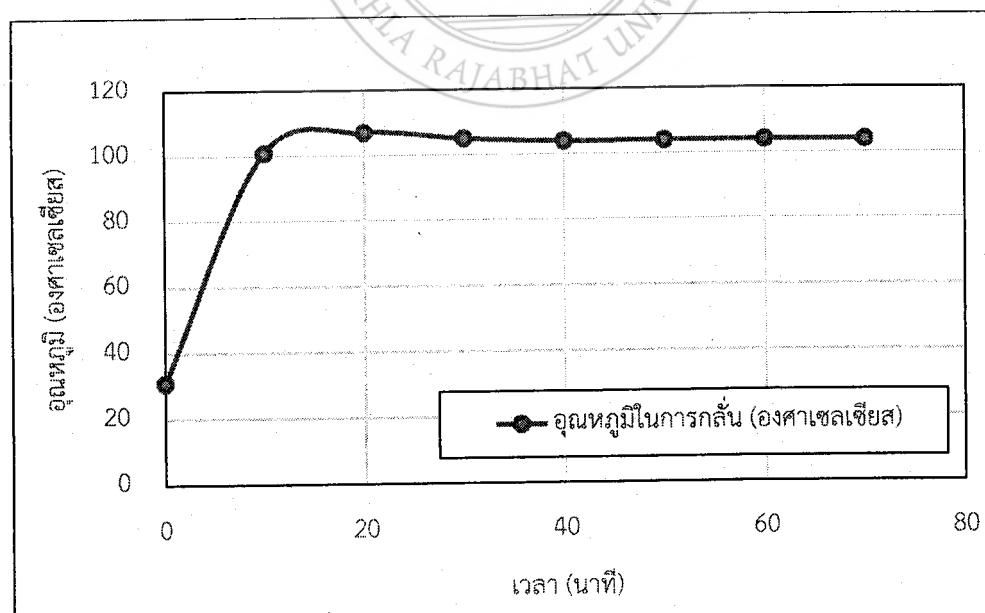
ภาพที่ 4.1 กราฟแสดงปริมาตรสะสมของผลการทดลองกลั่นน้ำสัมชายชุดาลโนนด 3 ลิตร

4.1.2 ปริมาตรน้ำสัมชายชุดาลโนนดที่กลั่นได้จากผลการทดลองเครื่องกลั่นน้ำสัมชายชุดาลโนนดที่ปริมาตร 3 ลิตร ดังแสดงในตาราง 4.1 สามารถเขียนกราฟได้ ดังแสดงในภาพ 4.2 กราฟแสดงค่าความสัมพันธ์ของปริมาตรในการกลั่นกับเวลาในการกลั่น ของการทดลองกลั่นน้ำสัมชายชุดาลโนนดที่ปริมาตร 3 ลิตร ตั้งแต่เริ่มจนเสร็จสิ้นการทดลอง กลั่นได้มากที่สุด คือ ปริมาตร 560 มิลลิลิตร ที่ช่วงเวลา 60 นาที โดยจะเริ่มควบแน่นหลังจากกลั่นไปได้ 10 นาที

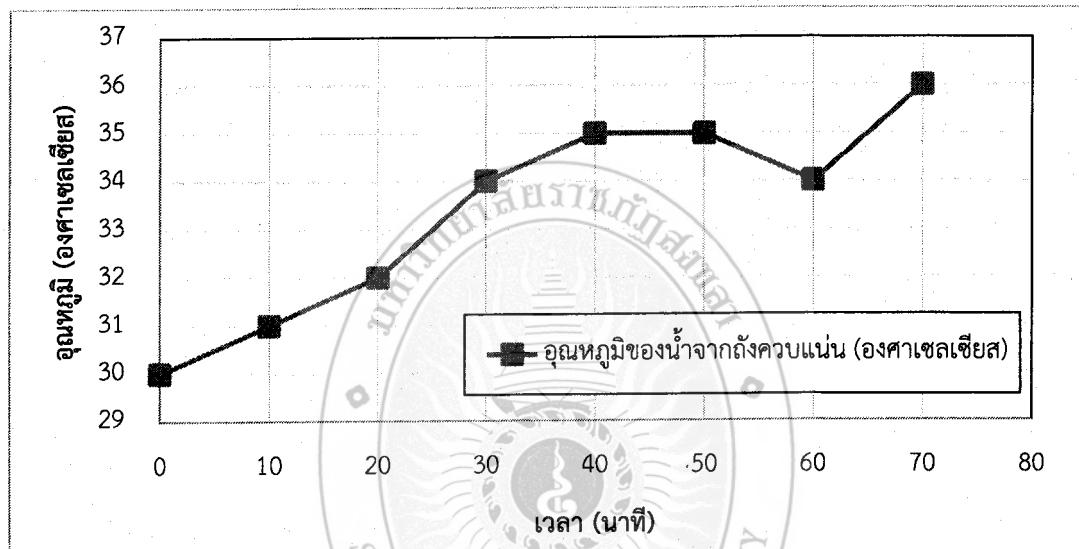
ภาพที่ 4.2 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาตรการกลั่นกับเวลาของการกลั่น 3 ลิตร

4.1.3 อุณหภูมิที่กลั่นในถังต้มแสดงผลด้วยจอดิจิตอล จากผลการทดลองเครื่องกลั่นน้ำสัมสายชูต่ำต้นด้ที่ปริมาตร 3 ลิตร ดังแสดงในตารางที่ 4.1 สามารถเขียนกราฟได้ ดังแสดงในภาพที่ 4.3 กราฟแสดงค่าความสัมพันธ์ของอุณหภูมิในการกลั่นกับเวลาในการกลั่น ของการทดลองกลั่นน้ำสัมสายชูหมักต่ำต้นด้ที่ปริมาตร 3 ลิตร ตั้งแต่เริ่มจนเสร็จสิ้นการทดลอง อุณหภูมิที่กลั่นขึ้นสูงสุด 107 องศาเซลเซียส อุณหภูมิที่กลั่นเฉลี่ยอยู่ที่ 104 องศาเซลเซียส โดยอุณหภูมิในการกลั่นจะเริ่มคงที่หลังเปิดเครื่องได้ 20 นาที

ภาพที่ 4.3 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิการกลั่นกับเวลาของการกลั่น 3 ลิตร

4.1.4 อุณหภูมิของน้ำจากถังควบแน่นโดยใช้ปั๊มดูดน้ำให้เหลวเย็น เข้า – ออก ถังควบแน่นอยู่ตลอดเวลา วัดในการกลั่นได้บันทึกข้อมูลผลการทดลองเครื่องกลั่นน้ำสัมสายชูตala toneดที่ปริมาตร 3 ลิตร ตั้งแสดงในตารางที่ 4.1 สามารถเขียนกราฟได้ ตั้งแสดงในภาพที่ 4.4 กราฟแสดงค่าความสัมพันธ์ของอุณหภูมิในการระบายน้ำร้อนของถังควบแน่นในระหว่างที่กลั่นกับเวลาในการกลั่น ของการทดลองกลั่นน้ำสัมสายชูหมักตala toneดที่ปริมาตร 3 ลิตร ตั้งแต่เริ่มจนเสร็จสิ้นการทดลอง มีอุณหภูมิที่กลั่นขึ้นสูงสุด 36 องศาเซลเซียส อุณหภูมิที่กลั่นเฉลี่ยอยู่ที่ 33.85 องศาเซลเซียส โดยอุณหภูมิของน้ำในถังควบแน่นจะเพิ่มขึ้นเรื่อย เมื่อเริ่มเปิดเครื่องกลั่น

ภาพที่ 4.4 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมน้ำของถังควบแน่นกับเวลาการกลั่น 3 ลิตร

4.2 การทดลองเครื่องกลั่นน้ำสัมสายชูตala toneดที่ปริมาตร 5 ลิตร

ทำการทดลองเครื่องกลั่นน้ำสัมสายชูตala toneด โดยใช้น้ำสัมสายชูตala toneดหมัก ประมาณ 5 เดือน มาเป็นวัตถุดิบในการทดลอง ต้องนำวัตถุดิบที่ได้มากรองตะกอนออกด้วยผ้าขาวที่มีเนื้อผ้าละเอียดและสะอาดด ต้องกรองอย่างน้อย 2 ครั้ง ในกระบวนการกรองนี้ต้องใช้น้ำสัมสายชูตala toneดหมักทั้งหมด 7.5 ลิตร โดยใช้น้ำสัมสายชูตala toneดหมักในการทดลอง 5 ลิตร อีกส่วนใช้ใส่ก้นถัง 2.5 ลิตร เช็คตัวเครื่องให้พร้อมใช้งาน หลังจากนั้นนำน้ำสัมสายชูหมักที่เตรียมไว้ใส่ ลงในถังต้มสิ่งจะทำการเปิดเครื่อง (ให้เปิดเครื่องหลังจากใส่น้ำสัมสายชูหมักเสร็จแล้วเท่านั้น) และจดบันทึกผลการทดลอง

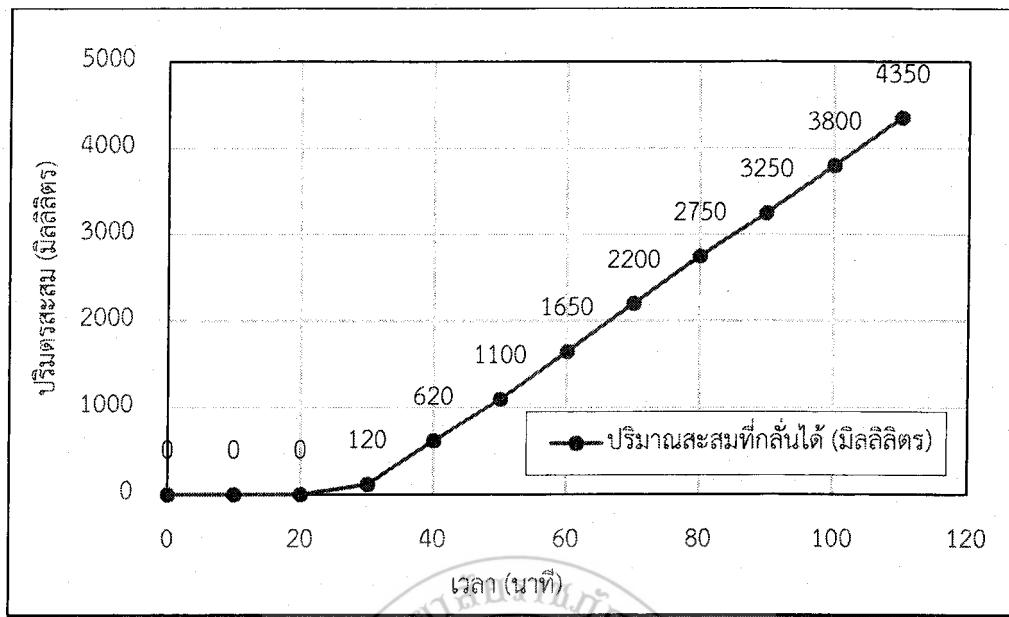
จากการที่ 4.2 ผลการทดลองกลั่นน้ำสัมสายชูตala toneด ปริมาณ 5 ลิตร ที่ความเข้มข้นของกรดอะซิติก 4.6% โดยไม่มีการควบคุมอุณหภูมิ ได้ผลการทดลองดังนี้ ระยะเวลาที่ใช้ในการกลั่น 110 นาที ปริมาณที่กลั่นได้ทั้งหมด 4,950 มิลลิลิตร มีอัตราการกลั่นเฉลี่ย 45 มิลลิลิตรต่อนาที มีอุณหภูมิในการกลั่นเฉลี่ย 103.46 องศาเซลเซียส อุณหภูมิของถังควบแน่นมีค่าเฉลี่ย 35.90 องศาเซลเซียส ค่าความดันต่ำกว่า 1 บาร์

ตารางที่ 4.2 ผลการทดลองกลั่นน้ำส้มสายชูตalaโอนดปริมาตร 5 ลิตร

เวลาใน การกลั่น (นาที)	ปริมาตร ที่กลั่นได้ (มิลลิลิตร)	ปริมาตรสะสม ใน การกลั่น (มิลลิลิตร)	อุณหภูมิ ใน การกลั่น (องศาเซลเซียส)	อุณหภูมิของน้ำ จากถังควบแน่น (องศาเซลเซียส)	ความดัน ไอน้ำ (บาร์)
0	0	0	35	32	0
10	0	0	101	32	0
20	120	120	103	33	0
30	500	620	103	34	0
40	480	1100	103	35	0
50	550	1650	104	35	0
60	550	2200	104	36	0
70	550	2750	104	37	0
80	500	3250	104	38	0
90	550	3800	104	38	0
100	550	4350	104	38	0
110	600	4950	104	39	0

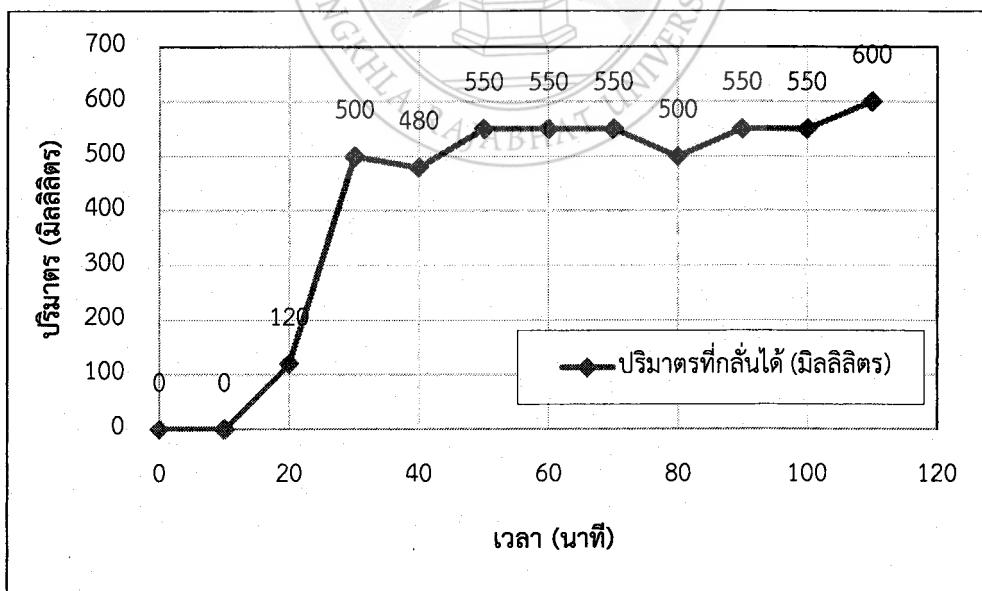
หมายเหตุ ปริมาตรน้ำส้มสายชูตalaโอนดที่ใส่ในถังต้ม 7.5 ลิตร โดยจะใช้ในการกลั่น 5 ลิตร ส่วนที่เหลืออีก 2.5 ลิตรจำเป็นต้องใส่ไว่น้อยกว่า 2 ลิตร เพื่อให้สามารถองเท็นลูกloyได้ในระดับ ต่ำสุด เพื่อป้องกันน้ำส้มสายชูหมักในถังต้มแห้งขณะที่กลั่น เพราะส่งผลให้ฮีตเตอร์เสียและอาจทำให้เครื่องเสียและส่งผลต่อให้ผู้ใช้งานเสี่ยงต่ออันตรายได้

4.2.1 ปริมาตรสะสมน้ำส้มสายชูตalaโอนดที่กลั่นได้ จากผลการทดลองเครื่องกลั่นน้ำส้มสายชูตalaโอนดที่ปริมาตร 5 ลิตร ดังแสดงในตารางที่ 4.2 สามารถเขียนกราฟได้ ดังแสดงในภาพที่ 4.5 กราฟแสดงค่าความสัมพันธ์ของปริมาตรสะสมในการกลั่นกับเวลาในการกลั่น ของการทดลองกลั่นน้ำส้มสายชูหมักตalaโอนดที่ปริมาตร 5 ลิตร ตั้งแต่เริ่มจนเสร็จสิ้นการทดลอง ใช้เวลา 110 นาที ได้ปริมาตรสะสมที่กลั่นได้ 4,950 มิลลิลิตร

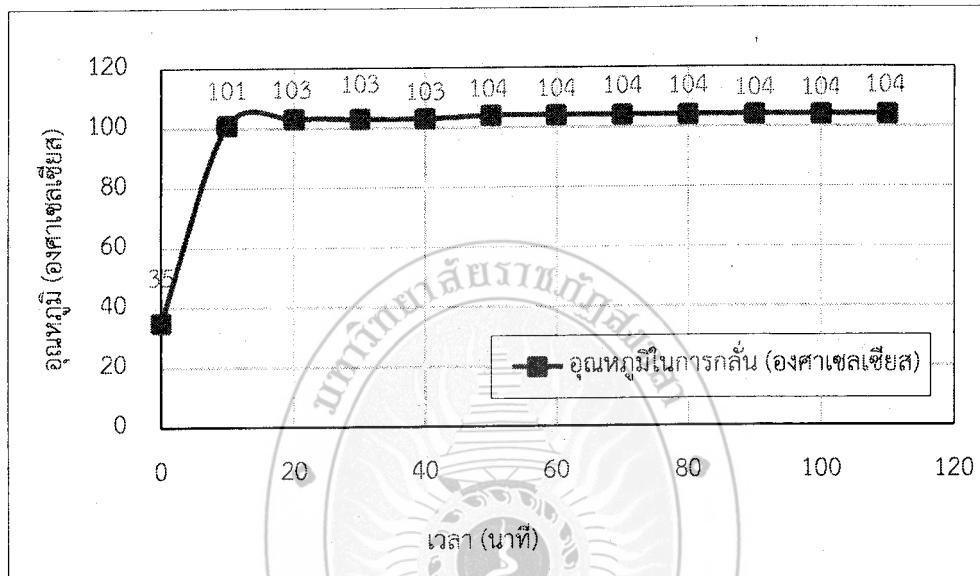
ภาพที่ 4.5 กราฟแสดงปริมาตรสูงสุดของผลการทดลองกลั่นน้ำส้มสายชูต่ำตนด 5 ลิตร

4.2.2 ปริมาตรน้ำส้มสายชูต่ำตนดที่กลั่นได้จากผลการทดลองเครื่องกลั่นน้ำส้มสายชูต่ำตนดที่ปริมาตร 5 ลิตร ดังแสดงในตารางที่ 4.2 สามารถเขียนกราฟได้ ดังแสดงในภาพที่ 4.6 กราฟแสดงค่าความสัมพันธ์ของปริมาตรในการกลั่นกับเวลาในการกลั่น ของการทดลองกลั่นน้ำส้มสายชูหมักต่ำตนดที่ปริมาตร 5 ลิตร ตั้งแต่เริ่มจนเสร็จสิ้นการทดลอง กลั่นได้มากที่สุด คือ ปริมาตร 600 มิลลิลิตร ที่ช่วงเวลา 110 นาที โดยจะเริ่มควบแน่นหลังจากกลั่นไปได้ 20 นาที

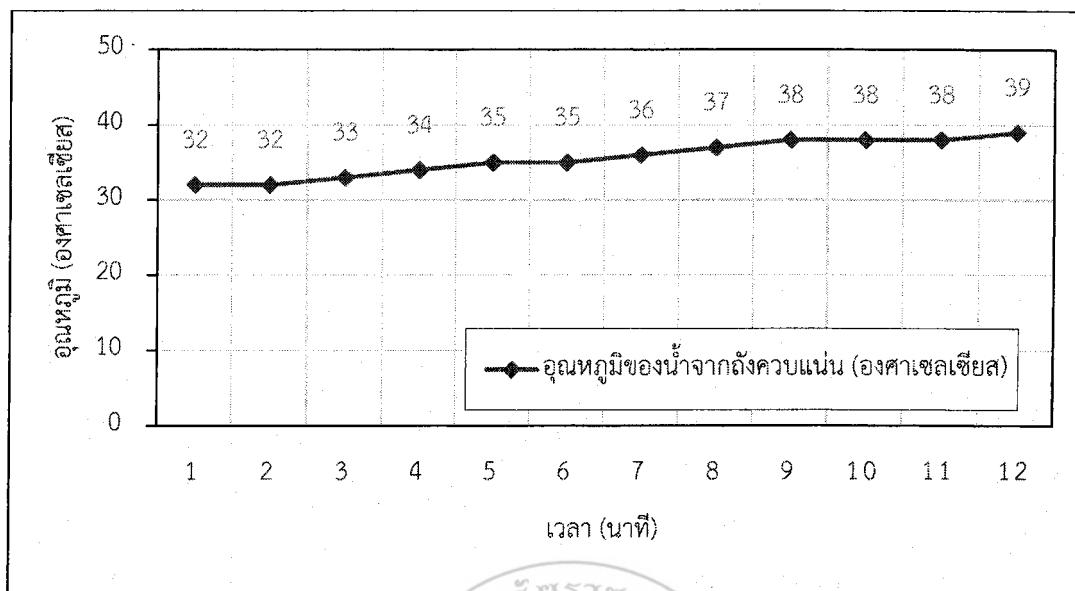
ภาพที่ 4.6 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาตรการกลั่นกับเวลาของการกลั่น 5 ลิตร

4.2.3 อุณหภูมิที่กลั่นในถังต้มแสดงผลด้วยจอดิจิตอล จากผลการทดลองเครื่องกลั่นน้ำส้มสายชูมักตาลโตนดที่ปริมาตร 5 ลิตร ดังแสดงในตารางที่ 4.2 สามารถเขียนกราฟได้ ดังแสดงในภาพที่ 4.7 กราฟแสดงค่าความสัมพันธ์ของอุณหภูมิในการกลั่นกับเวลาในการกลั่น ของการทดลอง กลั่นน้ำส้มสายชูมักตาลโตนดที่ปริมาตร 5 ลิตร ตั้งแต่เริ่มจนเสร็จสิ้นการทดลอง อุณหภูมิที่กลั่นขึ้นสูงสุด 104 องศาเซลเซียส อุณหภูมิที่กลั่นเฉลี่ยอยู่ที่ 103.36 องศาเซลเซียส โดยอุณหภูมิของการกลั่นคงที่หลังจากเปิดเครื่องได้ 20 นาที

ภาพที่ 4.7 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิการกลั่นกับเวลาของการกลั่น 5 ลิตร

4.2.4 อุณหภูมิของน้ำจากถังควบแน่นโดยใช้ปั๊มดูดน้ำให้เหลวян เข้า-ออก ถังควบแน่นอยู่ตลอดเวลาด้วยการกลั่นได้บันทึกข้อมูลผลการทดลองเครื่องกลั่นน้ำส้มสายชูมักตาลโตนดที่ปริมาตร 5 ลิตร ดังแสดงในตารางที่ 4.2 สามารถเขียนกราฟได้ ดังแสดงในภาพ 4.8 กราฟแสดงค่าความสัมพันธ์ของอุณหภูมิในการระบายความร้อนของถังควบแน่นในระหว่างที่กลั่นกับเวลาในการกลั่น ของการทดลองกลั่นน้ำส้มสายชูมักตาลโตนดที่ปริมาตร 5 ลิตร ตั้งแต่เริ่มจนเสร็จสิ้นการทดลอง มีอุณหภูมิที่กลั่นขึ้นสูงสุด 39 องศาเซลเซียส อุณหภูมิที่กลั่นเฉลี่ยอยู่ที่ 35.90 องศาเซลเซียส โดยอุณหภูมิของน้ำในถังควบแน่นจะเพิ่มขึ้นเรื่อย เมื่อเริ่มเปิดเครื่องกลั่น

ภาพที่ 4.8 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมน้ำของถังควบแน่นกับเวลาการกลั่น 5 ลิตร

4.3 การทดลองเครื่องกลั่นน้ำสัมสายชูต่ำต้นด้วยปริมาตร 10 ลิตร

การทดลองเครื่องกลั่นน้ำสัมสายชูต่ำต้นด้วยใช้น้ำสัมสายชูต่ำต้นด้มัก ประมาณ 3 เดือน มาเป็นวัตถุคุณิตในการทดลอง ต้องนำวัตถุคุณิตที่ได้มากรองตะกอนออกด้วยผ้าขาวที่มีเนื้อผ้าละเอียดและสะอาด ต้องกรองอย่างน้อย 2 ครั้ง ในการทดลองครั้งนี้ต้องใช้น้ำสัมสายชูต่ำต้นด้มักทั้งหมด 12.5 ลิตร โดยใช้น้ำสัมสายชูต่ำต้นด้มักในการทดลอง 10 ลิตร อีกส่วนใช้ไส้กันถัง 2.5 ลิตร เช็คตัวเครื่องให้พร้อมใช้งาน หลังจากนั้นนำน้ำสัมสายชูมักที่เตรียมไว้ใส่ลงในถังต้มจึงจะทำการเปิดเครื่อง (ให้เปิดเครื่องหลังจากใส่น้ำสัมสายชูมักเสร็จแล้วเท่านั้น) และจดบันทึกผลการทดลอง

จากตารางที่ 4.3 ผลการทดลองกลั่นน้ำสัมสายชูต่ำต้นด้วยปริมาตร 10 ลิตร ที่ความเข้มข้นของกรดอะซิติก 4.6% โดยไม่มีการควบคุมอุณหภูมิ ได้ผลการทดลองดังนี้ ระยะเวลาที่ใช้ในการกลั่น 230 นาที ปริมาณที่กลั่นได้ทั้งหมด 9,970 มิลลิลิตร มีอัตราการกลั่นเฉลี่ย 43.35 มิลลิลิตรต่อนาที มีอุณหภูมิในการกลั่นเฉลี่ย 103.65 องศาเซลเซียส อุณหภูมิของถังควบแน่นมีค่าเฉลี่ย 34.78 องศาเซลเซียส ความดันต่ำกว่า 1 บาร์

ตารางที่ 4.3 ผลการทดลองกลั่นน้ำสัมสายชูต่ำต้นด้วยปริมาตร 10 ลิตร

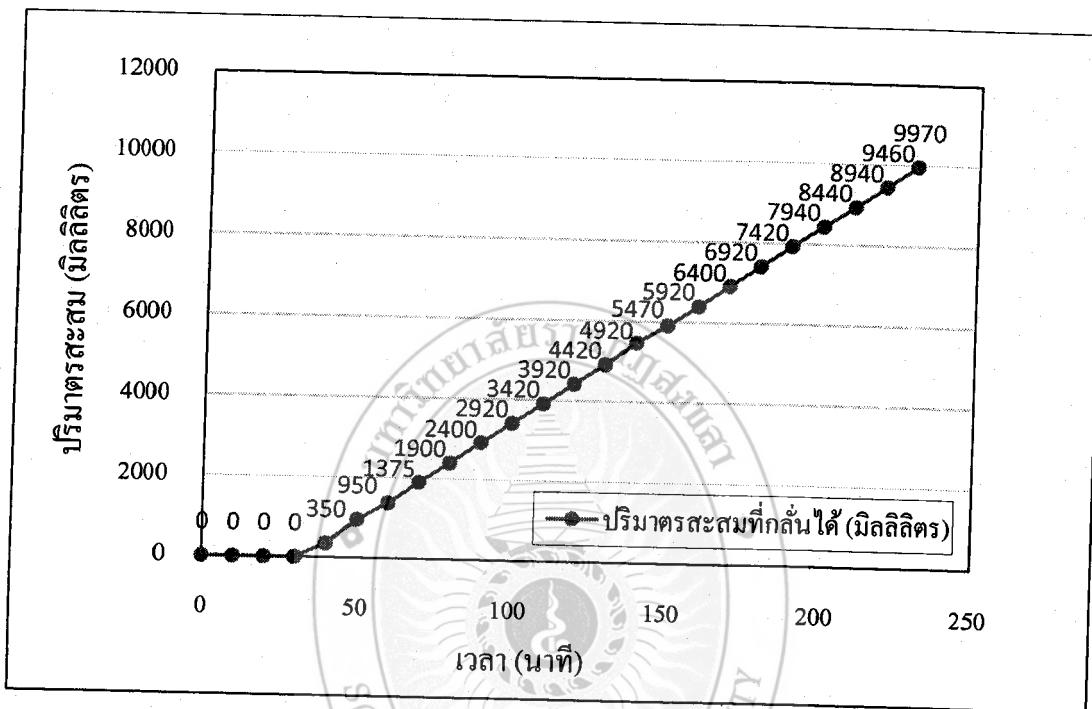
เวลาในการกลั่น (นาที)	ปริมาตรที่กลั่นได้ (มิลลิลิตร)	ปริมาตรสะสมในการกลั่น (มิลลิลิตร)	อุณหภูมิในการกลั่น (องศาเซลเซียส)	อุณหภูมิของน้ำจากถังควบแน่น (องศาเซลเซียส)	ความดันในถัง (บาร์)
0	0	0	30	30	0
10	0	0	90	30	0
20	0	0	95	30	0

เวลาใน การกลั่น (นาที)	ปริมาตร ที่กลั่นได้ (มิลลิลิตร)	ปริมาตรสะสม ในการกลั่น (มิลลิลิตร)	อุณหภูมิ ในการกลั่น (องศาเซลเซียส)	อุณหภูมิของน้ำ จากถังควบแน่น ¹ (องศาเซลเซียส)	ความดัน ไอน้ำ (บาร์)
30	0	0	103	30	0
40	350	350	104	31	0
50	600	950	106	32	0
60	425	1375	105	33	0
70	525	1900	106	34	0
80	500	2400	106	35	0
90	520	2920	105	36	0
100	500	3420	106	36	0
110	500	3920	105	36	0
120	500	4420	105	36	0
130	500	4920	105	37	0
140	550	5470	105	36	0
150	450	5920	104	36	0
160	480	6400	104	36	0
170	520	6920	104	36	0
180	500	7420	104	36	0
190	520	7940	104	36	0
200	500	8440	104	36	0
210	500	8940	105	37	0
220	520	9460	105	37	0
230	510	9970	104	38	0

หมายเหตุตารางที่ 4.3 ปริมาตรน้ำสัมสายชูต่อลิตรที่ใส่ในถังต้ม 12.5 ลิตร โดยจะใช้ในการกลั่น 10 ลิตร ส่วนที่เหลืออีก 2.5 ลิตรจำเป็นต้องใส่ไว้เมื่อน้อยกว่า 2.5 ลิตร เพื่อให้สามารถมองเห็นลูกกลอยได้ในระดับต่ำสุด เพื่อป้องกันน้ำสัมสายชูหมักในถังต้มแห้งขณะที่กลั่น เพราะจะส่งผลให้เกิดเตอร์เสียและอาจจะทำให้เครื่องเสียส่งผลต่อผู้ใช้งานเสี่ยงต่ออันตรายได้

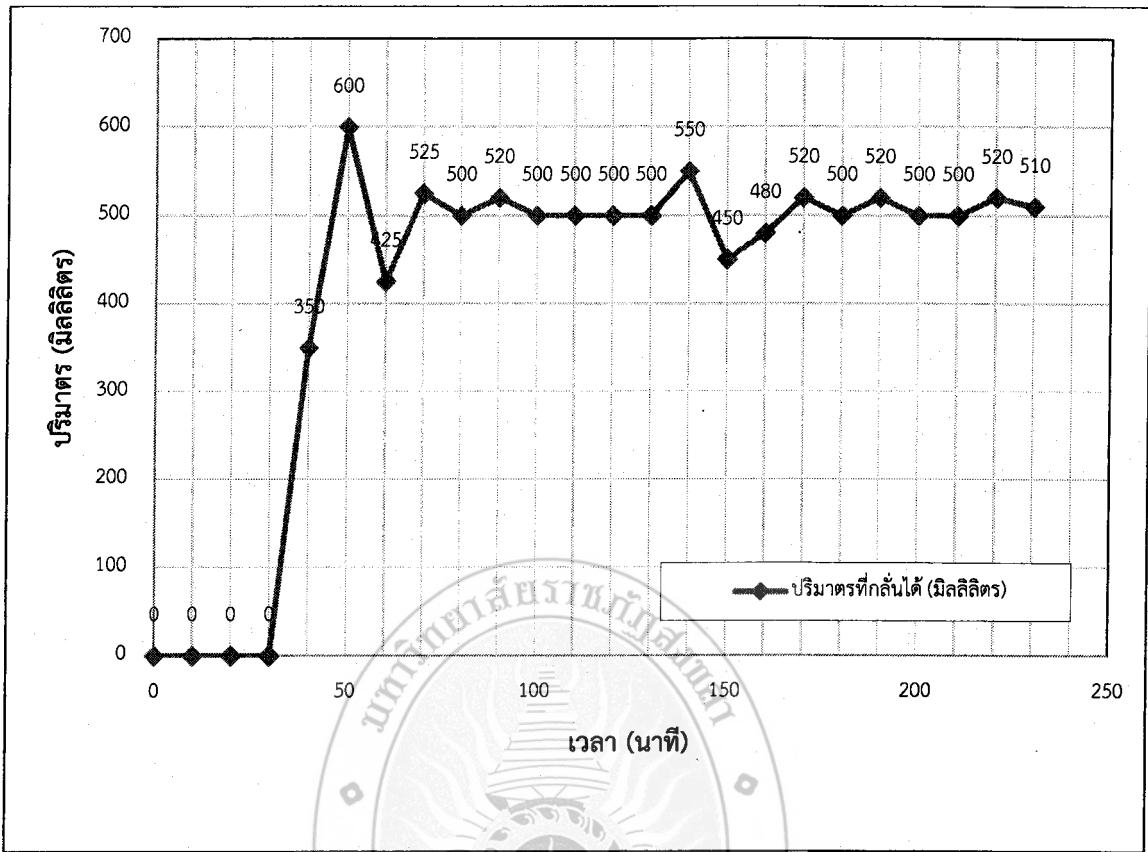
จากตารางที่ 4.3 ผลการทดลองกลั่นน้ำสัมสายชูต่อลิตร ปริมาณ 10 ลิตร ที่ความเข้มข้นของกรดอะซี-ติก 4.6% โดยไม่มีการควบคุมอุณหภูมิ ได้ผลการทดลองดังนี้ ระยะเวลาที่ใช้ในการกลั่น 230 นาที ปริมาณที่กลั่นได้ทั้งหมด 9,970 มิลลิลิตร มีอัตราการกลั่นเฉลี่ย 43.35 มิลลิลิตรต่อนาที มีอุณหภูมิในการกลั่นเฉลี่ย 103.65 องศาเซลเซียส อุณหภูมิของถังควบแน่นมีค่าเฉลี่ย 34.78 องศาเซลเซียส ความดันต่ำกว่า 1 บาร์

4.3.1 ปริมาตรสะสมน้ำสัมชายชูต่ำตนดที่กลั่นได้ จากผลการทดลองเครื่องกลั่นน้ำสัมชายชูต่ำตนดที่ปริมาตร 10 ลิตร ดังแสดงในตารางที่ 4.3 สามารถเขียนกราฟได้ ดังแสดงในภาพ 4.9 กราฟแสดงค่าความสัมพันธ์ของปริมาตรสะสมในการกลั่นกับเวลาในการกลั่น ของการทดลองกลั่นน้ำสัมชายชูหมักต่ำตนดที่ปริมาตร 10 ลิตร ตั้งแต่เริ่มจนเสร็จสิ้นการทดลอง ใช้เวลา 230 นาที ได้ปริมาตรสะสมที่กลั่นได้ 9,970 มิลลิลิตร

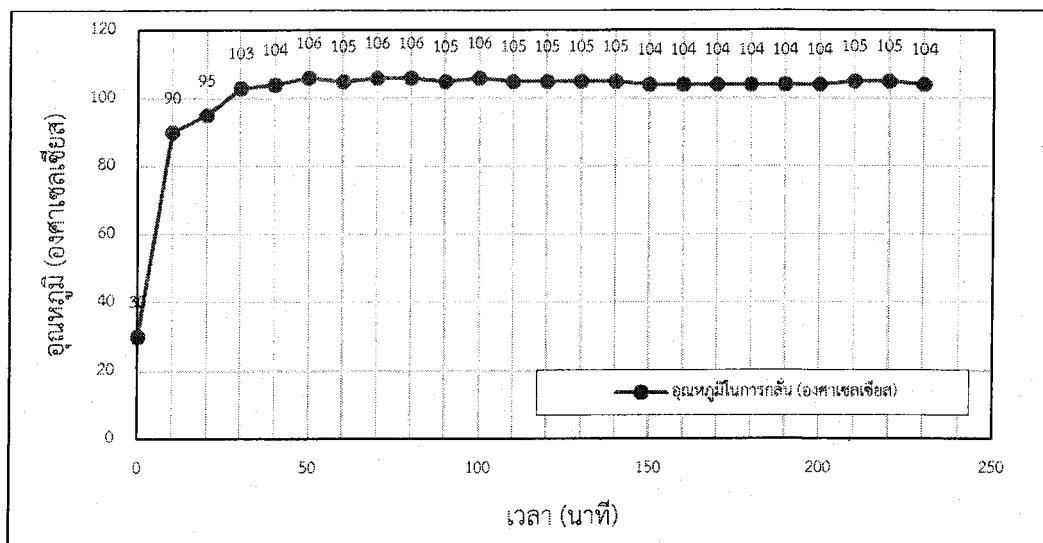
ภาพที่ 4.9 กราฟแสดงปริมาตรสะสมของผลการทดลองกลั่นน้ำสัมชายชูต่ำตนด 10 ลิตร

4.3.2 ปริมาตรน้ำสัมชายชูต่ำตนดที่กลั่นได้จากผลการทดลองเครื่องกลั่นน้ำสัมชายชูต่ำตนดที่ปริมาตร 10 ลิตร ดังแสดงในตารางที่ 4.2 สามารถเขียนกราฟได้ดังแสดงในภาพที่ 4.10 กราฟแสดงค่าความสัมพันธ์ของปริมาตรในการกลั่นกับเวลาในการกลั่น ของการทดลองกลั่นน้ำสัมชายชูหมักต่ำตนดที่ปริมาตร 10 ลิตร ตั้งแต่เริ่มจนเสร็จสิ้นการทดลอง กลั่นได้มากที่สุด คือ ปริมาตร 600 มิลลิลิตร ที่ช่วงเวลา 50 นาที โดยจะเริ่มควบแน่นหลังจากกลั่นไปได้ 30 นาที

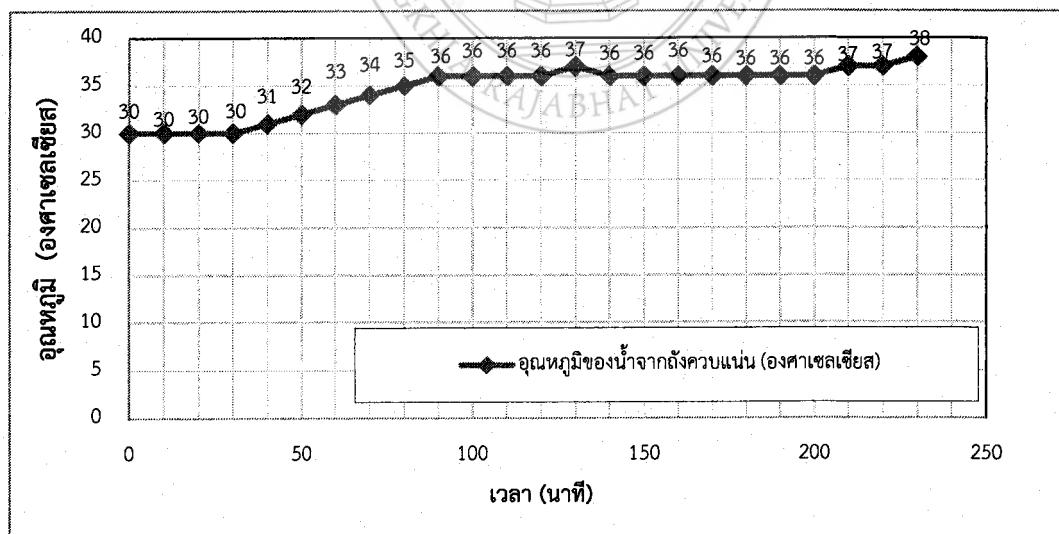
ภาพที่ 4.10 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาตรการกลั่นกับเวลาของการกลั่น 10 ลิตร

4.3.3 อุณหภูมิที่กลั่นในถังต้มแสดงผลด้วยจอดิจิตอล จากผลการทดลองเครื่องกลั่นน้ำสัมสายชูมักติดที่ปริมาตร 10 ลิตร ดังแสดงในตารางที่ 4.2 สามารถเขียนกราฟได้ ดังแสดงในภาพ 4.11 กราฟแสดงค่าความสัมพันธ์ของอุณหภูมิในการกลั่นกับเวลาในการกลั่น ของการทดลองกลั่นน้ำสัมสายชูมักติดที่ปริมาตร 10 ลิตร ตั้งแต่เริ่มจนเสร็จสิ้นการทดลอง อุณหภูมิที่กลั่นขึ้นสูงสุด 106 องศาเซลเซียส อุณหภูมิที่กลั่นเฉลี่ยอยู่ที่ 103.65 องศาเซลเซียส โดยอุณหภูมิของการกลั่นคงที่หลังจากเปิดเครื่องได้ 20 นาที

ภาพที่ 4.11 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิการกลั่นกับเวลาของการกลั่น 10 ลิตร

4.3.4 อุณหภูมิของน้ำจากถังควบแน่นโดยใช้ปั๊มดูดน้ำให้เหลวียน เข้า-ออก ถังควบแน่นอยู่ตลอดเวลาด้วยการกลั่นได้บันทึกข้อมูลผลการทดลองเครื่องกลั่นน้ำสัมสายชูต่ำต้นดีปริมาตร 10 ลิตร ดังแสดงในตารางที่ 4.3 สามารถเขียนกราฟได้ ดังแสดงในภาพที่ 4.12 กราฟแสดงค่าความสัมพันธ์ของอุณหภูมิในการระบายความร้อนของน้ำในถังควบแน่นในระหว่างที่กลั่นกับเวลาในการกลั่น ของการทดลองกลั่นน้ำสัมสายชูหมักต่ำต้นดีปริมาตร 10 ลิตร ตั้งแต่เริ่มจนเสร็จสิ้นการทดลอง มีอุณหภูมิที่กลั่นขึ้นสูงสุด 38 องศาเซลเซียส อุณหภูมิที่กลั่นเฉลี่ยอยู่ที่ 34.78 องศาเซลเซียส โดยอุณหภูมิของน้ำในถังควบแน่นจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เมื่อเริ่มเปิดเครื่องกลั่น

ภาพที่ 4.12 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมน้ำของถังควบแน่นกับเวลาการกลั่น 10 ลิตร

4.4 คำนวณต้นทุนแปรผันต่อหน่วย

เพื่อพิจารณาต้นทุนที่ต้องใช้ในกระบวนการผลิต ที่เกิดจากวัตถุดิบ ค่าไฟฟ้า ผลิตผลหลังผลิต เปรียบเทียบราคาขายโดยทั่วไปจากห้องตลาด พิจารณาได้ดังต่อไปนี้

4.4.1 งบประมาณในการดำเนินโครงการสร้างเครื่องตันแบบกลั่นน้ำส้มสายชู ตala-ton ต่อนมีค่าใช้จ่ายรวมทั้งหมด 60,000 บาท (พิจารณาจากงบประมาณที่ได้รับจากทุนวิจัย)

4.4.2 ราคาวัตถุดิบกลั่นน้ำส้มสายชูหมักตala-ton ที่ จำหน่ายราคา 6.5 บาท/ลิตร โดยใช้ ตัวอย่างของการทดลองกลั่นที่ 5 ลิตร ในการคำนวณต้นทุนวัตถุดิบต่อชั่วโมง ดังแสดงในตารางที่ 4.2 วัตถุดิบที่ใช้ในการกลั่น 5 ลิตร ใช้เวลากลั่น 110 นาที

$$\text{ได้ตันทุนวัตถุดิบ/ชั่วโมง} = 5,000 \text{ (มิลลิตร/110 นาที)} \times 60 \text{ นาที}$$

$$= 2,727 \text{ มิลลิลิตร/ชั่วโมง}$$

ดังนั้น ตันทุนค่าวัตถุดิบ คือ $2.727 \text{ ลิตร/ชั่วโมง} \times 6.5 \text{ บาท/ลิตร} = 17.7255 \text{ บาท/ชั่วโมง}$

4.4.3 จากการกลั่นน้ำส้มสายชูตala-ton ต่อนดที่ปริมาตร 5 ลิตร กลั่นได้ 4,950 มิลลิลิตร ใช้เวลา 110 นาที ดังแสดงในตารางที่ 4.2

$$\text{ได้อัตราการกลั่น/ชั่วโมง} = 4,950 \text{ มิลลิลิตร/110 นาที} \times 60 \text{ นาที}$$

$$= 2,700 \text{ มิลลิลิตร/ชั่วโมง}$$

ดังนั้น รายได้ คือ $2.700 \text{ ลิตร/ชั่วโมง} \times 72 \text{ บาท/ลิตร} \text{ เท่ากับ } 194.4 \text{ บาท/ชั่วโมง}$

4.4.4 คำนวณค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการใช้ไฟฟ้าในหนึ่งหน่วยชั่วโมงดังนี้

- ชุดไฮตเตอร์ (3,000 W, 220 V)

$$\text{ค่าไฟฟ้า} = (\text{กำลังไฟฟ้า } 3,000 \text{ W} \times 1 \text{ ชั่วโมง})/1,000$$

$$= 3 \text{ หน่วย/ชั่วโมง} \times \text{ค่าไฟฟ้าต่อหน่วย (กฟภ.)}$$

$$= 3 \text{ หน่วย/ชั่วโมง} \times 3.82 \text{ บาท/หน่วย}$$

$$= 11.46 \text{ บาท/ชั่วโมง}$$

- ปั๊มน้ำ

$$\text{ค่าไฟฟ้า} = (\text{กำลังไฟฟ้า } 100 \text{ W} \times 1 \text{ ชั่วโมง})/1,000$$

$$= 0.1 \text{ หน่วย/ชั่วโมง} \times \text{ค่าไฟฟ้าต่อหน่วย (กฟภ.)}$$

$$= 0.1 \text{ หน่วย/ชั่วโมง} \times 3.82 \text{ บาท/หน่วย}$$

$$= 0.39 \text{ บาท/ชั่วโมง}$$

รวมปริมาณค่าใช้จ่ายไฟฟ้าจากไฮตเตอร์และปั๊ม คือ $11.46+0.39 = 11.842 \text{ บาท}$

ดังนั้น รวมค่าใช้จ่ายของค่าวัตถุดิบ (ข้อ 4.4.2) และค่าไฟฟ้ารวม (ข้อ 4.4.4) คือ

$$17.73+11.842 \text{ เท่ากับ } 29.57 \text{ บาท/ชั่วโมง}$$

4.4.5 คำนวณรายได้ที่ได้เพิ่มขึ้นต่อหนึ่งชั่วโมงจากการแปรสภาพน้ำส้มต่อนดหมัก เป็นน้ำส้มต่อนดกลั่นแสดงได้ดังนี้

- น้ำส้มสายชูหมักที่วางจำหน่ายตามทางตลาด 700 มิลลิลิตร ราคา 50 บาท (ยี่ห้อHEINZ VINEGAR) คือ 0.0714 บาท/มิลลิลิตร

- รายได้ที่ได้จากการกลั่นต่อหนึ่งชั่วโมง

$$\begin{aligned}\text{กำไร} &= (2,700 \text{ มิลลิลิตร}/\text{ชั่วโมง}) \times (0.0714 \text{ บาท}/\text{มิลลิลิตร}) \\ &= 194.4 \text{ บาท}/\text{ชั่วโมง}\end{aligned}$$

ดังนั้นรายได้ที่ได้เพิ่มขึ้นต่อหนึ่งชั่วโมง คือ 194.79 บาท/ชั่วโมง

4.5 คำนวณจุดคุ้มทุน

เพื่อให้สามารถหาจุดคุ้มทุนและระยะเวลาคืนทุนต้องทราบจุดคุ้มทุนเครื่องกลั่นน้ำส้มสายชูหมักต่ำตนในหนึ่งวันสมมุติให้มีการกลั่น 8 ชั่วโมง พิจารณาต้นทุนที่ใช้คำนวณได้จาก

- รายได้ที่ได้เพิ่มขึ้นต่อหนึ่งชั่วโมง คือ 194.4 บาท/ชั่วโมง (ข้อมูลจากข้อ 4.4.3)

- ค่าไฟฟ้าและค่าวัสดุติดทั้งหมด 29.57 บาท/ชั่วโมง (ข้อมูลจากข้อ 4.4.4)

- ค่าใช้จ่ายที่ส่วนการสร้างเครื่องกลั่นน้ำส้มสายชูหมักต่ำตน 35,000 บาท (พิจารณาจากงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการโดยประมาณราคากลั่น)

$$\text{จุดคุ้มทุน} = \frac{\text{ผลรวมต้นทุนคงที่}}{\text{กำไร}-\text{ค่าใช้จ่ายแปรผัน}}$$

$$N = F/(P-V)$$

$$= (35,000 \text{ บาท})/(194.4-29.57 \text{ บาท}/\text{ชั่วโมง})$$

$$= 212.34 \text{ ชั่วโมง} (\text{ประมาณ } 213 \text{ ชั่วโมง})$$

$$\text{ระยะเวลาที่สามารถคืนทุน} = (213 \text{ ชั่วโมง})/(8 \text{ ชั่วโมง}/\text{วัน})$$

$$= 26.625 \text{ วัน} (\text{ประมาณ } 27 \text{ วัน})$$

ดังนั้นสรุป เครื่องกลั่นน้ำส้มสายชูต่ำตน ระยะเวลาที่สามารถคืนทุนได้ คือ 213 ชั่วโมง มีจุดคุ้มทุนเมื่อสมมุติให้มีการกลั่น 8 ชั่วโมงต่อวันเท่ากับ 26.625 วัน หรือประมาณ 27 วัน

4.5.1 คำนวณแสดงรายละเอียดค่าใช้จ่ายของจุดคุ้มทุนตามระยะเวลาคืนทุน

- ระยะเวลาที่สามารถคืนทุน = 213 ชั่วโมง

- ค่าดำเนินการสร้างเครื่องกลั่นน้ำส้มสายชูหมักต่ำตน 35,000 บาท (ค่าใช้จ่ายในส่วนของเครื่องจักรที่สร้าง)

4.5.1.1 ปริมาตรรัตตุดิบที่ใช้ คือ 2.727 ลิตร/ชั่วโมง (ข้อมูลจากข้อ 4.4.2)

ใช้เวลากลั่น 365 ชั่วโมง (ข้อมูลจากข้อ 4.5.1)

$$\text{จะได้ } 2.727 \times 213 \text{ เท่ากับ } 580.85 \text{ ลิตร}/\text{ชั่วโมง}$$

ดังนั้น ปริมาตรรัตตุดิบที่ใช้ 213 ชั่วโมง คือ 580.85 ลิตร/ชั่วโมง

4.5.1.2 ค่าใช้จ่ายของค่าวัสดุติด คือ 6.5 บาท (ข้อมูลจากข้อ 4.4.2)

ปริมาตรรัตตุดิบที่ใช้ คือ 580.85 ลิตร/ชั่วโมง (ข้อมูลจากข้อ 4.5.1.1) ใช้เวลากลั่น 213 ชั่วโมง (ข้อมูลจากข้อ 4.5.1)

จะได้ 6.5×580.85 เท่ากับ 3,775.53 บาท

ดังนั้น ต้นทุนค่าใช้จ่ายของค่าวัสดุดิบใช้เวลาล้วน 213 ชั่วโมง คือ 3,775.53 บาท

4.5.1.3 ค่าไฟฟ้าสีตเตอร์และปั๊ม คือ 11.842 บาท (ข้อมูลจากข้อ 4.4.4) ในเวลาล้วน 213 ชั่วโมง (ข้อมูลจากข้อ 4.5.1)

จะได้ 11.842×213 เท่ากับ 2522.346 บาท

ดังนั้น ต้นทุนค่าไฟฟ้าสีตเตอร์และปั๊มใช้เวลาล้วน 213 ชั่วโมง คือ 2522.346 บาท

4.5.1.4 ปริมาตรที่กลั่นได้ 2,700 มิลลิลิตร/ชั่วโมง (ข้อมูลจากข้อ 4.4.3) ในเวลาล้วน 213 ชั่วโมง (ข้อมูลจากข้อ 4.5.1)

จะได้ $2,700 \times 213$ เท่ากับ 575,100 มิลลิลิตร

ดังนั้น ปริมาตรที่กลั่นได้ในเวลาล้วน 213 ชั่วโมง คือ 575,100 มิลลิลิตร

4.5.1.5 จุดคุ้มทุนจากจำนวนที่กลั่นได้ (ข้อมูลจากข้อ 4.5.1.4) ราคา 0.072 บาท/มิลลิลิตร (จากราคาจำหน่ายทั่วไป 70 บาท/ลิตร) ในเวลาล้วน 213 ชั่วโมง (ข้อมูลจากข้อ 4.5.1)

จะได้ $575,100 \times 0.072$ เท่ากับ 41407.2 บาท

จุดคุ้มทุนจากจำนวนที่กลั่นได้ในเวลาล้วน 213 ชั่วโมง คือ 41,407.2 บาท

เครื่องกลั่นน้ำส้มสายชูหมักตala-tonดใช้วัสดุด 906 ลิตร หากจำหน่ายน้ำส้มสายชูตala-tonดที่กลั่นราคา 72 บาท/ลิตร ระยะเวลาที่สามารถคืนทุนได้ คือ 213 ชั่วโมง เมื่อสมมุติให้มีการกลั่น 8 ชั่วโมงต่อวันเท่ากับ โดยประมาณ 27 วัน ถึงจุดคุ้มทุน ได้เงินทั้งหมด 41,407.2 บาท นำมาหักค่าใช้จ่ายที่เกิดจากค่าไฟฟ้า 3,932 บาท และค่าวัสดุดินน้ำส้มสายชู 5,885 บาท และค่าเครื่องน้ำส้มสายชูหมักตala-tonด 35,000 บาท

4.6 ผลการตรวจน้ำส้มสายชูตala-tonด

ตารางที่ 4.4 ผลการตรวจสอบน้ำส้มสายชูตala-tonดหมักก่อนการทดลอง

ลำดับที่	ตัวอย่าง	ปริมาณกรดอะซิติก (mg/L)
1	น้ำส้มสายชูตala-tonด	$1,104.24 \pm 84.55$ mg/L

หมายเหตุ ผลการตรวจผิดพลาดเนื่องจากเครื่องไม่สามารถตรวจสิ่งที่มีแหล่งออกซอล์ได้ จึงต้องระเหยออกไป ทำให้น้ำส้มสายชูมีค่ากรดอะซิติกผิดพลาด

ตารางที่ 4.5 ผลการตรวจสอบน้ำส้มสายชูตala-tonดหมักก่อนการทดลองเปรียบเทียบกับ มพช.

น้ำส้มสายชูตala-tonดก่อนกลั่น		มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนน้ำส้มสายชู	
พารามิเตอร์	ผลการทดสอบ \pm SD. (mg/L)	พารามิเตอร์	ผลการทดสอบ \pm SD. (mg/L)
ตะกั่ว	< LOQ	ตะกั่ว	ไม่เกิน 1 มิลลิกรัม

น้ำส้มสายชูต่ำต้นดก่อนกลั่น		มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนน้ำส้มสายชู	
พารามิเตอร์	ผลการทดสอบ \pm SD. (mg/L)	พารามิเตอร์	ผลการทดสอบ \pm SD. (mg/L)
สารหนู	< LOQ	สารหนู	ไม่เกิน 1 มิลลิกรัม
เหล็ก	11.60 ± 0.160 mg/L	เหล็ก	ไม่เกิน 10 มิลลิกรัม
ทองแดง	0.23 ± 0.002 mg/L	ทองแดง	ไม่เกิน 10 มิลลิกรัม
สังกะสี	$0.84 \pm$ mg/L	สังกะสี	ไม่เกิน 10 มิลลิกรัม

จากตารางที่ 4.5 แสดงผลการตรวจสอบน้ำส้มสายชูต่ำต้นดหมักก่อนการทดลอง เปรียบเทียบกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนน้ำส้มสายชู (มพช.) พบริมาณของเหล็กเกินค่ามาตรฐาน มพช. เกินไป 1 mg/L อันเนื่องมาจากการทดสอบเครื่องที่ใช้ในการทดสอบไม่สามารถแยกค่าตรวจสอบได้ละเอียดจึงได้ผลที่ออกมากไม่ตรงกับค่าจริง ในส่วนการทดสอบส่วนผสมที่เป็นเหล็ก และ ค่า <LOQ (limit of quantitation) คือ ความเข้มข้นต่ำจนไม่สามารถหาปริมาณสารได้

ตารางที่ 4.6 ผลการตรวจสอบกรดอะซิติกน้ำส้มสายชูต่ำต้นดกลั่นจากการทดลอง

ลำดับที่	ตัวอย่าง	ปริมาณกรดอะซิติก (mg/L)
1	น้ำส้มสายชูต่ำต้นด	$46,098.65 \pm 39.41$ mg/L

จากตารางที่ 4.6 ผลการตรวจสอบปริมาณกรดอะซิติกน้ำส้มสายชูต่ำต้นดกลั่นจากการทดลองตารางที่ 4.6 พบริมาณกรดอะซิติก 4.6 กรัม/ 100 mg ผ่านเกณฑ์ค่ามาตรฐาน มพช.

ตารางที่ 4.7 ผลการตรวจสอบสารประกอบน้ำส้มสายชูต่ำต้นดหลังกลั่นเปรียบเทียบกับ มพช.

น้ำส้มสายชูต่ำต้นดหลังการกลั่น		มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนน้ำส้มสายชูหมัก	
พารามิเตอร์	ผลการทดสอบ \pm SD. (mg/L)	พารามิเตอร์	ผลการทดสอบ \pm SD. (mg/L)
ตะไคร้	0.024 ± 0.0037 mg/L	ตะไคร้	ไม่เกิน 1 มิลลิกรัม
สารหนู	0.320 ± 0.0071 mg/L	สารหนู	ไม่เกิน 1 มิลลิกรัม
เหล็ก	4.570 ± 0.0379 mg/L	เหล็ก	ไม่เกิน 10 มิลลิกรัม
ทองแดง	0.029 ± 0.0033 mg/L	ทองแดง	ไม่เกิน 10 มิลลิกรัม
สังกะสี	0.089 ± 0.0016 mg/L	สังกะสี	ไม่เกิน 10 มิลลิกรัม

จากตารางที่ 4.7 แสดงผลการตรวจสอบน้ำส้มสายชูต่ำต้นดหมักหลังการทดลอง เปรียบเทียบกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนน้ำส้มสายชู (มพช.) พบริมาณสารประกอบผ่านเกณฑ์ค่า มาตรฐาน มพช.

ตารางที่ 4.8 ผลการเปรียบเทียบสารประกอบน้ำส้มสายชูต่ำต้นดก่อนกลั่นกับหลังกลั่น

น้ำส้มสายชูต่ำต้นดก่อนกลั่น		น้ำส้มสายชูต่ำต้นหลังกลั่น	
พารามิเตอร์	ผลการทดสอบ \pm SD. (mg/L)	ผลการทดสอบ \pm SD. (mg/L)	พารามิเตอร์
ตะไคร้	< LOQ	0.024 ± 0.0037 mg/L	ตะไคร้
สารแทนู	< LOQ	0.320 ± 0.0071 mg/L	สารแทนู
เหล็ก	11.60 ± 0.160 mg/L	4.570 ± 0.0379 mg/L	เหล็ก
ทองแดง	0.23 ± 0.002 mg/L	0.029 ± 0.0033 mg/L	ทองแดง
สังกะสี	$0.84 \pm$ mg/L	0.089 ± 0.0016 mg/L	สังกะสี

ตารางที่ 4.8 แสดงการเปรียบเทียบสารประกอบน้ำส้มสายชูต่ำต้นดก่อนกลั่นกับหลังกลั่น พบว่า ปริมาณสารประกอบของน้ำส้มสายชูก่อนกลั่นพบเหล็กเกินค่ามาตรฐาน มพช. เกินไป 1 mg/L และ พบรค่า <LOQ (limit of quantitation) คือ ความเข้มข้นต่ำจนไม่สามารถทราบได้ ส่วนหลังกลั่นปริมาณสารประกอบทั้งหมดลดลงเกินค่ามาตรฐาน มพช. แต่น่าจะมีการปนเปื้อนจากการทดลองทำให้พบ สารแทนูและตะไคร้เพิ่มขึ้น

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

เครื่องกลั่นน้ำส้มสายชูตala โ吨ดตันแบบมีการใช้พลังงานไฟฟ้าให้ความร้อนด้วยอีตเตอร์ในถังต้ม เกิดการระเหยภายในน้ำผ่านทางท่อส่งไอน้ำ ผ่านไปยังถังควบแน่นกล้ายเป็นหยด น้ำส้มสายชูกลั่น ผลการทดลองกลั่นน้ำส้มสายชูตala โ吨ด ปริมาตรทำการทดลอง 3 ลิตร 5 ลิตร 10 ลิตร ระยะเวลาที่ใช้ในการกลั่น 70 นาที 110 นาที 230 นาที ตามลำดับ ผลการทดลองกลั่น 3 ลิตร ได้ประสิทธิภาพมากที่สุด มีอัตราการกลั่นเฉลี่ย 42 มิลลิลิตรต่อนาที มีอุณหภูมิในการกลั่นเฉลี่ย 104.15 องศาเซลเซียส อุณหภูมิของถังควบแน่นมีค่าเฉลี่ย 33.85 องศาเซลเซียส มีอุณหภูมิของน้ำในถังควบแน่นอยู่ในช่วง 30-36 องศาเซลเซียส ค่าความดันต่ำกว่า 1 บาร์ จากตารางที่ 4.3 การทดลองกลั่นที่ปริมาตร 10 ลิตร ได้ปริมาตรจากการควบแน่นดีที่สุดที่ 32 องศาเซลเซียส ปริมาตรที่กลั่นน้ำส้มสายชูได้ 600 มิลลิลิตร

จากการตรวจสอบของศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (SEC.PSU.) ได้ส่งน้ำส้มสายชูตala โ吨ดไปตรวจสอบ สรุปได้ว่า ผลการทดสอบปริมาณกรดอะซิติกพบว่าปริมาณกรดอะซิติกน้ำส้มสายชูตala โ吨ดกลั่นมีกรดอะซิติก 4.6 กรัม/100 mg. ผ่านเกณฑ์ค่ามาตรฐาน mph. ที่กำหนดให้มีค่ากรดอะซิติกมากกว่า 4.0 กรัม/100 mg. แสดงการเปรียบเทียบสารประกอบน้ำส้มสายชูตala โ吨ดก่อนกลั่นกับหลังกลั่นพบว่า ปริมาณสารประกอบของน้ำส้มสายชูก่อนกลั่นพบปริมาณเหล็กเกินค่ามาตรฐาน mph. เกินไป 1 mg/L ส่วนหลังกลั่นปริมาณสารประกอบทั้งหมดผ่านเกณฑ์ค่ามาตรฐาน mph. แต่น่าจะมีการปนเปื้อนจากการทดลองทำให้พบสารหนูและตะกั่วเพิ่มขึ้น

ระยะเวลาคืนทุนของเครื่องกลั่นน้ำส้มสายชูตala โ吨ด กลั่นวัตถุดิบ 906 ลิตร และราคา น้ำส้มสายชูหมักตala โ吨ดที่ใช้ในการกลั่น 70 บาท/ลิตร ระยะเวลาที่สามารถคืนทุนได้ 332 ชั่วโมง กำหนดให้กลั่น 8 ชั่วโมงต่อวัน ได้ 41.5 วัน หรือประมาณ 42 วัน จุดคุ้มทุน คือ 64,552 บาท หักค่าไฟฟ้า 3,932 บาท และค่าวัตถุดิบน้ำส้มสายชู 5,887 บาท และค่าเครื่องกลั่นน้ำส้มสายชูหมักตala โ吨ด 60,000 บาท

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ตอกย้ำให้เหลือจากการต้มในหม้อต้มเครื่องกลั่น ควรนำไปทำการแปรรูปให้เกิดประโยชน์ต่อไป

5.2.2 ควรมีการทดสอบความสามารถของเครื่องกลั่นน้ำส้มสายชูหมักกับผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ว่า ดำเนินการได้หรือไม่เพื่อเพิ่มทางเลือกในกระบวนการผลิต

5.2.3 ควรพัฒนาเครื่องกลั่นน้ำส้มตala โ吨ดให้มีขนาดใหญ่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการผลิตและนำไปใช้ในระดับอุตสาหกรรมต่อไป

บรรณานุกรม

- [1] อ้อยทิพย์ เกตุเอม. (2547). ภูมิปัญญาชาวบ้านตลาดโนนดเพื่อการพัฒนาอาชีพ อำเภอในไทย จังหวัดนครราชสีมา. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- [2] เจือจันทร์ ด้านสีบสกุล. (2546). ศึกษาการผลิตอาหารจากตลาดโนนดของชาวบ้าน อำเภอสหทิพะ จังหวัดสงขลา. ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- [3] สงบ ส่งเมือง และชาญณรงค์ เที่ยงธรรม. (2542). สภาพทั่วไปของจังหวัดสงขลา. ใน สารานุกรมวัฒนธรรมไทย ภาคใต้เล่มที่ 15. หน้า 7585-7588.
- [4] เทศบาลตำบลสหทิพะ. กลุ่มหัตถกรรมไม้ตาลสหทิพะ. (ออนไลน์). แหล่งที่มา <http://www.sathingpra.go.th/>. 1 เมษายน 2557.
- [5] สุวรรณ์ เรืองศิลป์. (2552). การอนุรักษ์ภูมิปัญญาชาวบ้านในการทำน้ำตาลโนนด: กรณีศึกษา บ้านแหนมวัง จังหวัดสงขลา. ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- [6] ณัฐกานต์ พิรุณละออง. (2552). การศึกษาและพัฒนางานหัตถกรรมจากตลาดโนนดเพื่อ พัฒนาอาชีพ อำเภอสหทิพะ จังหวัดสงขลา. ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- [7] กีร์ เทรบุยล์. (2542). ตลาดโนนด. ในสารานุกรมวัฒนธรรมไทย ภาคใต้ เล่มที่ 6. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสารานุกรมวัฒนธรรมไทย ธนาคารไทยพาณิชย์.
- [8] เกษตรจังหวัดสงขลา, สำนักงาน. (2542). ตลาดโนนดสงขลา. มปท.
- [9] ดุษณี ธนาบริพัต. (2534). จุลชีววิทยาอุตสาหกรรมอาหาร. ภาควิชาวิทยาประยุกต์, คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- [10] Albright S.N., Kendella. P.A., Avensa. J.S, and Sofosb, J.N. (2003). Pretreatment effect on inactivation of Escherichia coli O157:H7 inoculated beef jerky. *Lebensmittel - Wissenschaft Und-Technology*. 36: 381-389.
- [11] นิตยา แจ่มใส่ และนิตยา ชาโรจน์. (2544). การผลิตน้ำส้มสายชูจากน้ำตาลโนนด. วิทยาศาสตร์บัณฑิต, วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร วิทยาศาสตร์ สถาบันราชภัฏ เพชรบุรี.
- [12] พจนีย์ ทรัพย์สมาน. (2545). การปรับปรุงคุณภาพอาหารห้างท้องถิ่นภาคใต้: น้ำส้มสายชู หมักจากน้ำตาลโนนด. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- [13] ประยุทธ์ แก่นทรัพย์. (2551). ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ตลาดโนนด จังหวัดเพชรบุรี. ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสาราม.
- [14] ประกาศกระทรวงสาธารณสุข. (2543). น้ำส้มสายชู. ประกาศ 19 กันยายน 2543. กระทรวงสาธารณสุข.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- [15] สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. (2527). มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม น้ำส้มสายชู ประกาศ 15 มีนาคม 2527. สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม, กรุงเทพฯ.
- [16] กี เทระบุลย์. (2526). ตลาดโตนดกับเกษตรกรในเขตอำเภอสหัสพงษ์. รายงานคณะ ทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สงขลา.
- [17] Ohler, J.G. (1984). Cocomot: Tree of Life. FAO Plant Product and Protection Paper. No. Rome
- [18] Child, R. (1974). Coconuts. 2nd ed. Longman Group LTD. London.
- [19] เสาวลักษณ์ จิตรบรรจิดกุล. (2532). ผลของวัตถุกันบูดต่อคุณภาพผลิตภัณฑ์จาก น้ำตาลโตนด. วารสารสงขลานครินทร์. 11(2-4): 161-165.
- [20] Browning, K.C. and Symons,C.T. (1916). Coconut toddy in Ceylon. J. Soc. Che. Ind. 35:1138-1142.
- [21] ภิรมณ์ ศรีสวัสดิ์ และอรุณเทพ จันทร์. (2542). การพัฒนาผลิตภัณฑ์การผลิตกระเช้า เมืองเพชรบุรี. คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันราชภัฏเพชรบุรี.
- [22] วรรณา ครุวิจิตร และรุ่งนภา พงศ์สวัสดิ์มานิต. (2538). เทคโนโลยีการหมักใน อุตสาหกรรม. บริษัทสำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, กรุงเทพฯ .
- [23] Lipp, M., B.S. Radovic., and E, Anklam. (1998). Characterization of vinegar by pyrolysis-mass spectrometry. Food Control. 9: 349-355.
- [24] Ye, X.J., S, Morimura., L.s, Han., T, Shigematsu., and K, Kida. (2004). In vitro evaluation of physiological activity of vinegar produced from barley-, sweet potato-, and rice-shochu post-distillation slurry. Bioscience. Biotechnology. Biochemistry. 68: 551-556
- [25] อตติพล เจริญสิทธิ์. (2534). การศึกษาเบื้องต้นในการทำน้ำส้มสายชูจากตลาดโตนดสด. ปัญหาพิเศษ. ภาควิชา อุตสาหกรรมเกษตร คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- [26] มนชัย เดชสังกรานนท์. (2548). น้ำส้มสายชูหมักจากมะพร้าว . นิตยสาร ชุมทาง อาชีพคอลัมน์ เรียนรู้คู่รัก ปีที่ 1 ฉบับที่ 3 เดือนเมษายน 2548 หน้า 67-69.
- [27] สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. (2547). มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม น้ำส้มสายชูหมัก.มอก. 83-2547. กรุงเทพฯ : โพสต์พับลิชชิ่ง.
- [28] มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน. (2547). (ออนไลน์) แหล่งที่มา: http://app.tisi.go.th/otop/pdf_file /tcps326_47.pdf. 27 กรกฎาคม 2557
- [29] วรรณา ครุสิ่ง. (2539). การถนนและแปรรูปอาหารด้วยความร้อน. เอกสารการสอน ชุด วิชาการถนนและการแปรรูปอาหาร มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

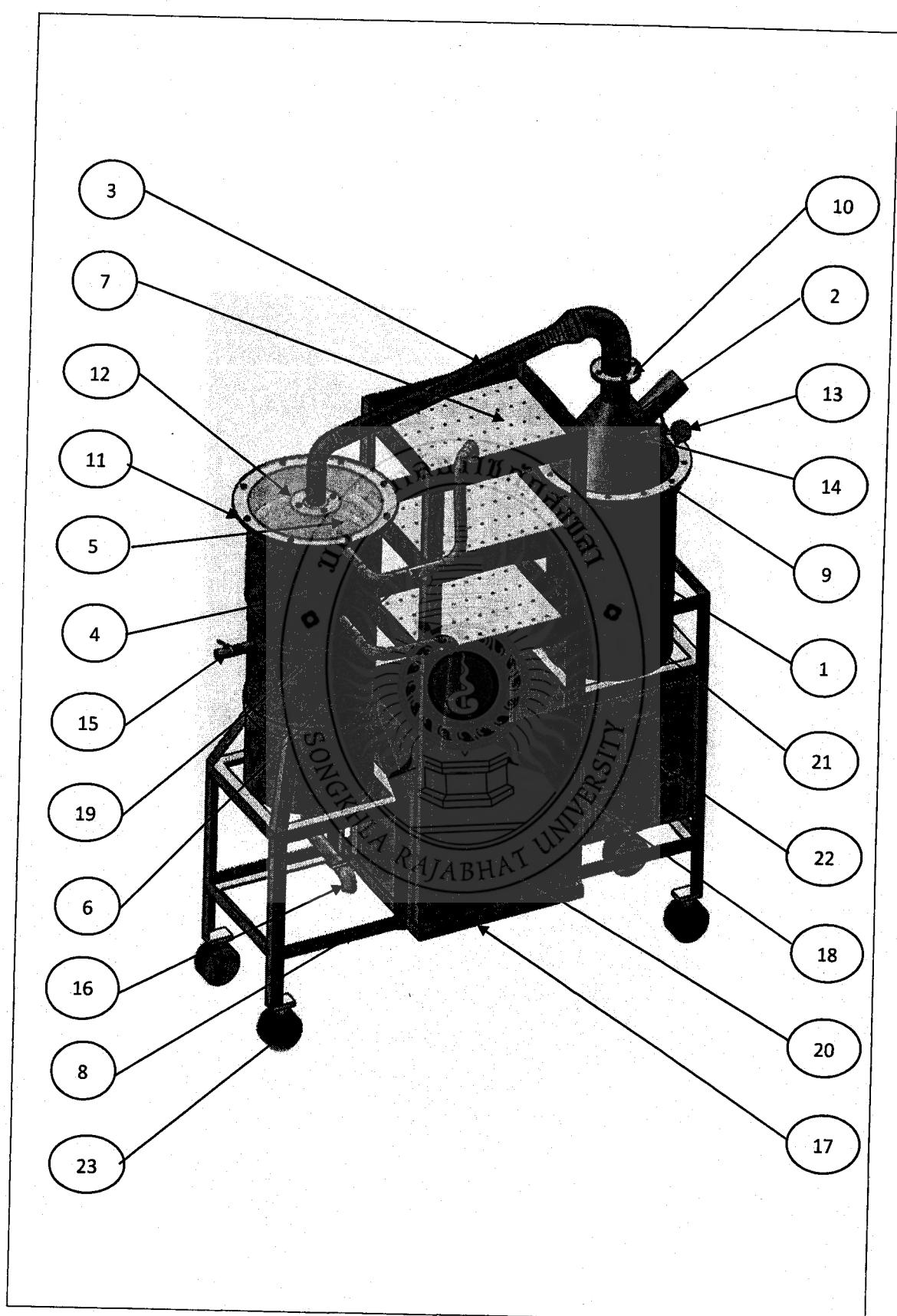
บรรณานุกรม (ต่อ)

- [30] Solieri, L., and P, Giudici. (2007). Yeasts associated to traditional balsamic vinegar: Ecological and technological features. International Journal of Food Microbiology. xx : xxx-xxx.
- [31] Arnold, S., Becker, T., Delgado, A., Emde, F., and Enenkel, A. (2002). Optimizing high strength acetic acid bioprocess by cognitive methods in an unsteady state cultivation. Journal of Biotechnology. 97: 133-145
- [32] Horiuchi, J.i., T, Kanno., and M, Kibayashi. (1999). New vinegar production from onions. Journal of Bioscience and Bioengineering. 88: 107-109.
- [32] Fregapane, G., H, Rubio-Fernandez., and M.D, Salvador. (2003). Continuous production of wine vinegar in bubble column reactor of up to 60-litre capacity. European Food Research Technology. 216: 63-67
- [33] Ory, I.D., L.E, Romero., and D, Cantero. (2002). Optimum starting-up protocol of a pilot plant scale acetifier for vinegar production. Journal of Food Engineering. 52: 31-37.
- [34] โชคชัย วนภู. (มปป). การหมักและกลั่นแอลกอฮอล์. บพความวิจัย สาขาวิชา เทคโนโลยีชีวภาพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- [35] ภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล (2547). การกลั่น. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : http://www.neutron.rmutphysics.com/news/index.php?option=com_content&task=view&id=2372&mosmsg. 31 กรกฎาคม 2557.
- [36] เดอะโปรเจค แอนด์ แอพพลิเคชัน อีนจีเนียริ�. (2553). ไอ้น้า. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : [http://www.tpjeng.com/content-%E0%B9%84%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B9%89%E0%B8%B3\(Steam\)-4-1874-69999-1.html](http://www.tpjeng.com/content-%E0%B9%84%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B9%89%E0%B8%B3(Steam)-4-1874-69999-1.html). 28 พฤษภาคม 2557
- [37] ไออีเอส อิเล็คทริค. ชีตเตอร์. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://www.heater-heater.com/14394667.2 มิถุนายน 2557>.
- [38] ยากอน. สเตนเลส. (ออนไลน์). (2002). แหล่งที่มา : <http://www.hakon.net/interior.htm>. 4 มิถุนายน 2557.
- [39] วิทยาบุญนอง. (2539). การศึกษาสภาพการกลั่นน้ำสัมสายชูจากน้ำสัมสายชูหมัก. ปัญหาพิเศษ ภาควิชาอุตสาหกรรมพิเศษ คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- [40] สุวรรณ ศรีสวัสดิ์. (2540). การผลิตน้ำสัมสายชูหมักจากน้ำตาลโตนดที่ถูกสุขอนามัย โดยกลุ่มแม่บ้าน. รายงานการวิจัย สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย.

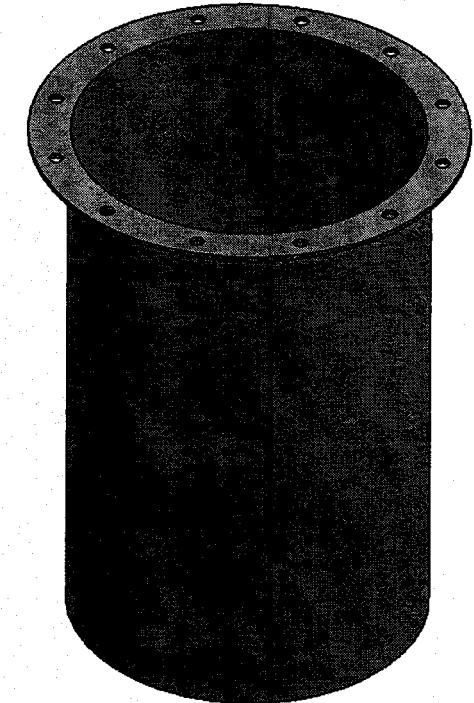
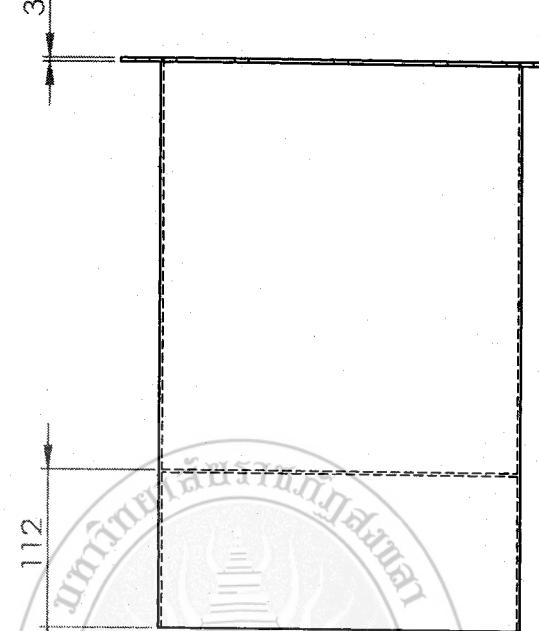
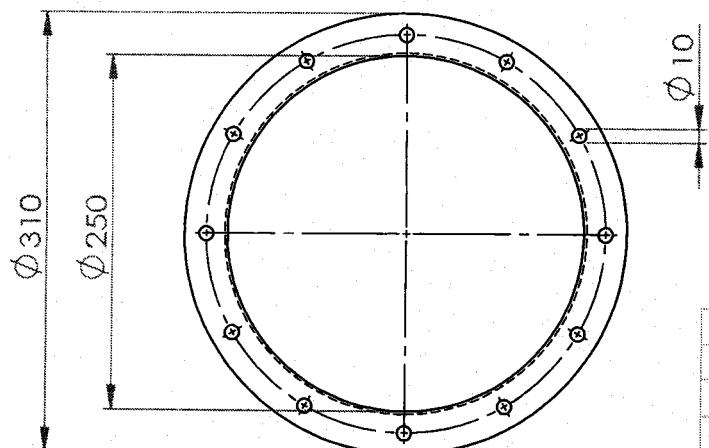
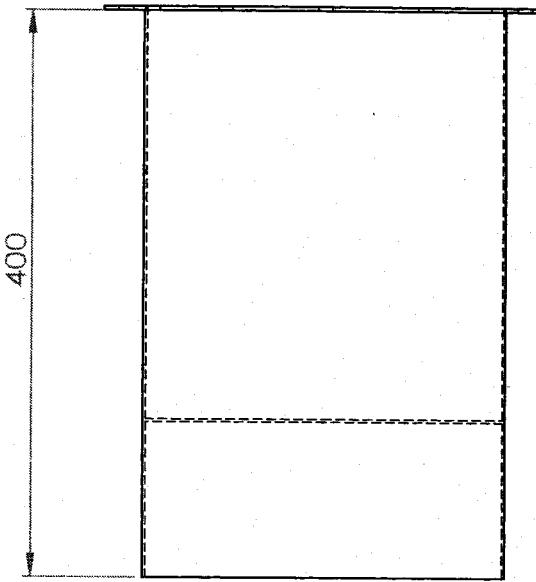
บรรณานุกรม (ต่อ)

- [41] จักรวัฒน์ เรืองแรงสกุล (2540). เครื่องกลั่นน้ำส้มสายชูจากต้นจาก. รายงานการวิจัย คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- [42] ประดิษฐ์ ครุวัณณา มาลัย เมืองน้อย ประภา เพื่องฟูพงศ์ และฉกามาศ วงศ์ข้าหลวง. (2530). การผลิตน้ำส้มสายชูหมักจากเปลือกและแก่นสับปะรด. วารสารอาหาร 17(3) หน้า 137-145.
- [43] สราเวณี สมนาม และวราร्थ รัมภิกรณ์. (มปป.) เครื่องกลั่นน้ำมันหอมระ夷ต้นแบบ ประยุกต์จากเครื่องกลั่นสุราพื้นบ้าน. รายงานการวิจัย คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

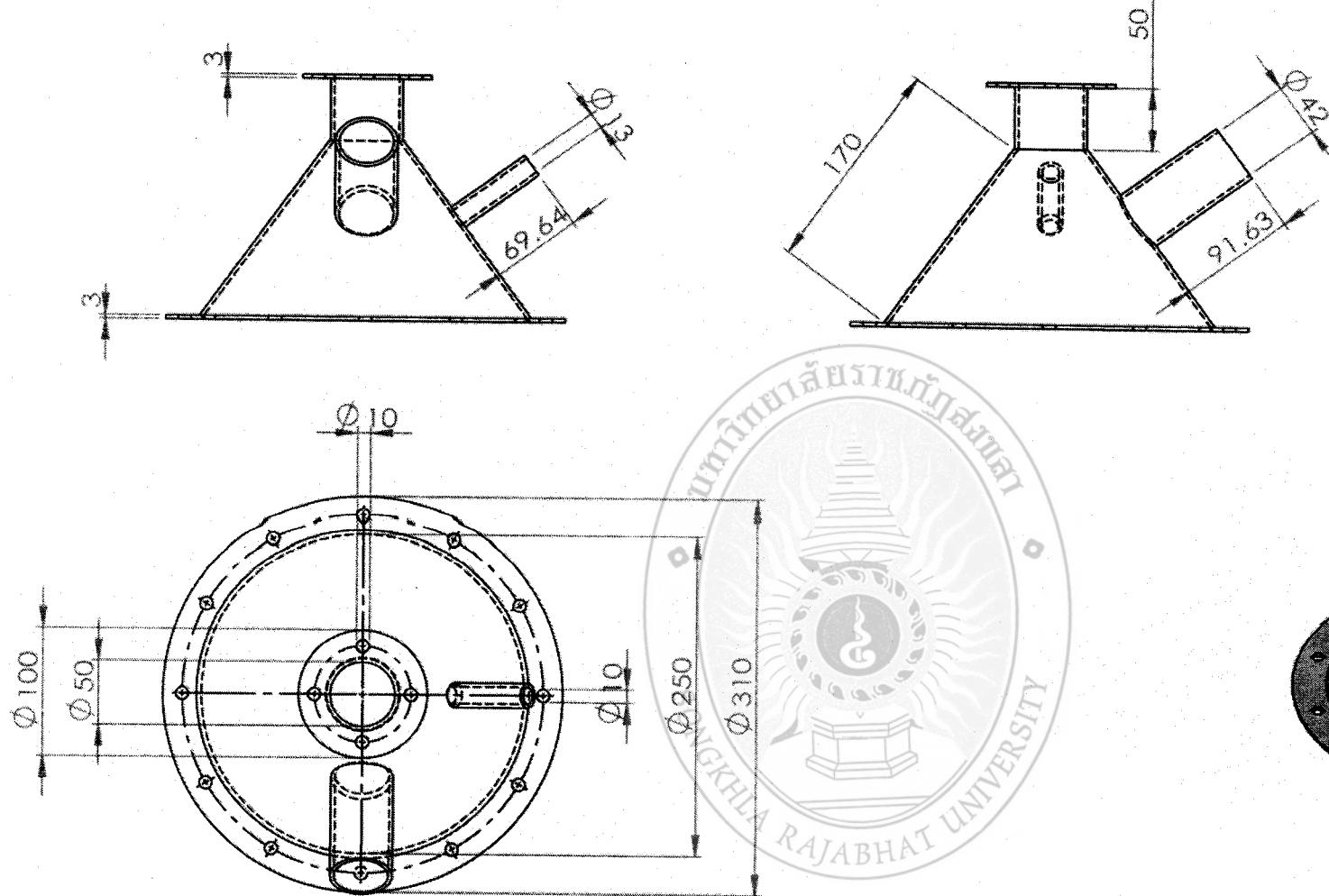

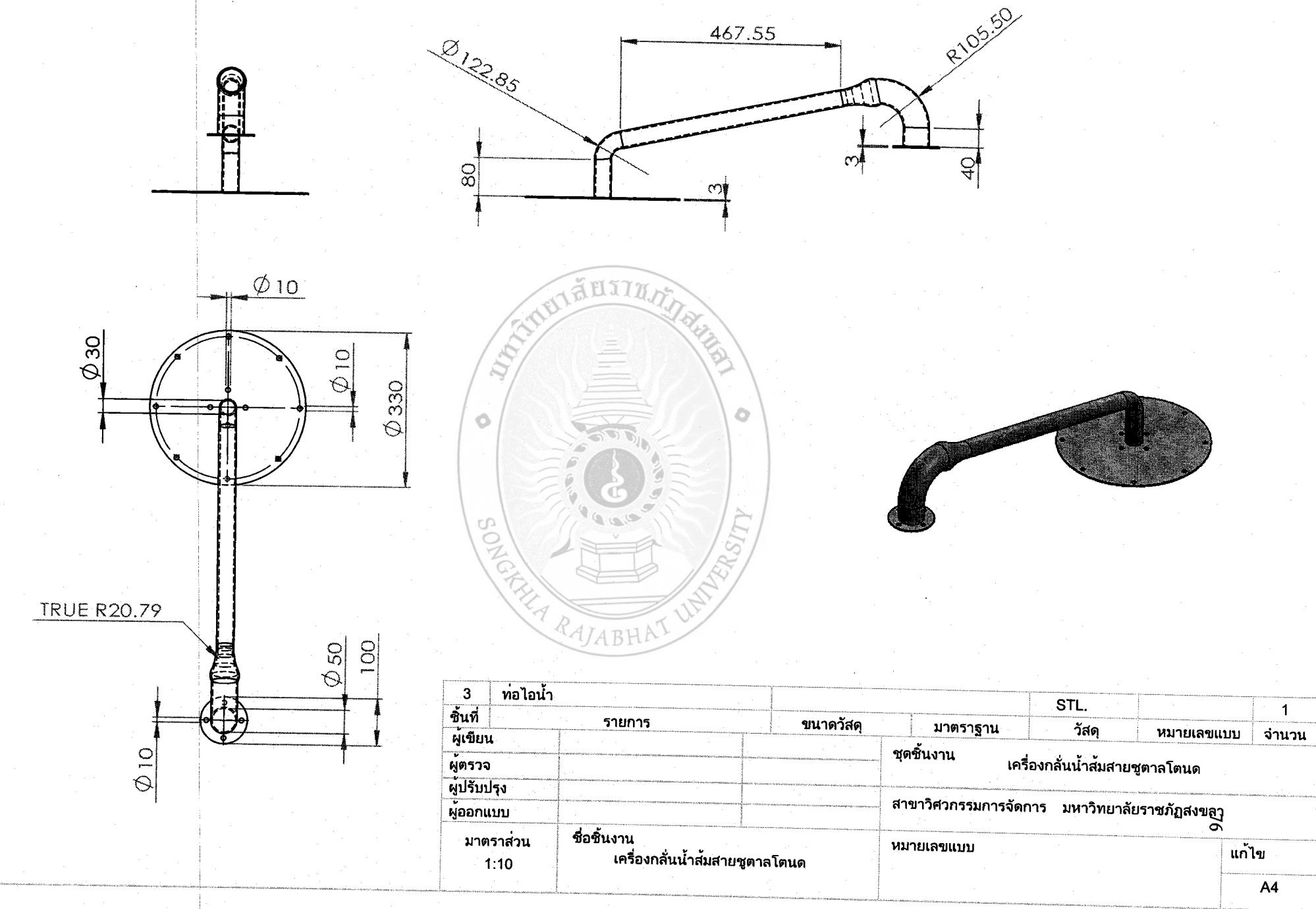
23	ลูกกล้อ					4
22	ตัวควบคุม		PVC.			1
21	ชีตเตอร์	STL.				1
20	ปืนน้ำ					1
19	ห้องน้ำออกซิเจนburyความร้อน	PVC.				1
18	ห้องน้ำเข้าชุดระบายความร้อน	PVC.				1
17	ก๊อกน้ำชุดระบายความร้อน	STL.				1
16	ก๊อกน้ำถังเก็บน้ำสัมภาระติดกับลิ้นเหลว	STL.				1
15	วาล์วถังเก็บน้ำสัมภาระติดกับลิ้นเหลว	STL.				1
14	วาล์ฟผ่าถัง	STL.				1
13	เกจวัดความดันไอน้ำ	STL.				1
12	ปะเก็นท่อควบแน่น	แผ่นยาง				1
11	ปะเก็นถังควบแน่น	แผ่นยาง				1
10	ปะเก็นฝ่าถัง	แผ่นยาง				1
9	ปะเก็นถังต้ม	แผ่นยาง				1
8	โครงสร้างเครื่องกลั่นน้ำสัมภาระติดกับลิ้นเหลว	เหล็กจาก				1
7	ชุดระบายความร้อนน้ำ	STL.				1
6	ถังเก็บน้ำสัมภาระติดกับลิ้นเหลว	STL.				1
5	ห้องควบแน่น	STL.				1
4	ถังควบแน่น	STL.				1
3	ห้องไอน้ำ	STL.				1
2	ฝารครอบถังน้ำสัมภาระติดกับลิ้นเหลว	STL.				1
1	ถังต้มน้ำสัมภาระติดกับลิ้นเหลว	STL.				1
ขั้นที่	รายการ	ขนาดวัสดุ	มาตรฐาน	วัสดุ	หมายเลขอแบบ	จำนวน
ผู้เขียน			ชุดชิ้นงาน	เครื่องกลั่นน้ำสัมภาระติดกับลิ้นเหลว		
ผู้ตรวจ						
ผู้ปรับปรุง				สาขาวิศวกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสิงขลา		
ผู้ออกแบบ						
มาตราส่วน	ชื่อชิ้นงาน เครื่องกลั่นน้ำสัมภาระติดกับลิ้นเหลว	หมายเลขอแบบ		แก้ไข		
				A4		

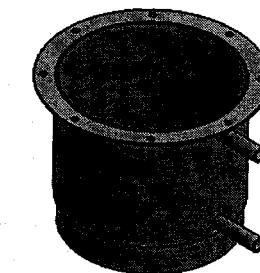
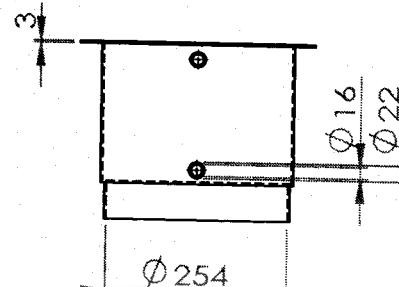
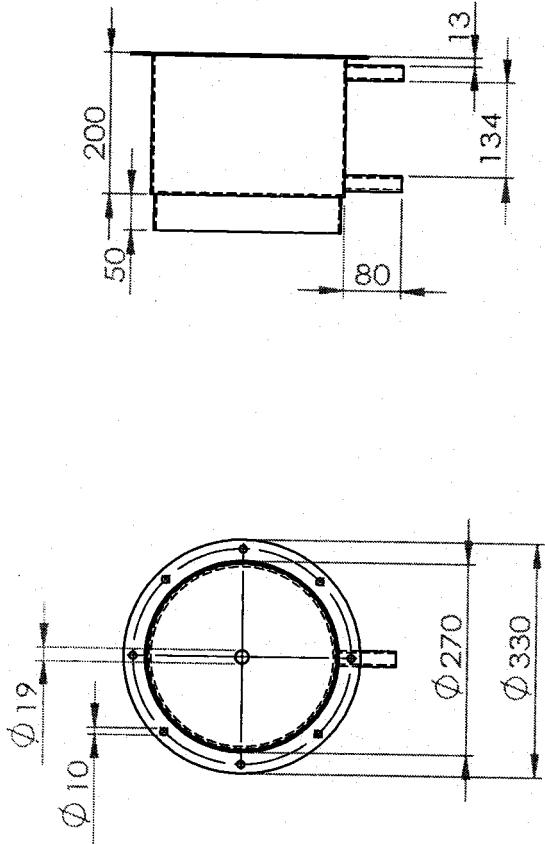

1	ถังต้มน้ำสัมสายชลโนด	รายการ	ขนาดวัด	มาตรฐาน	STL	วัสดุ	หมายเลขแบบ	จำนวน
ผู้เขียน				มาตรฐาน				
ผู้ตรวจสอบ								
ผู้ปรับปรุง								
ผู้ออกแบบ								
มาตราส่วน 1:5	ชื่อชิ้นงาน เครื่องกลั่นน้ำสัมสายชลโนด			หมายเลขแบบ				
				แก้ไข				
				A4				

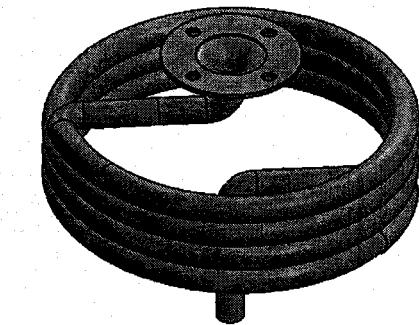
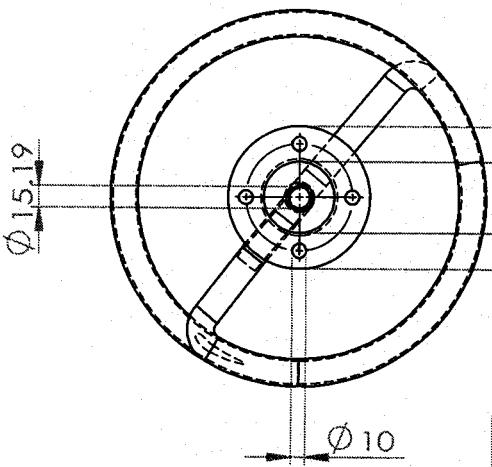
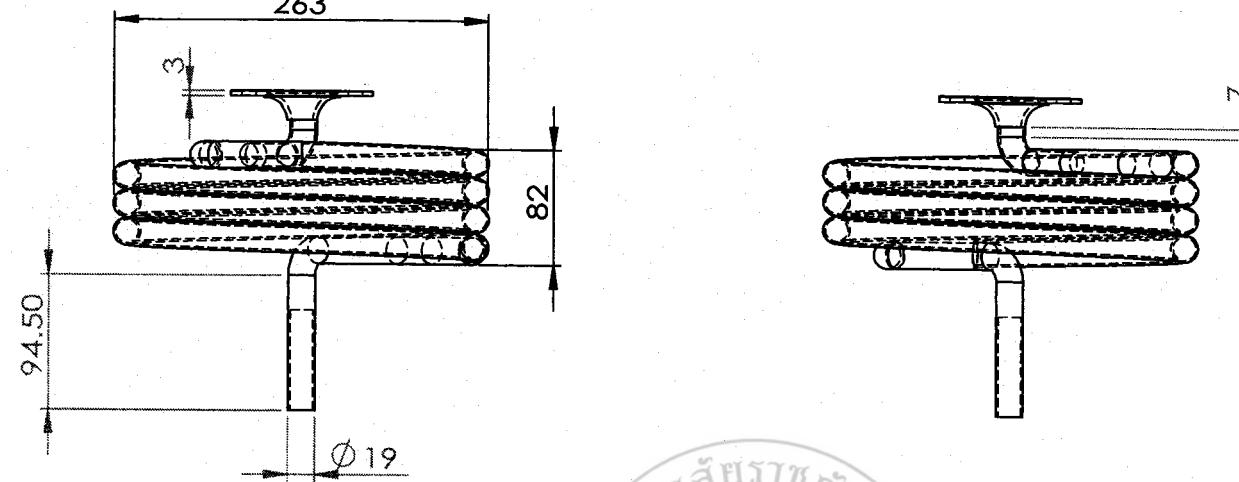

ชื่อชิ้นงาน	รายการ	ขนาดวัสดุ	มาตรฐาน	STL.	วัสดุ	หมายเลขอแบบ	จำนวน
เครื่องกลันน้ำสัมสายชลตโนด							1
ผู้เขียน							
ผู้ตรวจสอบ							
ผู้ปรับปรุง							
ผู้ออกแบบ							
มาตรฐานส่วน 1:5	ชื่อชิ้นงาน เครื่องกลันน้ำสัมสายชลตโนด						
			หมายเลขอแบบ				
			แก้ไข				
			A4				

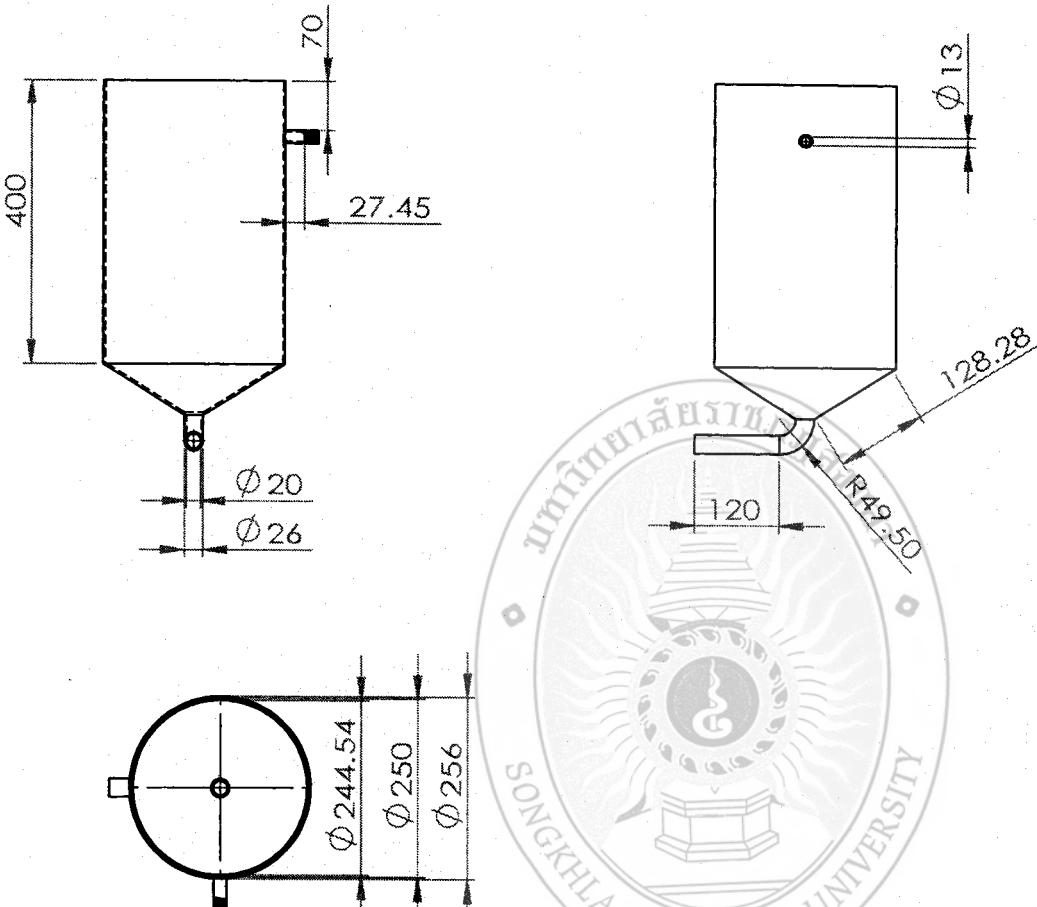

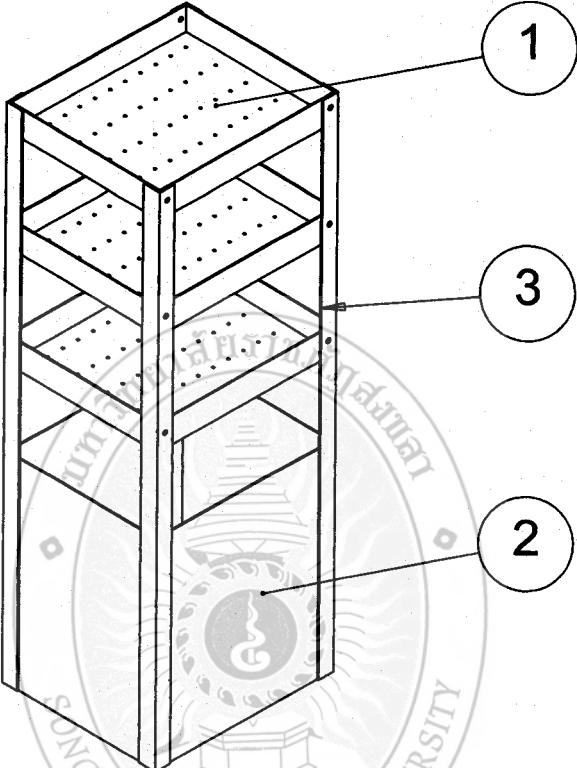
4	ถังความแน่น			STL.			1
ชั้นที่	รายการ	ขนาดวัดสุด	มาตรฐาน	วัด	หมายเลขอแบบ	จำนวน	
ผู้เขียน			มาตรฐาน				
ผู้ตรวจสอบ							
ผู้ปรับปรุง							
ผู้ออกแบบ							
มาตรฐานส่วน	ชื่อชั้นงาน						
1:10	เครื่องกลั่นน้ำส้มสายชูตalaโนนด						
		หมายเลขอแบบ					
					แก้ไข		

ชั้นที่	ท่อความแน่น	รายการ	ขนาดวัสดุ	มาตรฐาน	STL.	หมายเลขอแบบ	จำนวน
ผู้เขียน				ชุดชิ้นงาน	เครื่องกลันน้ำส้มสายชูต่ำต้นด		
ผู้ตรวจสอบ							
ผู้ปรับปรุง							
ผู้ออกแบบ							
มาตรฐานส่วน	ชื่อชิ้นงาน 1.5 เครื่องกลันน้ำส้มสายชูต่ำต้นด			หมายเลขอแบบ			แก้ไข

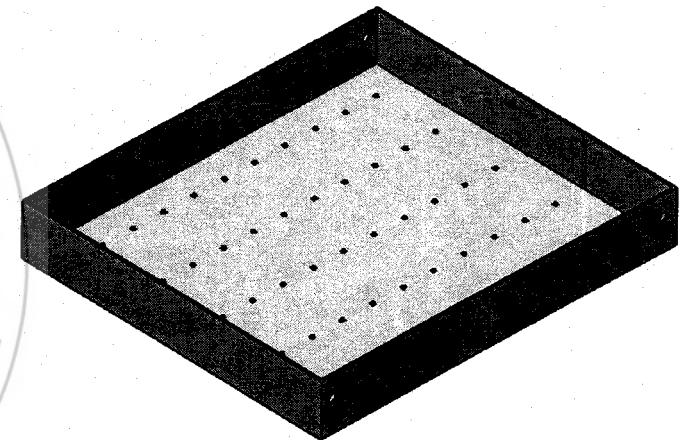
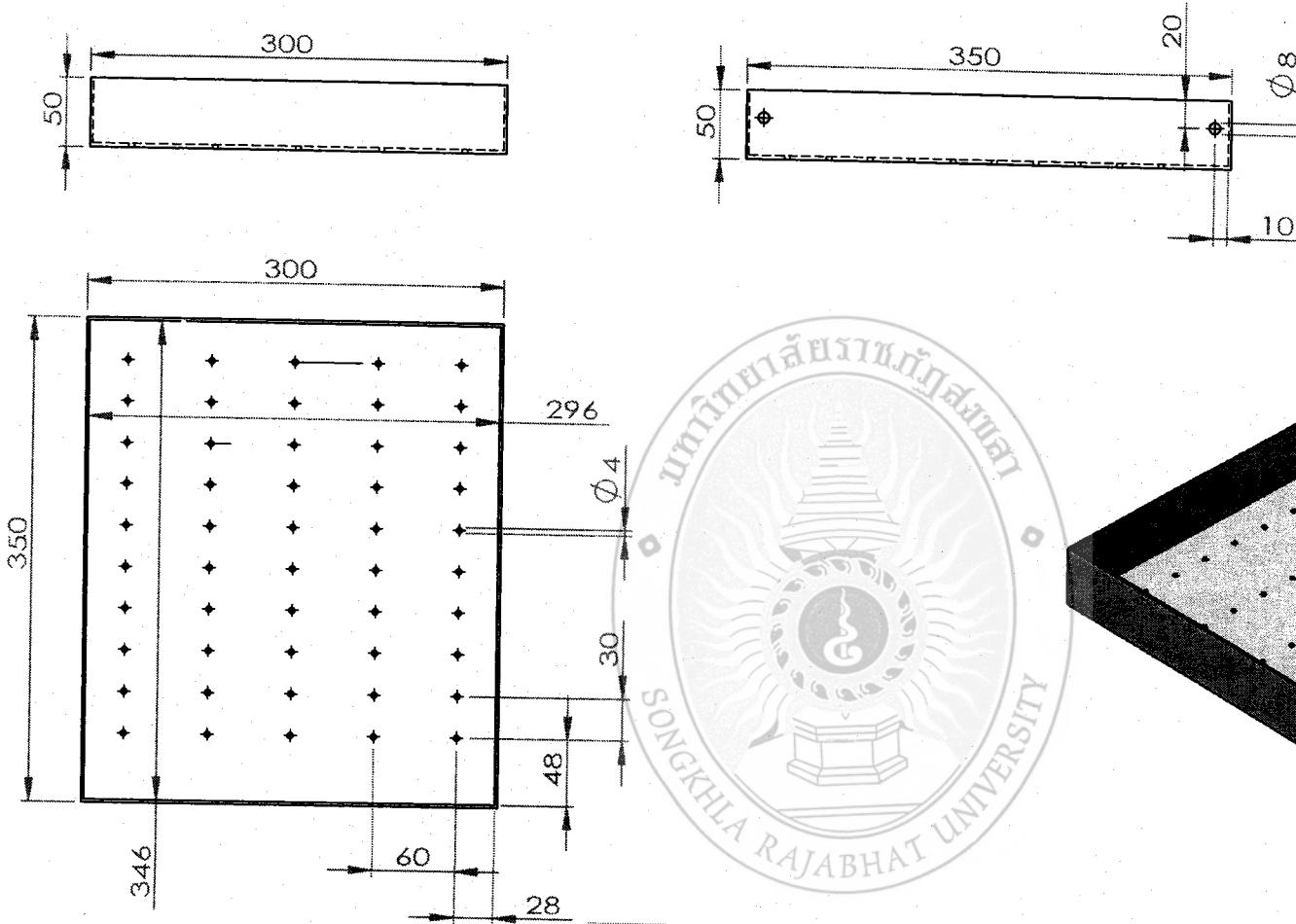

ชื่อที่	รายการ	ขนาดวัด	มาตรฐาน	STL	หมายเลขอแบบ	จำนวน
ผู้เขียน						
ผู้ตรวจสอบ						
ผู้ปรับปรุง						
ผู้ออกแบบ						
มาตราส่วน 1:10	ชื่อชิ้นงาน เครื่องกลั่นน้ำส้มสายชูตาลโหนด	หมายเลขอแบบ แก้ไข	สาขาวิศวกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	เครื่องกลั่นน้ำส้มสายชูตาลโหนด		6/1

ชั้นที่	รายการ	ขนาดวัสดุ	มาตรฐาน	วัสดุ	หมายเลขแบบ	จำนวน
3	เสา			STL.		4
2	ถังบรรจุน้ำ			STL.		1
1	ภาชนะรองน้ำ			STL.		3
ผู้เขียน						
ผู้ตรวจ						
ผู้ปรับปรุง						
ผู้ออกแบบ						
มาตรฐาน	1:10	ชื่อชิ้นงาน ชุดระบบความร้อนน้ำ	หมายเลขอแบบ		แก้ไข	00

ชุดชิ้นงาน เครื่องกลั่นน้ำสัมภាស্থุตาลโตเนด
สาขาวิศวกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

1	ภาคกรองน้ำ	STL.	3			
ชื่อที่	รายการ	ขนาดรั้งดู	มาตรฐาน	วัสดุ	หมายเลขอแบบ	จำนวน
ผู้เขียน			ชุดชิ้นงาน	เครื่องกลั่นน้ำสัมภានชัตลาโนด		
ผู้ตรวจ						
ผู้ปรับปรุง						
ผู้ออกแบบ						
มาตรฐานส่วน	ชื่อชิ้นงาน		สาขาศึกกรรมการจัดการ	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลฯ		
1:5	ชุดระบายน้ำร้อนน้ำ					
		หมายเลขอแบบ				
					แก้ไข	
						A4

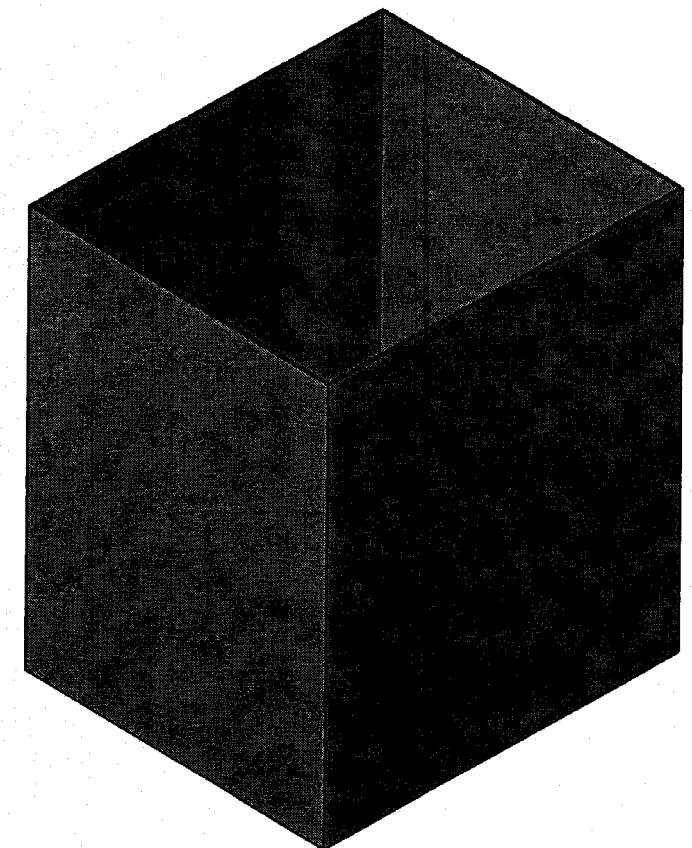
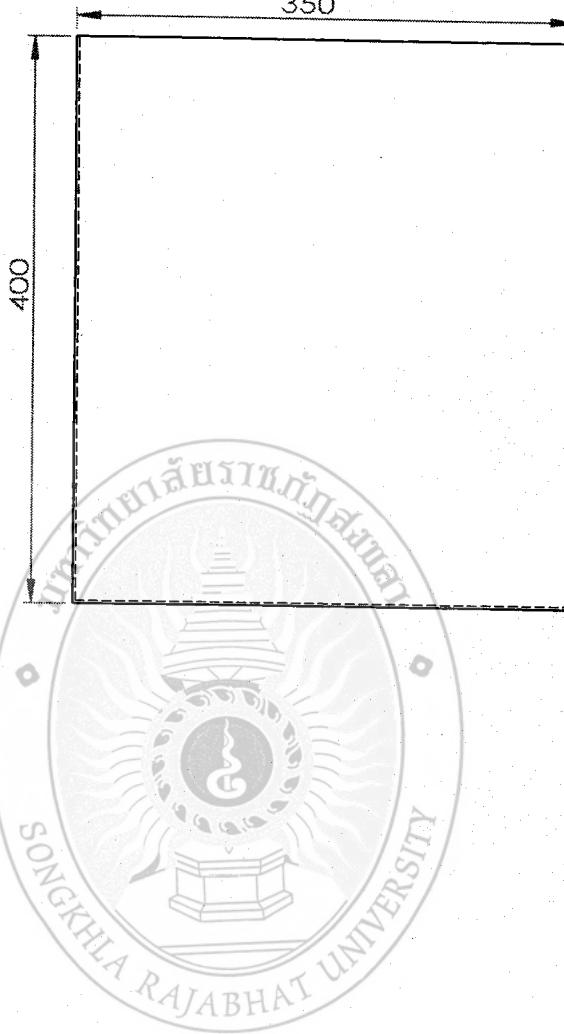
400

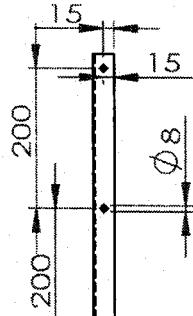
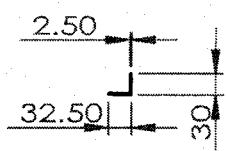
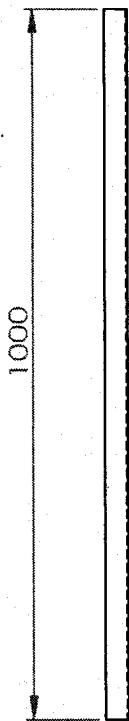
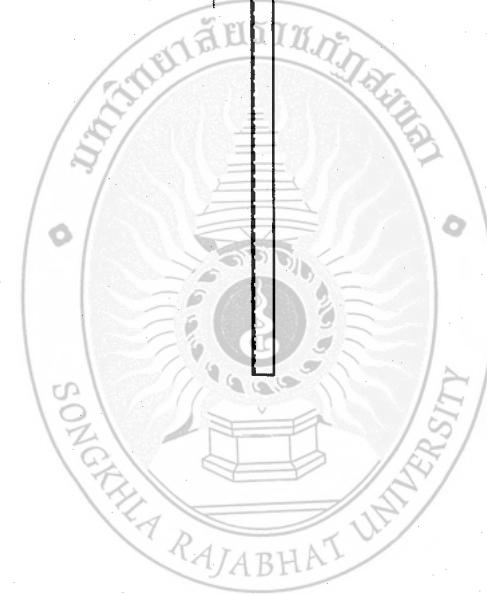
300

350

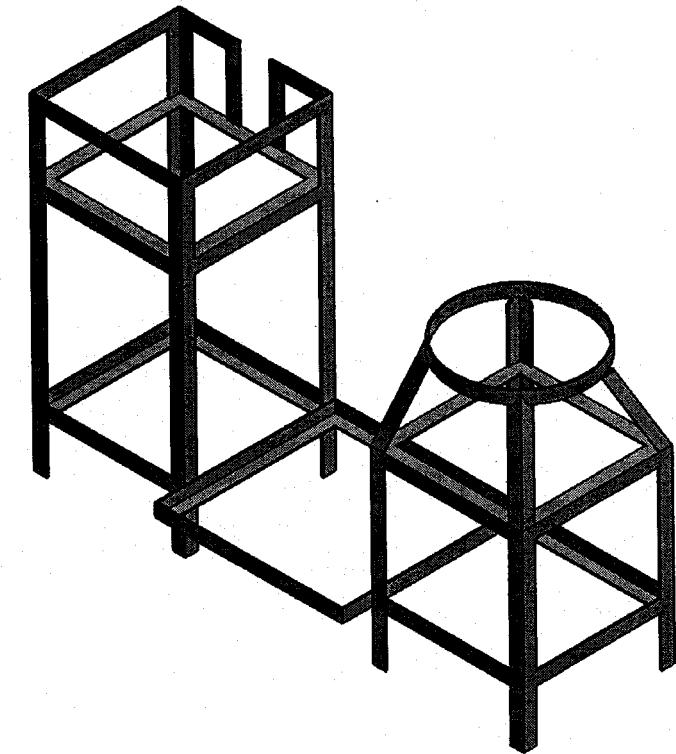
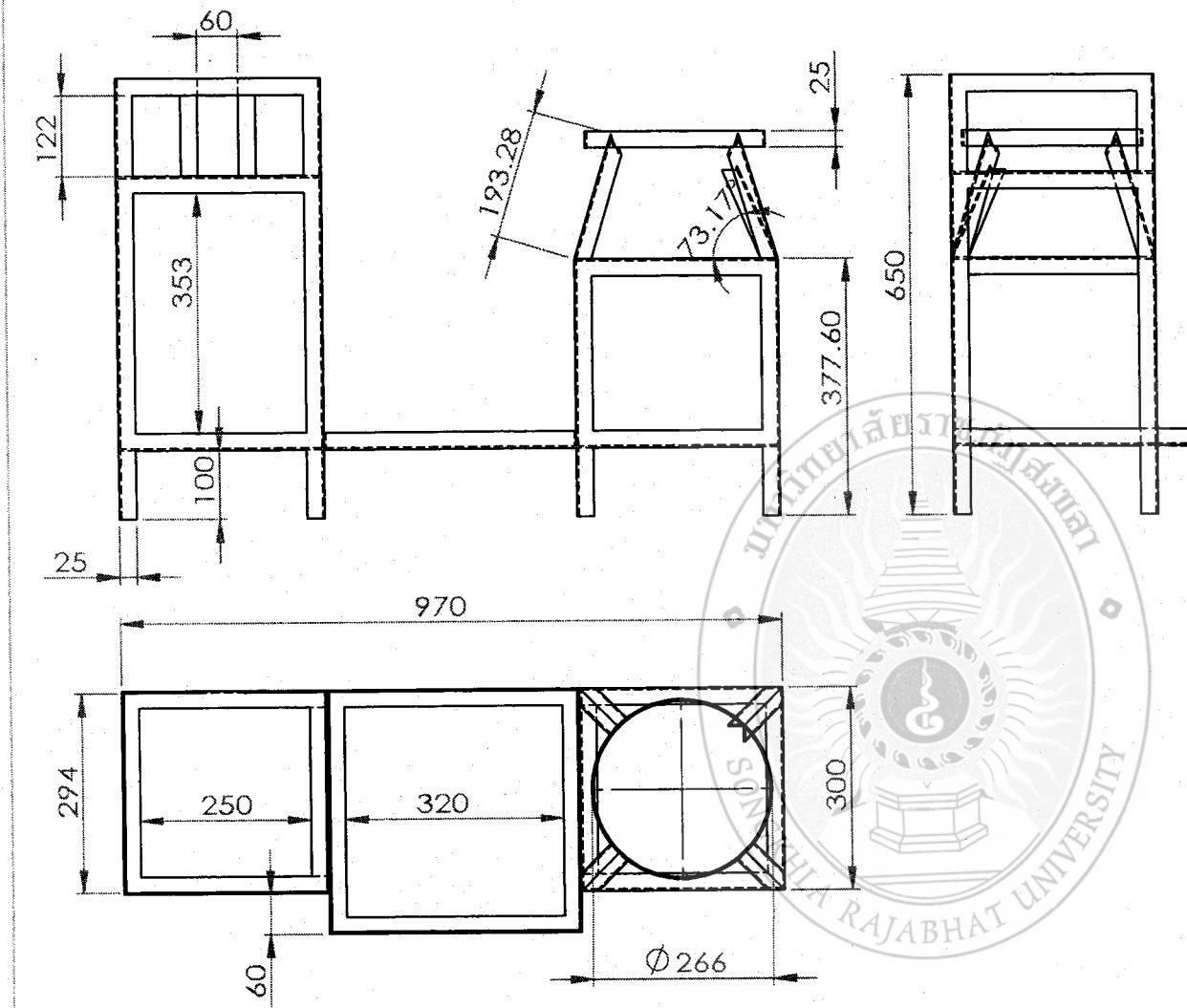
346

ชั้นที่	รายการ	ขนาดวัสดุ	มาตรฐาน	วัสดุ	หมายเลขอแบบ	จำนวน
ผู้เขียน			ชุดชิ้นงาน	เครื่องกลันน้ำมันสายชุตalaToon		
ผู้ตรวจสอบ						
ผู้ปรับปรุง						
ผู้ออกแบบ						
มาตรฐาน 1:5	ชื่อชิ้นงาน ชุดระบายความร้อนน้ำ		หมายเลขอแบบ		แก้ไข	
						A4

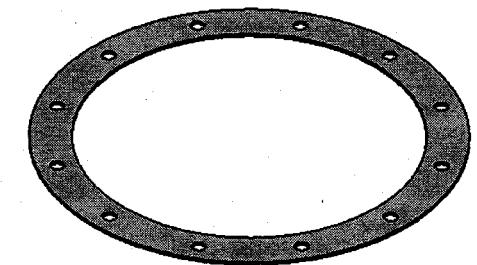
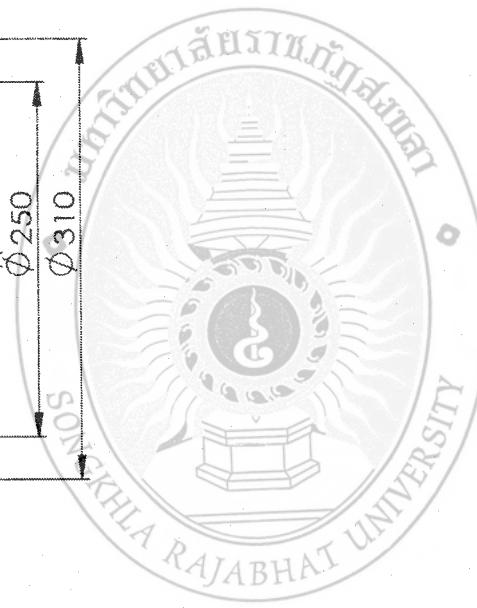
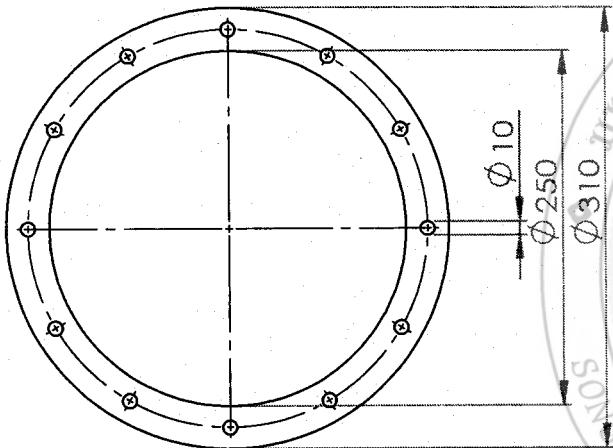

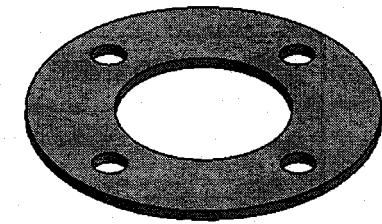
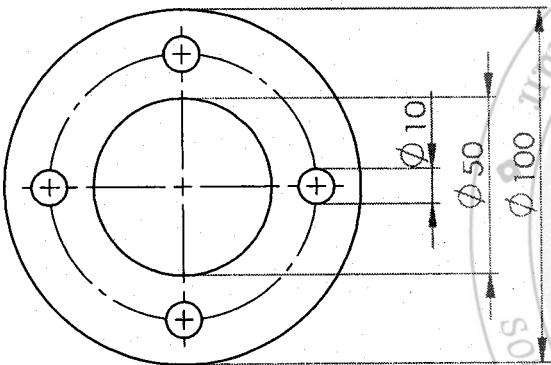
3	ເສົາ			STL.		4
ຫັນທີ	ຮາຍກາຣ	ຂະໜາດວັສດ	ມາຕຣາຮານ	ວັສດ	ໝາຍເລຸງແບນ	ຈຳນວນ
ຜູ້ເຂົ້ານ			ຊັດໜັງ	ເຄື່ອງກິລັນນໍາສົມສາຍຊູຕາລໂຕນະ		
ຜູ້ຕຽບ						
ຜູ້ປັບປຸງ						
ຜູ້ອອກແບນ			ສາຂາວິສາກຮຽມການຈັດກາ	ນາງວິທຍາລ້າຍຮາຊກູ້ສົງລາຍ		
ມາຕຣາສ່ວນ	ຊັດໜັງ	ໝາຍເລຸງແບນ			ແກ້ໄຂ	
1:10	ຊັດຮະນາຍຄວາມຮອນນໍາ					A4

ชั้นที่	รายการ	ขนาดวัสดุ	มาตรฐาน	เหล็กらく	หมายเลขอแบบ	จำนวน
ผู้เขียน			ชุดชิ้นงาน	เครื่องกลั่นน้ำสัมภាយชูตอลโ顿ด		
ผู้ตรวจ						
ผู้รับปรุง						
ผู้ออกแบบ			สาขาวิศวกรรมการจัดการ	มหาวิทยาลัยราชภัฏสังขยา		
มาตราส่วน	ชื่อชิ้นงาน					
1:10	เครื่องกลั่นน้ำสัมภាយชูตอลโ顿ด		หมายเลขอแบบ			
			แก้ไข			

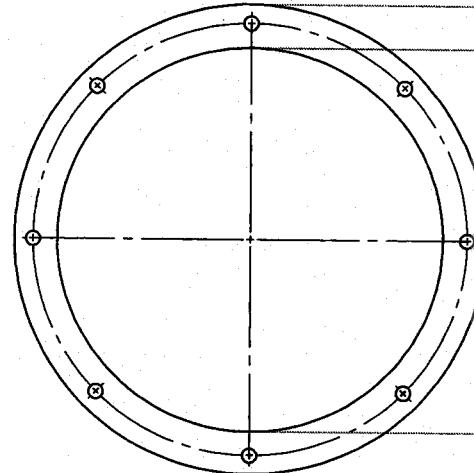

9	ปะเก็นถังน้ำสัมสายชลตโนด	แผ่นยาง	1			
ชื่อที่	รายการ	ขนาดวัด	มาตรฐาน	วัด	หมายเลขอแบบ	จำนวน
ผู้เขียน			ขาดชื่องาน	เครื่องกลันน้ำสัมสายชลตโนด		
ผู้ตรวจสอบ						
ผู้ปรับปรุง						
ผู้ออกแบบ						
มาตรฐาน 1:5	ชื่อชิ้นงาน เครื่องกลันน้ำสัมสายชลตโนด		หมายเลขอแบบ		แก้ไข	
						A4

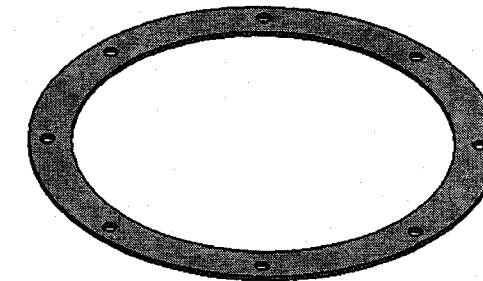
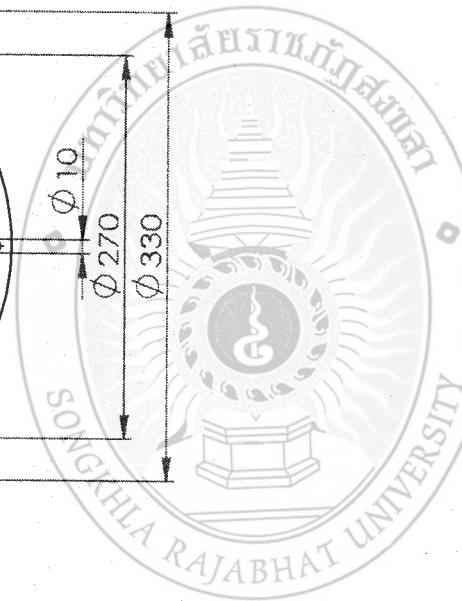

10	ปะเก็นฝาครอบถังต้มน้ำสัมภាយชุดอลูมิเนียม	แผ่นยาง	1			
ชื่อที่	รายการ	ขนาดวัดสุด	มาตรฐาน	วัสดุ	หมายเลขอแบบ	จำนวน
ผู้เขียน			ชุดชั้นงาน	เครื่องกลลับน้ำสัมภាយชุดอลูมิเนียม		
ผู้ตรวจสอบ						
ผู้ปรับปรุง						
ผู้ออกแบบ						
มาตราส่วน 1:2	ชื่อชั้นงาน เครื่องกลลับน้ำสัมภាយชุดอลูมิเนียม	หมายเลขอแบบ		แก้ไข		
					A4	

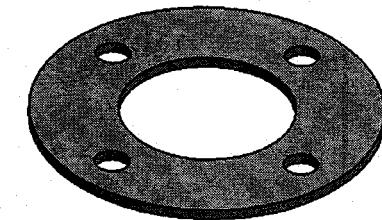
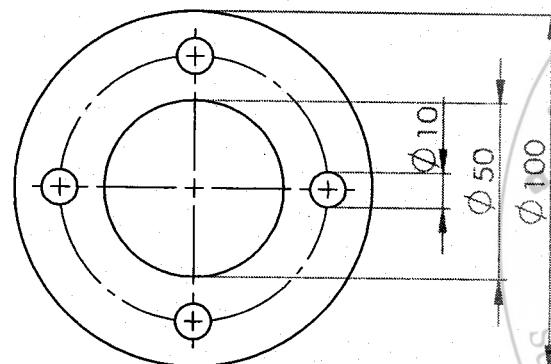
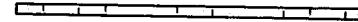
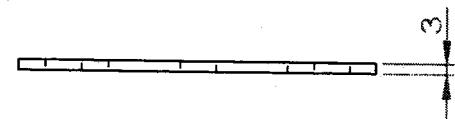
3

$\Phi 270$
 $\Phi 330$
 $\Phi 10$

11	ປະເກີນດັ່ງຄວາມແນ່ນ	ແຜ່ນຍາງ	1			
ຊັ້ນທີ	ຮາຍການ	ໝາດວັດຈຸດ	ມາດຮາຮານ	ວັດ	ໝາຍເລຸ່ມແນນ	ຈຳນວນ
ຜູ້ເຂົ້ານິຍາ			ຊັ້ນງານ	ເຄື່ອງກຳລັ້ນນໍາສັນສາຍຫຼູດຕາລໂຕນດ		
ຜູ້ຕຽບ						
ຜູ້ປັບປຸງ						
ຜູ້ອອກແນນ						
ມາດຮາສ່ວນ 1:5	ຊັ້ນງານ ເຄື່ອງກຳລັ້ນນໍາສັນສາຍຫຼູດຕາລໂຕນດ		ໝາຍເລຸ່ມແນນ			
			ແກໄຂ			
			A4			

ภาคผนวก ข. มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนน้ำส้มสายชูหมัก

1. ขอบข่าย

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนน้ำส้มสายชูหมักที่บรรจุในภาชนะบรรจุ

2. บทนิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ มีดังต่อไปนี้ น้ำส้มสายชูหมัก หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการนำวัตถุดิบที่เหมาะสม เช่น รังสีพืช ผลไม้ น้ำตาล หรือagan น้ำตาล มากหมักกับส่าเหล้า แล้วนำมาหมักกับเชื่อน้ำส้มสายชูตามกรรมวิธีธรรมชาติ

3. คุณลักษณะที่ต้องการ

3.1 ลักษณะทั่วไป ต้องเป็นของเหลวใส อาจตกตะกอนเมื่อวางทิ้งไว้

3.2 สี ต้องมีสีที่ดีตามธรรมชาติของน้ำส้มสายชูหมัก

3.3 กลิ่น ต้องมีกลิ่นของกรดอะซีติกและอาจมีกลิ่นของวัตถุดิบที่ใช้หมักอยู่ด้วยก็ได้ เมื่อตรวจสอบโดยวิธีให้คะแนนตามข้อ 8.1 แล้ว ต้องได้คะแนนเฉลี่ยของแต่ละลักษณะจากผู้ตรวจสอบทุกคนไม่น้อยกว่า 3 คะแนน และไม่มีลักษณะใดได้ 1 คะแนน จากผู้ตรวจสอบคนใดคนหนึ่ง

3.4 สิ่งแปรปัจลom ต้องไม่เพ็บสิ่งแปรปัจลom ที่ไม่ใช่ส่วนประกอบที่ใช้ เช่น หนอนน้ำส้ม เส้นผึ้ง ชนิดตัวตัว ดิน หราย กวนด ชิ้นส่วนหรือสิ่งปฏิกูลจากสัตว์

3.5 สารปนเปื้อน

3.5.1 สารอนุตัวต้องไม่เกิน 1 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม

3.5.2 ตะกั่ว ต้องไม่เกิน 1 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม

3.5.3 ทองแดง ต้องไม่เกิน 10 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม

3.5.4 สังกะสี ต้องไม่เกิน 10 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม

3.5.5 เหล็ก ต้องไม่เกิน 10 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม

3.6 วัตถุเจือปนอาหาร

3.6.1 ห้ามใช้สีสังเคราะห์ทุกชนิด หากมีการแต่งสี ให้ใช้น้ำตาลเดี่ยวใหม่เท่านั้น

3.6.2 หากมีการใช้ชัลเพอร์ไดออกไซด์ ให้ใช้ไม่เกิน 70 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม

3.7 กรดอะซีติกต้องไม่น้อยกว่า 4 กรัมต่อ 100 ลูกบาศก์เซนติเมตร

3.8 ต้องไม่มีกรดกำมะถันหรือกรดแร่อิสระในน้ำส้มสายชู

3.9 เมทานอลต้องไม่เกิน 420 มิลลิกรัมต่อลิตร

4. สุขลักษณะ

4.1 สุขลักษณะการทำน้ำส้มสายชูหมักให้เป็นไปตามคำแนะนำตามภาคผนวก ก.

5. การบรรจุ

5.1 ให้บรรจุน้ำส้มสายชูหมักในภาชนะบรรจุที่สะอาด ทำด้วยแก้ว พลาสติกหานกรด หรือเครื่องเคลือบดินเผาปิดได้สนิท และสามารถป้องกันการปนเปื้อนจากสิ่งสกปรกภายนอกได้ วัสดุที่ใช้บุหรือใช้รองด้านในของฝาปิดหรือฝาขันใน ต้องไม่มีสี

5.2 ปริมาตรสุทธิของน้ำส้มสายชูหมักในแต่ละภาชนะบรรจุ ต้องไม่น้อยกว่าที่ระบุไว้ที่ฉลาก

6. เครื่องหมายและฉลาก

6.1 ที่ภาชนะบรรจุน้ำส้มสายชูหมักทุกหน่วย อย่างน้อยต้องมีเลข อักษร หรือเครื่องหมายแจ้งรายละเอียดต่อไปนี้ให้เห็นได้ง่าย ชัดเจน

6.1.1 ชื่อผลิตภัณฑ์

6.1.2 ปริมาณของกรดอะซีติก (กรดน้ำส้มสายชู)

6.1.3 ปริมาตรสุทธิ

6.1.4 วัน เดือน ปีที่ทำ และวัน เดือน ปีที่หมดอายุ หรือข้อความว่า “ควรบริโภคก่อน (วัน เดือน ปี)”

6.1.5 ชื่อผู้ทำ หรือสถานที่ทำ พร้อมสถานที่ตั้ง หรือเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนในกรณีที่ใช้ภาษาต่างประเทศ ต้องมีความหมายตรงกับภาษาไทยที่กำหนดไว้ข้างต้น

7. การซักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน

7.1 รุ่น ในที่นี้ หมายถึง น้ำส้มสายชูหมักที่มีส่วนประกอบเดียวกัน ทำในระยะเวลาเดียวกัน

7.2 การซักตัวอย่างและการยอมรับ ให้เป็นไปตามแผนการซักตัวอย่างที่กำหนดต่อไปนี้

7.2.1 การซักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับการทดสอบสิ่งแผลกปลอม การบรรจุ และเครื่องหมายและลักษณะให้ซักตัวอย่างโดยวิธีสุมจากรุ่นเดียวกัน จำนวน 3 หน่วยภาชนะบรรจุ เมื่อตรวจสอบแล้วทุกตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ 3.4 ข้อ 5 และข้อ 6 จึงจะถือว่าน้ำส้มสายชูหมักรุ่นนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

7.2.2 การซักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับการทดสอบลักษณะทั่วไป สี และกลิ่น ให้ใช้ตัวอย่างที่ผ่านการทดสอบตามข้อ 7.2.1 และ จำนวน 3 หน่วยภาชนะบรรจุ เมื่อตรวจสอบแล้ว ตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ 3.1 ถึงข้อ 3.3 จึงจะถือว่าน้ำส้มสายชูหมักรุ่นนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

7.2.3 การซักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับการทดสอบสารบปนเปื้อน วัตถุเจือปนอาหาร กรดอะซีติกกรดกำมะถันหรือกรดแร่อิสระ และเมทานอล ให้ซักตัวอย่างโดยวิธีสุมจากรุ่นเดียวกัน จำนวน 5 หน่วย ภาชนะบรรจุ นำมาทำเป็นตัวอย่างรวม เมื่อตรวจสอบแล้วตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ 3.5 ถึง ข้อ 3.9 จึงจะถือว่าน้ำส้มสายชูหมักรุ่นนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

7.3 เกณฑ์ตัดสิน ตัวอย่างน้ำส้มสายชูหมักต้องเป็นไปตามข้อ 7.2.1 ข้อ 7.2.2 และข้อ 7.2.3 ทุกข้อ จึงจะถือว่า น้ำส้มสายชูหมักรุ่นนี้เป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้

8. การทดสอบ

8.1 การทดสอบลักษณะทั่วไป สี และกลิ่น

8.1.1 ให้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ ประกอบด้วยผู้ที่มีความชำนาญในการตรวจสอบน้ำส้มสายชูหมักอย่างน้อย 5 คน แต่ละคนจะแยกกันตรวจและให้คะแนนโดยอิสระ

8.1.2 เทตัวอย่างน้ำส้มสายชูหมักลงในแก้วใสโดยมีกระดาษสีขาวเป็นฉากหลัง ตรวจสอบโดยการตรวจพินิจ

8.1.3 หลักเกณฑ์การให้คะแนน ให้เป็นไปตามตารางที่ 1

การสร้างเครื่องตันแบบสำหรับกลั่นน้ำส้มสายชูหมักจากน้ำตาลโتنด

Prototype Machine of the Distilled Vinegar Sugar Palm

กุลยุทธ บุญเช่ง^{1*} และ ลัญจกร นิลทรัตน์²

¹โปรแกรมวิชาชีวกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

²โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

E-mail: kulyuth.bo@skru.ac.th*

Kulyuth Boonseng^{1*} and Lanchagron Nintharat²

¹Engineering Program, Faculty of Industrial Technology, Songkhla Rajabhat University

²Industrial Technology Program, Faculty of Industrial Technology, Songkhla Rajabhat University

E-mail: kulyuth.bo@skru.ac.th*

บทคัดย่อ

น้ำตาลโتنดเป็นผลผลิตที่ได้จากการต้นตาลสามารถนำมาประกอบอาหารได้หลายรูปแบบ ส่วนหนึ่งนำมาหมักเป็นน้ำส้มตาลโتنด แต่มีข้อจำกัดเรื่องอายุการจัดเก็บ เกิดขุ่นตะกอน และไม่ได้มาตรฐานตามข้อกำหนดจึงนิยมบริโภคเฉพาะกลุ่มพื้นที่การผลิตและใกล้เคียง การสร้างมูลค่าเพิ่ม ประสิทธิภาพและความน่าเชื่อถือตามมาตรฐานกำหนดเป็นสิ่งที่ควรกระทำ งานวิจัยนี้ได้สร้างเครื่องกลั่นน้ำส้มตาลโتنดตันแบบเพื่อแปรสภาพน้ำส้มหมักให้ได้คุณภาพตามมาตรฐานน้ำส้มกลั่น มีส่วนประกอบหลักของเครื่อง 5 ส่วน คือ 1. ชุดหม้อน้ำ ให้ความร้อน 2. ท่อในน้ำระ夷 3. ชุดควบแน่น 4. ชุดระบายน้ำร้อน และ 5. ถังเก็บน้ำส้มกลั่น ผลทดสอบอัตราการกลั่นได้ค่าเฉลี่ยสูงสุด 42 มิลลิลิตรต่อน้ำที่ อุณหภูมิกลั่นเฉลี่ย 104.15 องศาเซลเซียส ตรวจพบปริมาณกรดอะซิติกหลังกลั่นอยู่ที่ 4.6 กรัม/100 มิลลิกรัม เป็นไปตามเกณฑ์กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) คำหลัก ตาลโتنด น้ำส้มสายชู เครื่องตันแบบ การกลั่น

Abstract

Sugar palm is produced from palm sugar can be cooked in many forms. One part is marinated orange juice. There are limits on the storage life. Sedimentation and not meet the standards, so they are consumed only in production areas and nearby. Value creation, optimization, and reliability are the things that should be done. This research has created a prototype orange juice refining machine to convert the fermented orange juice to the standard of orange juice. There are four main components of the machine: 1. Boiler set to heat. 2. Evaporative steam pipe 3. Condenser series 4. Heat sink 5. Receiver. The average refining rate was 42 mL / min. The average distillation temperature was 104.15 degrees Celsius. After the distillation of 4.6 g / 100 mg acetic acid was found according to the standard of Community Product Standard.

Keywords: Sugar Palm, Vinegar, Prototype Machine, Distilled

1. บทนำ

ต้นตาลโتنดมีมากในพื้นที่ภาคกลางตอนล่างและภาคใต้ โดยเฉพาะอำเภอสิงห์พระ จังหวัดสิงห์บุรี [1] ขึ้นอยู่ทั่วไปตามทุกนา雍ูในพื้นที่มายานาน สามารถเจริญเติบโตงอกงามดีและมีอยู่มาก [2] พื้นที่ปลูกประมาณ 7,000 ไร่ [2,3] 1,700,000 ตัน [4] เป็นพืชเอนกประสงค์ เอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้คนและท่องเที่ยวต่างๆ รวมไปถึงการนำไปใช้ประโยชน์ได้ทุกส่วน [1] น้ำหวานหรือที่เรียกว่า “น้ำตาลโتنด” ได้จากการเลื่อนง่วงตาล นำมาปรุงเป็นผลิตภัณฑ์ได้หลายชนิด เช่น น้ำหวานเปลี่ยนสภาพเป็นแอลกอฮอล์ นำมาเคี้ยวได้เป็นน้ำผึ้งจากตาลโتنด และสามารถปรุงเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ ได้หลายชนิด โดยเฉพาะนำไปประกอบการทำอาหาร [3] ผลผลิตหนึ่งที่ได้จากการนำน้ำตาลโتنดมาหมักไว้คือ “น้ำส้มสายชู” โดยแบ่งออกเป็นน้ำตาลหวานให้เป็นน้ำตาลเบร์รี่ ชาบันเรียว กับ “น้ำส้มโนนด” ด้วยวิธีการหมักแยกจากการหมักน้ำตาลสด แยกทำน้ำหวาน เป็นภูมิปัญญาในการปรุงอาหารของชาบันบริเวณคาบสมุทรทิพย์ที่สืบทอดกันมายาวนาน ให้แก่ลูก ๆ หลาน ๆ ทำติดต่อ กันมาหลายชั่วคนจนถึงปัจจุบัน นิยมนำมาใช้ปรุงแต่งรสอาหารพื้นบ้านแทนน้ำส้มสายชู เช่น แกงส้ม ต้มส้ม น้ำจิ้ม และอะจาด เป็นต้น

กรรมวิธีการผลิตน้ำส้มสายชูหมักจากตาลโتنดอาศัยวิธีธรรมชาติใช้ระยะเวลาในการหมักนาน บริมาณกรดที่ได้ไม่แน่นอน [5] หมักแข็งที่ทั้งไว้วยาคัยประสนการณ์ ขาดความรู้ การดูแลเอาใจใส่เรื่องความสะอาด การฆ่าเชื้อจุลทรรศ์ที่ไม่ต้องการ อีกทั้งยังขาดคุณภาพและการควบคุมปurity ของน้ำส้ม [6] ไม่มีการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐานที่กำหนด เช่น มาตรฐานประเทศไทยที่ต้องการน้ำส้มสายชูหมักจากตาลโتنดมีอยู่การจัดเก็บได้ไม่นาน จะเกิดตะกอนสีขุ่นภายในตัวน้ำส้ม [7] ส่งผลให้ราคาต่ำเพราะด้อยคุณภาพ ผู้บริโภคโดยทั่วไปจึงไม่นิยมนำมารับประทาน [8] เป็นเหตุผลที่ไม่สามารถยกระดับคุณภาพน้ำส้มไปขายในกลุ่มลูกค้าต่างประเทศ หรือตลาดระดับสูงขึ้น ขยายได้เฉพาะกลุ่มชาบันตามครัวเรือนหรือชุมชนในพื้นที่เพื่อประกอบอาหารที่นิยม

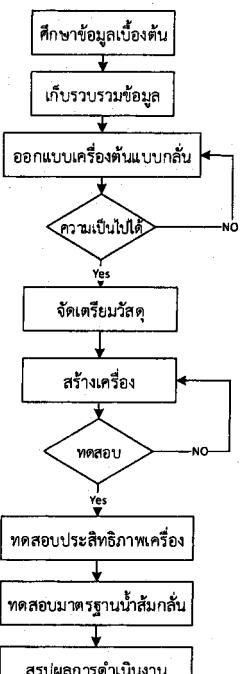
ในครัวเรือนมีการใช้น้ำส้มสายชูในการเตรียมอาหาร การปรุงสุก และอื่น ๆ ในระดับอุตสาหกรรมอาหารมีการนำน้ำส้มสายชูมาใช้หมัก ดองอาหารพอกผัก ปลา ไข่ เป็นส่วนผสมทำน้ำสลัด น้ำซอส หรือมัสดาร์ด [5] นอกจากใช้เป็นสารปรุงแต่งทำให้อาหารมีกลิ่นรสเฉพาะแล้ว ยังมีคุณสมบัติในการถนอมอาหาร ป้องกันการเจริญเติบโตของ

จุลทรรศ์ที่สร้างสปอร์ตด้วย [6] การบริโภคน้ำส้มสายชูยังมีประโยชน์ต่อร่างกาย [5] จัดเป็นผลิตภัณฑ์ที่น่าสนใจทั้งในระดับครัวเรือนและระดับอุตสาหกรรม เนื่องจากเป็นวัตถุดีบจากธรรมชาติจำพวกผลไม้ ให้สารติดต่อและมีกลิ่นหอมของผลไม้ [9] แต่สำหรับผู้บริโภคส่วนใหญ่ไม่นิยมใช้น้ำส้มสายชูหมัก เพราะไม่พอใจในเรื่องความสะอาด กลิ่น รส และสี [8] หากมีการศึกษาทดลองเริ่มนั้นจากการควบคุมวัตถุดีบให้มีคุณภาพ พิจารณาตรวจสอบผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐานกำหนด ทดลองหาแนวทางแปรสภาพที่เป็นไปตามมาตรฐานน้ำส้มสายชูกลั่นตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข หรือ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม [10,11]

ปัญหาข้างต้นที่กล่าวมานี้จึงได้เลื่อนเที่ยงว่า กระบวนการผลิตน้ำส้มสายชูหมัก จำกัดเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถพัฒนาคุณภาพน้ำส้มสายชูหมัก จากตาลโتنดให้ได้มาตรฐาน สร้างความน่าเชื่อถือของผลิตภัณฑ์ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่กลุ่มเกษตรกรและเป็นที่มาของงานวิจัยนี้ กระบวนการดำเนินงานวิจัยเริ่มจากออกแบบสร้างเครื่องกลั่นที่เหมาะสมกับการใช้งานในกลุ่มชุมชน ให้มีความสะดวกปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ เพื่อแก้ปัญหาเรื่องความสะอาด กลิ่น รส และสี นำไปสู่ระบบการผลิตที่มีคุณภาพ เพิ่มมูลค่าให้แก่น้ำส้มสายชูหมักจากน้ำตาลโتنด ยกระดับผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐาน สร้างความน่าเชื่อถือแก่ผู้บริโภคให้เป็นที่ยอมรับ ส่งผลต่อการเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่าย สร้างงานสั้างรายได้อันจะนำไปสู่การเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร ชุมชนในพื้นที่ เกิดประโยชน์และได้แนวทางการพัฒนาน้ำส้มสายชูหมักจากตาลโتنดให้มีคุณภาพ มีความสะอาดยิ่งขึ้น สามารถเก็บไว้ได้นานกว่าเดิมและช่วยอนรักษ์ต้นตาลโتنดซึ่งเป็นทรัพยากรในท้องถิ่น ตลอดจนเป็นการอนุรักษ์ภูมิปัญญาที่ถ่ายทอดกันมาแต่โบราณให้คงอยู่กับคนไทยต่อไป

2. ขั้นตอนการดำเนินงาน

เพื่อให้กระบวนการดำเนินงานเป็นไปตามลำดับขั้นตอน เกิดประสิทธิภาพและบรรลุผลสำเร็จในการดำเนินงานวิจัย ผู้วิจัยจึงกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานใช้เป็นแผนการทำงานมีลำดับขั้นแสดงดังรูปที่ 1 สามารถอธิบายขั้นตอนการทำงานได้ดังนี้

รูปที่ 1 ขั้นตอนการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลเบื้องต้น

ข้อมูลเบื้องต้นที่เป็นปัจจัยนำมายังการดำเนินงานได้แก่ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับน้ำส้มสายชู และกรรมวิธีการแปรสภาพให้เป็นน้ำส้มสายตาลโดยกลั่นอิบิยาได้ดังนี้

น้ำส้มสายชู

มาตรฐานของน้ำส้มสายชูสำหรับประเทศไทยกำหนดโดยกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 204 พ.ศ.2543 เรื่อง น้ำส้มสายชู ไว้ 3 ชนิด ดังนี้

1. น้ำส้มสายชูหมักได้แก่ผลิตผลที่ได้จากการหมัก ผลไม้ หรือน้ำตาล หมักกับเชื้อน้ำส้มสายชูตามกรรมวิธีธรรมชาติ

2. น้ำส้มสายชูกลั่น ได้แก่การทำสุราขาวเจือจาก หรือแลกอ้อยออลล์เจือจาก หมักกับเชื้อน้ำส้มสายชูตามกรรมวิธีธรรมชาติ หรือได้มาจากการกลั่นน้ำส้มสายชูหมักหรือน้ำส้มสายชูกลั่น

3. น้ำส้มสายชูเทียม ได้แก่การเอกสารด้วยซิติกมาเจื้อยางกับน้ำ

คุณภาพและมาตรฐานของน้ำส้มสายชูกลั่นต้องมีคุณสมบัติดังนี้

- มีกรดอะซิติกไม่น้อยกว่า 4 กรัมต่อ 100 มิลลิลิตร
- ไม่มีกรดน้ำส้ม (Acetic acid) ที่ไม่ได้มาจากการผลิตน้ำส้มสายชูหมักหรือน้ำส้มสายชูกลั่นตามกรรมวิธีธรรมชาติ
- ไม่มีการเจือจากกรดซัลฟูริก หรือกรดแพรอิสระอย่างอื่น

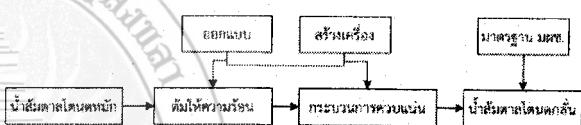
- ไม่มีตะกอนเงินไว้แต่ตะกอนอันเกิดขึ้นตามธรรมชาติ
- ไม่มีหนอนน้ำส้ม

ประเภทการกลั่น

ลักษณะหมักกลั่นมีอยู่ 3 ประเภท คือ หมักกลั่นธรรมด้า (Pot still) หมักกลั่นแบบไอลียอนกลับ (Reflux still) และหมักกลั่นแบบแยกลำดับส่วน (Fractionating still หรือ Fractionating column) [12]

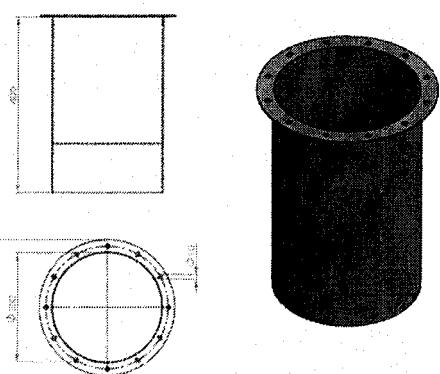
2.2 การออกแบบเครื่องตั้งแบบกลั่นน้ำส้มสายตาลโดย

การออกแบบเครื่องตั้งแบบกลั่นน้ำส้มสายตาลโดยคำนึงถึงความสะดวกในการใช้งาน ขนาดใหญ่ได้ง่าย และมีต้นทุนต่ำ ลักษณะการทำงานเป็นไปตามขั้นตอนกระบวนการกลั่นให้ได้ประสิทธิภาพ ตามกรอบแนวคิดดังรูปที่ 2 การสร้างเครื่องจะกำหนดให้มีขนาดเล็กเป็นต้นแบบสำหรับพัฒนาต่อไป มีส่วนประกอบหลัก 5 ส่วน คือ 1. ถังต้ม 2. ห่อเดินไอน้ำไปปั้ง ควบแน่น 3. ถังควบแน่น 4. ชุดระบายน้ำร้อน และ 5. โครงสร้างฐาน อุบัติรายละเอียดได้ดังนี้

รูปที่ 2 กรอบแนวคิดงานวิจัย

1. ถังต้มประภากองด้วย 2 ส่วนหลัก คือ ตัวถังต้มและฝาปิดแสดงดังรูปที่ 3 และ 4 การออกแบบความจุของถังขนาด 15 ลิตร ความหนาผนัง 2 มิลลิเมตร พิจารณาขนาดถังที่มีอยู่ในห้องทดลองฯง่ายและสะดวกต่อการดำเนินการ มีลูกloyalty ติดตั้งบนถังน้ำส้มในถังต้ม มีเกจวัดความดันในน้ำ พร้อมวาล์วระบายน้ำแรงดันบีบอัดกับน้ำอันตรายหากเกิดแรงดันที่สูงเกินกำหนดให้ว่าที่ 1 บาร์ ส่วนฝาปิดถังต้ม ออกแบบเป็นรูปกรวยให้เกิดการรวมไอน้ำส่งผ่านท่อไปปั้งถังกลั่น ใช้อิสเตอร์เป็นตัวให้ความร้อนในระบบติดตั้งอยู่ภายนอก ใช้สแตนเลส (AISI 304) เป็นวัสดุในการสร้าง

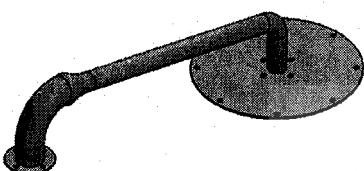
รูปที่ 3 แบบถังต้ม

รูปที่ 4 แบบฝาถังต้ม

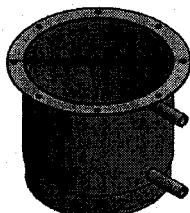
2. ท่อส่งผ่านไอน้ำไปยังถังควบแน่น

ท่อเดินไอน้ำมีการอุดแบบขนาดห่อ 50 มิลลิเมตร เพื่อรับกับปริมาณไอน้ำที่เกิดจากถังต้ม ดัดโดยลดขนาดเหลือ 30 มิลลิเมตร ยาว 50 เซนติเมตร เอียงมุม 70 องศา ใช้สแตนเลสเป็นวัสดุในการสร้าง แสดงดังรูปที่ 5

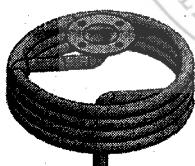

รูปที่ 5 แบบท่อส่งผ่านไอน้ำ

3. ถังควบแน่น ประกอบด้วย 3 ส่วนหลัก คือ 1.ถังควบแน่น แสดงดังรูปที่ 6 ก. เป็นแหล่งบรรจุน้ำหมุนเวียน หล่อเย็นและระบายความร้อน และ 2. ท่อควบแน่นมีลักษณะขดกลมเพื่อให้มีพื้นผิวสัมผัสกับน้ำเปลี่ยนสภาพจากไอให้เป็นของเหลวไหลลงไปยังถังเก็บ แสดงดังรูปที่ 6 ข. 3.ถังเก็บน้ำสัมท์ที่ได้จากการกลั่น จะมีวาล์วเปิดปิดเพื่อระบายน้ำสัมท์ออก แสดงดังรูปที่ 7

ก. ถังควบแน่น

ข. ท่อควบแน่น

รูปที่ 6 แบบชุดถังควบแน่น

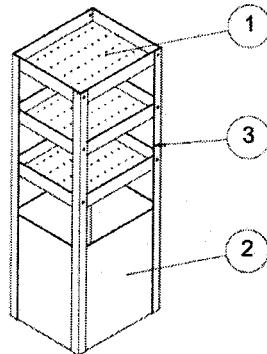

รูปที่ 7 แบบถังเก็บน้ำสัมท์ที่ได้จากการกลั่น

4. ชุดระบายความร้อน อุดแบบเพื่อนำความร้อนจากระบบการกลั่นตัวของน้ำสัมท์ ด้วยระบบบัน้ำถ่ายเทอากาศมา

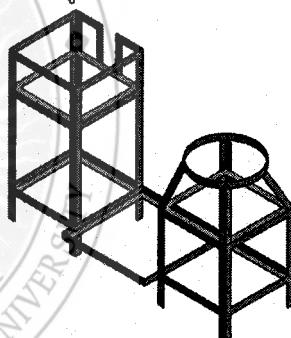
การประชุมวิชาการข่ายงานวิศวกรรมอุตสาหกรรม ประจำปี พ.ศ. 2560
ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
12-15 กรกฎาคม 2560 เชียงใหม่

ผ่านตัวกรอง 3 ชั้น มีส่วนประกอบหลัก 3 ส่วน 1. ถังกรองน้ำ 2 โครงรองรับชุดระบายความร้อน และ 3. ถังบรรจุน้ำใช้มอเตอร์ขนาด 1/3 Hp ขับน้ำให้วนอยู่ในระบบ แสดงดังรูปที่ 8

รูปที่ 8 แบบชุดระบายความร้อน

5. โครงสร้างฐาน เป็นส่วนประกอบที่รองรับส่วนต่างๆ ของเครื่องทั้งหมด เพื่อสะดวกต่อการทำ้งานและการบำรุงรักษา ในการอุดแบบกำหนดให้มีการทำงานอยู่บนฐานเครื่องเดียวกัน เพื่อง่ายต่อการขนย้าย บำรุงรักษาและการใช้งาน แสดงดังรูปที่ 9

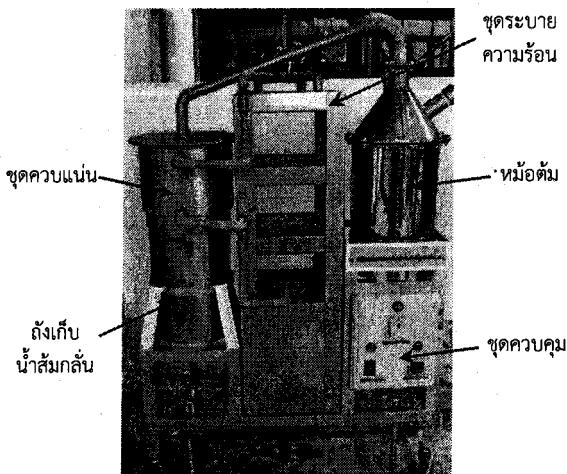

รูปที่ 9 แบบชุดโครงสร้างฐาน

การอุดแบบเครื่องกลั่นน้ำสัมตลาดโนนดมีส่วนประกอบหลัก 5 ส่วน ได้แก่ 1. ถังกลั่น (Retort) 2. ฝาของถังกลั่น (Retort cover) 3. ท่อน้ำไอน้ำ (Vapour conduct tube) 4. ชุดควบแน่น (Condenser) 5. ถังรองรับน้ำสัมกลั่น และ (Receiver)

2.3 การสร้างเครื่องกลั่นน้ำสัมตลาดโนนดั้นแบบ

ข้อกำหนดเบื้องต้นที่อุดแบบไว้สำหรับใช้เป็นแนวทางสร้างเครื่องให้ตอบสนองด้านความสามารถในการผลิตให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้เครื่องกลั่นน้ำสัมตลาดโนนด การเลือกใช้วัสดุในการสร้างจะพิจารณาเลือกใช้ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะการทำงานในแต่ละกระบวนการ คำนึงถึงคุณภาพที่ส่งต่อผลิตผลที่ได้เพราเป็นอาหาร มีลักษณะและส่วนประกอบต่าง ๆ ของเครื่องกลั่นน้ำสัมตลาดโนนด แสดงดังรูปที่ 10

รูปที่ 10 เครื่องกลั่นน้ำสัมภารตอนด

2.4 การทดสอบประสิทธิภาพเครื่อง

เครื่องกลั่นน้ำสัมภารตอนดที่สร้างเสร็จแล้วนำมาทดสอบความสามารถในการกลั่น หาประสิทธิภาพการทำงานของเครื่องและอัตราการกลั่น โดยกำหนดปริมาณในการกลั่น 3 ระดับ คือ 3, 5 และ 10 ลิตร เพื่อหาเวลาการกลั่น ปริมาณน้ำสัมภารที่ได้ และอุณหภูมิที่ใช้ในการกลั่น (การกลั่นทดลอง 3 ครั้ง ในแต่ระดับน้ำมีคิดค่าเฉลี่ย) น้ำสัมภารตอนดได้มาจากการหมักน้ำล้างกระหะในกระบวนการทำน้ำตาลปีบ ผลที่ได้จากการกลั่นแสดงดังตารางที่ 1-3 ตามลำดับดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยการกลั่นน้ำสัมภารตอนด 3 ลิตร

เวลาการกลั่น (นาที)	ปริมาณสะسم (มิลลิลิตร)	อุณหภูมิกลั่น (°C)
0	0	31.5
10	0	102
20	263	107
30	814	104
40	1335	106
50	1856	104
60	2409	104
70	2943	104

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยการกลั่นน้ำสัมภารตอนด 5 ลิตร

เวลาการกลั่น (นาที)	ปริมาณสะسم (มิลลิลิตร)	อุณหภูมิกลั่น (°C)
0	0	35
10	0	85
20	121	103
30	622	103

เวลาการกลั่น (นาที)	ปริมาณสะสม (มิลลิลิตร)	อุณหภูมิกลั่น (°C)
40	1110	103
50	1658	104
60	2211	104
70	2754	104
80	3258	104
90	3802	104
100	4355	104
110	4958	104

ตารางที่ 3 ผลการกลั่นน้ำสัมภารตอนด 10 ลิตร

เวลาการกลั่น (นาที)	ปริมาณสะสม (มิลลิลิตร)	อุณหภูมิกลั่น (°C)
0	0	30
10	0	90
20	0	95
30	0	103
40	352	104
50	954	106
60	1377	105
70	1902	106
80	2406	106
90	2921	105
100	3422	106
110	3924	105
120	4425	105
130	4922	105
140	5474	105
150	5924	104
160	6408	104
170	6921	104
180	7423	104
190	7940	104
200	8442	104
210	8941	105
220	9463	105
230	9974	104

ผลการทดลองกลั่นปริมาณน้ำสัมภารตอนด 3, 5 และ 10 ลิตร พบว่าอุณหภูมิในการกลั่นส่วนใหญ่อยู่ที่ 104 องศาเซลเซียส ได้น้ำสัมภาร 2,943, 4,958 และ 9,974 มิลลิลิตร ประสิทธิภาพการกลั่นอยู่ที่ 98.10, 99.60 และ 99.74 ตามลำดับ แสดงได้ว่าอัตราการกลั่นน้ำสัมภารกลั่น และน้ำสัมภารที่ได้หลังกลั่นมีปริมาณเฉลี่ยมากกว่าร้อยละ 98 แสดงได้ว่าระบบการกลั่นของเครื่องที่ออกแบบสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพที่ดี เกิดการสูญเสียน้อย

2.5 น้ำส้มตำโคนดกลั่น

ผลผลิตก่อนหลังการกลั่นด้วยเครื่องที่สร้างขึ้น สังเกต ลักษณะของน้ำส้มตำโคนดก่อนกลั่นน้ำส้มจะมีสีน้ำตาลอ่อน เมื่อนำมาผ่านกระบวนการการกลั่นจะได้น้ำส้มที่ใสสะอาด ส่วนตะกอนที่เหลือจากการกลั่นจะมีสีน้ำตาลเข้ม แสดงดังรูปที่ 11

รูปที่ 11 น้ำส้มตำโคนดก่อน-หลังการกลั่น

2.6 ผลทดสอบน้ำส้มตำโคนดกลั่น

น้ำส้มที่ผ่านกระบวนการการกลั่นจากเครื่องที่สร้างขึ้นนำไปตรวจสอบคุณภาพเปรียบเทียบกับมาตรฐาน มพช. ที่มีข้อกำหนดปริมาณกรดอะซิติกต้องมากกว่า 4 กรัม/100mg ผลการทดสอบพบว่ามีกรดอะซิติก 4.6 กรัม/100 mg เป็นไปตามมาตรฐานกำหนด ไม่มีกรดน้ำส้ม (Acetic acid) ที่ไม่ได้จากการผลิตน้ำส้มสายชูหมักหรือน้ำส้มสายชูกลั่นตามกรรมวิธีธรรมชาติ เพราะเป็นการกลั่นตามกระบวนการธรรมชาติที่ได้ออกแบบมา และไม่พบการเจือจางกรดซัลฟูริก หรือกรดแอลิสระอย่างอื่น หลังกลั่นทั้งวิวัฒนาการและไม่มีเห็นอนน้ำส้มเกิดขึ้นเป็นไปตามเกณฑ์กำหนดทุกด้าน

3. สรุปผลการดำเนินงาน

เครื่องตันแบบกลั่นน้ำส้มสายชูหมักจากตานโคนดสามารถกลั่นน้ำส้มได้คุณสมบัติตามมาตรฐาน มพช. ในรายละเอียด เรื่องอุณหภูมิการกลั่น ระยะเวลา ปริมาณน้ำส้ม กลั่นที่ได้จากการทดลอง เป็นเครื่องตันแบบนำไปใช้พัฒนาสร้างเครื่องกลั่นที่มีกำลังการผลิตมากขึ้นเหมาะสมสำหรับระบบอุตสาหกรรมตอบสนองความต้องการต่อไปในภายหน้า

4. ข้อเสนอแนะ

กระบวนการการกลั่นต้องระมัดระวังไม่ให้ปริมาณน้ำส้มที่มีอยู่ในถังต้มแห้งจนหมด เพราะจะส่งผลต่ออุปกรณ์ (Heater) อาจเกิดการเสียหายต่อเครื่องกลั่นได้ ควรมีการออกแบบระบบเตือนหรือมีตัวควบคุมความร้อนเมื่อปริมาณน้ำส้มที่อยู่ในถังต้มใกล้หมดป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้น

กิจกรรมประปา

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนสนับสนุนงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุโขทัย ญี่ปุ่นเลขที่ 2/2559 และขอขอบคุณผู้มีส่วนร่วมในงานวิจัยทุกท่าน ตลอดถึงโปรแกรมวิชาวิศวกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสุโขทัย ที่ให้การสนับสนุนเครื่องมืออุปกรณ์ในการดำเนินงานวิจัย และเป็นต้นสังกัดให้ผู้วิจัยได้มีบทบาทโอกาสในการทำงานวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- [1] อ้อยพิพัฒน์ เกตุเอม. (2547). ภูมิปัญญาชาวบ้าน ตลาดโคนดเพื่อการพัฒนาอาชีพ อำเภอ โนนไทย จังหวัดนครราชสีมา. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- [2] เจ้อจันทร์ ด้านสืบสกุล. (2546). ศึกษาการผลิตอาหารจากตานโคนดของชาวบ้าน อำเภอสิงห์พระ จังหวัดสุโขทัย. ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาไทยศิลป์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- [3] สงบ สงเมือง และชาญณรงค์ เที่ยงธรรม. (2542). สภาพพื้นที่ของจังหวัดสุโขทัย. ในสารานุกรมวัฒนธรรมไทย ภาคใต้เล่มที่ 15. หน้า 7585-7588.
- [4] เทศบาลตำบลสิงห์พระ. กลุ่มหัตถกรรมไยตลาดสิงห์พระ. (ออนไลน์). แหล่งที่มา <http://www.sathingpra.go.th/>. 1 เมษายน 2559.
- [5] ดุษฎี ธนาบริพัฒน์. (2534). จุลชีววิทยาอุตสาหกรรมอาหาร. ภาควิชาวิทยาประยุกต์, คณะวิทยาศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- [6] Albright S.N., Kendella. P.A., Avensa. J.S, and Sofosb, J.N. (2003). Pretreatment effect on inactivation of Escherichia coli O1 5 7 : H7 inoculated beef jerky. Lebensmittel - Wissenschaft Und-Technology. 36: 381-389.
- [7] นิตยา แจ่มใส และนิตยา ชาโรจน์. (2544). การผลิตน้ำส้มสายชูจากน้ำตาลโคนด. วิทยาศาสตรบัณฑิต, วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร วิทยาศาสตร์สถาบันราชภัฏเพชรบุรี.
- [8] พจน์พิพัฒน์ ทรัพย์สิน. (2545). การปรับปรุงคุณภาพอาหารห้างท้องถิ่นภาคใต้: น้ำส้มสายชูหมักจากน้ำตาลโคนด. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- [9] ประยุทธ แก่นทรัพย์. (2551). ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ตลาดโคนดจังหวัดเพชรบุรี. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย

สาระนํາ

- [10] ประกาศกระทรวงสาธารณสุข. (2543). น้ำส้มสายชู.
ประกาศ 19 กันยายน 2543. กระทรวงสาธารณสุข.
- [11] สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. (2527).
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมน้ำส้มสายชู ประกาศ
15 มีนาคม 2527. สำนักงานมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม,
กรุงเทพฯ.
- [12] โชคชัย วนกุ. 2546. เอกสารประกอบการอบรมการ
กลั่นสุรา. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีสุรนารี

ประวัติคณบัญชี

หัวหน้าโครงการวิจัย

1. ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย) นายลักษณ์ นิตตรัตน์
ชื่อ-นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mr.Lanchakorn Nintarat
2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 3-9099-00419-62-2
3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์
4. หน่วยงานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก
โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา อ.เมือง จ.สงขลา 90000
โทร 074-314993 ต่อ 282, Mobile 091-0489818

5. ประวัติการศึกษา

ระดับปริญญาโท	วุฒิการศึกษา ค.อ.ม. (วิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร)
ระดับปริญญาตรี	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ลาดกระบัง

ระดับปริญญาตรี	วุฒิการศึกษา ค.อ.บ. (วิศวกรรมโทรคมนาคม)
	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

Manufacturing, CNC, Work study, Ergonomic

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง

7.1 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท เรื่อง “ชุดปฏิบัติการวางแผนจัดการองค์ความถี่แบบแอกซิฟ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ.2546 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา”
2. งานวิจัย เรื่อง “ระบบตรวจสอบนักศึกษาเข้าออกเวลาเรียนด้วยการสแกนลายนิ้วมือ” แหล่งทุนงบประมาณเงินรายได้คณะฯ 2553
3. งานวิจัย เรื่อง “การออกแบบและสร้างเครื่องอัดผสาน อี เอ็ม บอล แหล่งทุนงบประมาณแผ่นดินปีงบประมาณ 2553 สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
4. งานวิจัย เรื่อง “การสร้างเครื่องบำบัดน้ำเสียด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์” แหล่งทุนงบประมาณเงินรายได้คณะฯ 2554
5. งานวิจัย เรื่อง “พัฒนาระบบใช้พลังงานไฟฟ้าของผู้บัญชาติงานและมุ่งมองของผู้บริหารในการบริหารต้นทุนค่าไฟฟ้าของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา แหล่งทุนงบประมาณเงินรายได้คณะฯ 2557

6. งานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาชุดตรวจวัดปริมาณแก๊สชีวภาพด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์” แหล่งทุนงบประมาณสนับสนุน 2557 สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
7. งานวิจัย เรื่อง การออกแบบสร้างเครื่องอัดผสม อี เอ็ม บอล แหล่งทุนงบประมาณแผ่นดิน (สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ)

7.2 ผลงานวิชาการอื่น ๆ (เช่น Proceeding ต่างๆ)

1. Lanchakorn nintarat Wasana kwannimit Supayotin na sonkhla and Winai jaikklat. Four Quadrant Current-mode Multiplier Using CCCDTAs. Joint International Conference on Information & Communication Technology, Electronic and Electrical Engineering (JICTEE)_Luangprabang Lao PDR 21-24_December 2010
2. SARUN CHOOCADEE and LANCHAKORN NINTARAT. THE DEVELOPMENT OF SIMULATION TOOLS FOR DESIGN OF WAVEGUIDE FILTER USING RESONANT IRIS CIRCUIT. The 2012 5th International Conference on Computer and Electrical Engineering (ICCEE 2012), Hong Kong, China, 26-27 October 2012
3. ลัญฉกร นิลธรรม, ภวัثار ชัยชูโชค, ศรัณย์ ชูคดี. การพัฒนาแหล่งพลังงานไฟฟ้าโดยใช้พลังงานชีวภาพ. การประชุมวิชาการครุศาสตร์อุตสาหกรรมระดับชาติ ครั้งที่ 6 (TechEd-6), มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ, ประเทศไทย, 27-28 พฤศจิกายน 2556 หน้าที่ 27-31.
4. กุลยุทธ บุญเช่ง, ศรีวรรณ ขำตรี, ลัญฉกร นิลธรรม. การออกแบบเครื่องอัดผสม อี เอ็ม บอล การประชุมวิชาการระดับชาติข่ายงานวิศวกรรมอุตสาหกรรม 2555 มหาวิทยาลัยศรีปทุม, ประเทศไทย, 17-19 ตุลาคม 2555 หน้าที่ 1399-1404
5. ลัญฉกร นิลธรรมและกุลยุทธ บุญเช่ง. 2560. “การสร้างเครื่องตันแบบสำหรับกลั่นน้ำส้มสายชูหมักจากน้ำตาลโนน” การประชุมวิชาการข่ายงานวิศวกรรม อุตสาหกรรม ประจำปี 2560, 12-15 กรกฎาคม. โรงแรมดิเอมเพรส เชียงใหม่.

ผู้ร่วมโครงการวิจัย

1. ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย) นายกุลยุทธ บุญเช่ง
ชื่อ-นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mr. Kulyuth Boonseng
2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 3940400176871
3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์
4. หน่วยงานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก

โปรแกรมวิชาวิศวกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สงขลา อ.เมือง จ.สงขลา 90000

โทร 081-6909286, e-mail: Khanun12@gmail.com

5. ประวัติการศึกษา

ระดับปริญญาโท

วุฒิการศึกษา วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
วศ.ม. (วิศวกรรมอุตสาหกรรม)

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ระดับปริญญาตรี

วุฒิการศึกษา ค.อ.บ. (วิศวกรรมอุตสาหกรรม)
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

Manufacturing, CNC, Work study, Ergonomic, Productivity

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง

7.1 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

- การศึกษาความต้องการกำลังคนด้านเทคโนโลยีการจัดการอุตสาหกรรมของสถาน ประกอบการในจังหวัดสงขลา (แหล่งทุน คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม หัวหน้าโครงการวิจัย)
- การออกแบบและสร้างเครื่องต้มแบบสำหรับหรับเก็บข้อมูลจากลูกหมุนระบายน้ำ (ทุนคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม หัวหน้าโครงการวิจัย)
- การออกแบบการทดลองการกลึงปัดหน้าของเหล็ก AISI 1045 (แหล่งทุน คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม หัวหน้าโครงการวิจัย)
- ศึกษาความเป็นไปได้การเชื่อมเสียดทานอะลูมิเนียมหล่อ กึ่งของแข็งด้วยเครื่องกลึงแบบ อัตโนมัติ (แหล่งทุน มหาวิทยาลัย: ผู้ร่วมโครงการวิจัย)
- ศึกษาระบบบำรุงรักษาเครื่องจักร: กรณีศึกษาแผนกซ่อมบำรุงของโรงงานแปรรูปอาหารทะเล เช่น แหล่งทุน สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (แหล่งทุน ศกอ. หัวหน้าโครงการวิจัย)
- การออกแบบสร้างเครื่องอัดผสม อี เอ็ม บอล แหล่งทุน งบประมาณแผ่นดิน (สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ)

7.2 งานวิจัยที่กำลังทำ

- Meta material
- การวิเคราะห์ความสอดคล้องของสัดส่วนร่างกายและเพอร์เซอร์ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา
- การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ปลาแห่นอบกรอบด้วยเทคโนโลยี การกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ แหล่งทุน วช. (ผู้ร่วมโครงการวิจัย)

7.3 ผลงานวิชาการอื่น ๆ (เช่น Proceeding ตำราฯ)

Proceeding

1. กุลยุทธ บุญเช่ง, รเนศ รัตนวีໄລ, สมชาย ชูโฉม และ สมเกียรติ นาคกุล, “การปรับปรุงกระบวนการอปมไม้ย่างพารา” การประชุมวิชาการทางวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลา นครินทร์ ประจำปีพุทธศักราช 2548 ครั้งที่ 4, คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลา นครินทร์, สงขลา, 8-9 ธันวาคม 2548.
2. กุลยุทธ บุญเช่ง, “การศึกษาความต้องการกำลังคนด้านเทคโนโลยีการจัดการอุตสาหกรรม ของสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา” การประชุมวิชาการครุศาสตร์ อุตสาหกรรมระดับชาติ ครั้งที่ 3 คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, กรุงเทพมหานคร, 25-26 สิงหาคม 2553.
3. กุลยุทธ บุญเช่ง และสิทธิโชค อุնแก้ว “การออกแบบและสร้างเครื่องตันแบบสำหรับเก็บข้อมูลจากกลุ่มหมุนร่องรอยอากาศ” การประชุมวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติมหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปี 2554 “อนาคตชนบทไทย: ฐานรากที่มั่นคงเพื่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน” 27-29 มกราคม 2554.
4. กุลยุทธ บุญเช่ง และ ตวนนูรีชันน์ สุกิจจันนท์ “การศึกษาการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน ของพนักงานสายการผลิตปลาทูน่ากระป๋อง” การประชุมวิชาการครุศาสตร์ อุตสาหกรรมระดับชาติ ครั้งที่ 4 คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, กรุงเทพมหานคร, 7-8 กรกฎาคม 2554.
5. กุลยุทธ บุญเช่ง, รเนศ รัตนวีໄລ, ศรีวรรณ ขำตรี และธนารัตน์ รัตนกุล “ศึกษากระบวนการผลิต และวิเคราะห์ประสิทธิภาพการบำรุงรักษาเครื่องจักรกระบวนการผลิต (ซูริมิ) ในโรงงานแปรรูปอาหารทะเล เชียงใหม่” การประชุมวิชาการข่ายงานวิศวกรรมอุตสาหกรรม ประจำปี 2554, ชลบุรี, 20-21 ตุลาคม 2554.
6. กุลยุทธ บุญเช่ง และธนารัตน์ รัตนกุล “การประเมินความเสี่ยงการบาดเจ็บ โครงร่างในการผลิต EM Ball โดยใช้หลักการทางการยศาสตร์” การประชุมวิชาการข่ายงานวิศวกรรมอุตสาหกรรม ประจำปี 2554, ชลบุรี, 20-21 ตุลาคม 2554.
7. กุลยุทธ บุญเช่ง “การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าวเกรียบปลาในอุตสาหกรรมชุมชน” การประชุมวิชาการระดับชาติ และระดับนานาชาติ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปี 2555 ชุมชนท้องถิ่น : รากฐานการพัฒนา ประชาคมอาเซียน 16-9 กุมภาพันธ์ 2555.
8. ผจงจิตพิจิต บรรจง และกุลยุทธ บุญเช่ง “แนวทางการปรับปรุงสถานที่ทำงาน สำหรับ กลุ่มรับซื้อน้ำย่าง กรณีศึกษากลุ่มรับซื้อน้ำย่างทำบ้านนา อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา” การประชุมวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติ

มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปี 2555 ชุมชนท้องถิ่น : ரากฐานการพัฒนาประชาคมอาเซียน 16-9 กุมภาพันธ์ 2555.

9. กุลยุทธ บุญเช่ง ผจจิต พิจิตรรัตน์ และศุภชัย ชัยณรงค์ “แนวทางการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานสำหรับกลุ่มรับซื้อน้ำยาเสื่อม” กรณีศึกษา กลุ่มรับซื้อน้ำยาเสื่อมท่อน อ.นาหว้า จ.สงขลา” นิเทศฯ ครั้งที่ 8 นวัตกรรมความรู้สู่ประชาคมอาเซียน. 28-29 กรกฎาคม 2555. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
10. กุลยุทธ บุญเช่ง ศรีวรรณ hardtie และลัญชกร นิลทรัตน์ “การออกแบบเครื่องอัด ผสม อี เอ็ม บอล ” การประชุมวิชาการข่ายงานวิศวกรรมอุตสาหการประจำปี 2555 : 1399-1404 ; ชะอำ เพชรบุรี , 20-21 ตุลาคม 2555.
11. กุลยุทธ บุญเช่ง ผจจิต พิจิตรรัตน์ และศุภชัย ชัยณรงค์ “การพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้านเทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพ กรณีศึกษาเครื่องดื่มรังนกแท้ กลุ่มแม่บ้านเพียงอด อ.ปากพะยูน จ.พัทลุง” การสัมมนาวิชาการประจำปี 2555: Eco Innovation and Solution 2012. 17-18 ตุลาคม 2555. สถาบันอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยร่วมกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
12. ผจจิต พิจิตรรัตน์ กุลยุทธ บุญเช่ง และชานาณ พูลสวัสดิ์ “การพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยเทคนิคการกระจายหน้าที่เชิงคุณภาพกรณีศึกษา น้ำตาลโนนดกลุ่มแม่บ้านคลองฉบันวัน อ.สทิงพระ จ.สงขลา” การประชุมวิชาการ ประจำปีการศึกษา 2555 เชิดชูภูมิปัญญา สาขาวิชาสุขาภิบาล, มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต, 13-14 ธันวาคม 2555.
13. กุลยุทธ บุญเช่ง ธนาศ รัตนวิไล และศรีวรรณ hardtie “ศึกษาระบบบำรุงรักษาเครื่อง จักร กรณีศึกษาแผนกซ่อมบำรุงของโรงงานแปรรูปอาหารทะเล เช่น” การประชุมวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติมหาวิทยาลัยขอนแก่นประจำปี 2556 ชุมชนท้องถิ่นรากฐานการพัฒนาประชาคมอาเซียน 9-10 พฤษภาคม 2556.
14. กุลยุทธ บุญเช่ง สมศักดิ์ แก้วพลอย ศุภชัย ชัยณรงค์ และชัยยุทธ มีงาม “อิทธิพลของตัวแปรที่ส่งผลต่อความชรุของกระบวนการกลึงปัดผิวน้า เหล็ก AISI 1045 ด้วยเครื่องกลึงอัตโนมัติ” การประชุมวิชาการ “นิเทศฯ” ครั้งที่ 9: ความรู้สู่เชิงพาณิชย์ นำเศรษฐกิจไทยก้าวไกลอาเซียน และ泰-งานวิจัยครั้งที่ 1: 泰-งานวิจัย นำโลจิสติกส์ไทยสู่อาเซียน. 28-29 กรกฎาคม 2556.
15. กุลยุทธ บุญเช่ง ผจจิต พิจิตรรัตน์ ศุภชัย ชัยณรงค์ และชัยยุทธ มีงาม “ปรับปรุงประสิทธิภาพกระบวนการผลิตน้ำตาลโนนด กรณีศึกษา กลุ่มแม่บ้านคลองฉบันวัน ต. azimuth อ.สทิงพระ จ.สงขลา” การประชุมวิชาการ “นิเทศฯ” ครั้งที่ 9: ความรู้สู่เชิงพาณิชย์ นำเศรษฐกิจไทยก้าวไกลอาเซียน และ泰-งานวิจัย ครั้งที่ 1: 泰-งานวิจัย นำโลจิสติกส์ไทยสู่อาเซียน. 28-29 กรกฎาคม 2556.

16. กุลยุทธ บุญเช่ง สมศักดิ์ แก้วพลอイ ศุภชัย ชัยณรงค์ และชัยยุทธ มีงาน “ผลของความชรุจาก การกลึงปอกผิวเหล็ก AISI 1045 ด้วยเครื่องกลึงอัตโนมัติ” การประชุมวิชาการด้านการวิจัยดำเนินงานแห่งชาติ ประจำปี 2556. 11-14 กันยายน 2556. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ร่วมกับ มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานี มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
17. กุลยุทธ บุญเช่ง ศุภชัย ชัยณรงค์ ผจงจิต พิจิตรรง แสงชัย และชัยยุทธ มีงาน “การศึกษาขนาดสัดส่วนมาตรฐานของนักศึกษาชายและหญิง มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา” การประชุมวิชาการข่ายงานวิศวกรรมอุตสาหการ ประจำปี 2556 พัทยา ชลบุรี , 16-18 ตุลาคม 2556.
18. ศุภชัย ชัยณรงค์ กุลยุทธ บุญเช่ง ชัยยุทธ มีงาน และประธาน เมืองจันทร์บุรี “การเชื่อมเสียดทานของอะคริลิคโดยใช้เครื่องจักรกลแบบอัตโนมัติ” การประชุมวิชาการข่ายงานวิศวกรรมอุตสาหการ ประจำปี 2556 พัทยา ชลบุรี , 16-18 ตุลาคม 2556.
19. กุลยุทธ บุญเช่ง รเนศ รัตนวิไล และศรีวรรณ hardt ศึกษาระบบบำรุงรักษเครื่องจักร: กรณีศึกษาสายการผลิตซูริมิ “การประชุมใหญ่ โครงการส่งเสริมการวิจัยในอุดมศึกษาครั้งที่ 2” ภาคโพสต์ 22-24 มกราคม 2557.กรุงเทพฯ.
20. กุลยุทธ บุญเช่ง ศุภชัย ชัยณรงค์ และชัยยุทธ มีงาน “การสร้างเครื่องผลิต อี เอ็ม บอล และถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชน” การประชุมวิชาการ การพัฒนาชนบทที่ยั่งยืน ครั้งที่ 4 ประจำปี 2557 ชุมชนห้องถังนราภรณ์การพัฒนา ประชาคมอาเซียน : 108-116; 11-13 มิถุนายน 2557.
21. กุลยุทธ บุญเช่ง ศุภชัย ชัยณรงค์ และชัยยุทธ มีงาน “การวิเคราะห์ ความสามารถของกระบวนการผลิต อี เอ็ม บอล” การประชุมวิชาการด้านการวิจัยดำเนินงานแห่งชาติ ประจำปี 2557. 6-8 สิงหาคม 2557. มหาวิทยาลัย นเรศวร.: หน้า 25-31
22. กุลยุทธ บุญเช่ง และชัยยุทธ มีงาน. 2558. “พารามิเตอร์ที่ส่งผลต่อความชรุจาก การกลึงปอกผิวเหล็ก AISI 4140 ด้วยเครื่องกลึง CNC” การประชุมวิชาการข่ายงานวิศวกรรม อุตสาหการ ประจำปี 2558, 6-7 สิงหาคม. โรงแรมดิเอมเมอร์ล์ กรุงเทพฯ, หน้า 601-609.
23. ลัญฉกร นิลทรัตน์และกุลยุทธ บุญเช่ง. 2560. “การสร้างเครื่องตันแบบสำหรับ กลั่นน้ำส้มสายชูหมักจากน้ำตาลโนนด” การประชุมวิชาการข่ายงานวิศวกรรม อุตสาหการ ประจำปี 2560, 12-15 กรกฎาคม. โรงแรมดิเอมเพรส เชียงใหม่.

วารสาร

1. รเนศ รัตนวิไล กุลยุทธ บุญเช่ง และสมชาย ชูโฉม “การลดเวลาการอบไม้ยางพารา” วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น.ปีที่ 17 (4) 2555 : 505-514; กรกฏาคม- สิงหาคม 2555.

2. Kulyuth Boonseng, Chaiyoot Meengam, Suppachai Chainarong, Prapas Muangjunburee, Microstructure and Hardness of Friction Welded SSM 356 Aluminium Alloy, AMR. 887-888 (2014) 1273-1279.
3. K. Boonseng, S. Chainarong, C. Meengam, Microstructure and Mechanical Properties of Friction Welding in SSM356 Aluminium Alloys, IJTER. Vol. 2, No. 4, pp 20-24, April 2014.
4. สมศักดิ์ แก้วพลอย และกุลยุทธ บุญเชง “การออกแบบการทดลองเพื่อหาค่า สภาวะที่เหมาะสมในการอบไม้ยางพารา” วารสารวิจัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ปีที่ 19 (2) 2557: 284-292; มีนาคม- เมษายน 2557
5. กุลยุทธ บุญเชง. 2559. “ความไม่สอดคล้องระหว่างสัดส่วนร่างกายนักศึกษาและ เก้าอี้จักรยานในชั้นเรียนระดับอุดมศึกษา” วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัย พระจอมเกล้าธนบุรี ปีที่ 39 ฉบับที่ 4 เดือน ตุลาคม-ธันวาคม, หน้า 629-648.

